

التَّحَرُّرُ الْمَقْبُولُ أَخْبَارُ أَوْلَادِ الرَّسُولِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مصنف:

خَطِيبُ أَهْلِ سُنَّتِ مُبْلِغٌ مِلَّتْ

حَضْرَتِ عَلَامِ مَوْلَانَا الْحَاجُّ مُحَمَّدٌ إِدْرِيسُ بَاطِنِي بَاطِنِي تَقْسِيمُهُ ظِلُّ الْعَالِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

التَّحْرِيرُ الْمَقْبُولُ فِي أَخْبَارِ أَوْلَادِ الرَّسُولِ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مصنف:

خطيب أهل سنت مبلغ ملّت

حضرت علامہ مولانا الحاج محمد ادریس طاہری بخاری نقشبندی مدظلہ العالی

ناشر:

ادارۂ خدمۃ القرآن و السنۃ

مدیر: جامعہ محمدیہ - شاہپور جہانیاں

ضلع نوابشاہ سندھ

مصنف جا حق ۽ واسطا محفوظ

نالو ڪتاب _____ التحرير المقبول

فسي
اخبار اولاد الرسول ﷺ

مصنف _____ حضرت علامه الحاج محمد ادریس قادري

محرم ۱۴۲۰ هجري

مئي ۱۹۹۹ ع

ناشر ۽ ملڻ جو هنڌ _____ اداره خدمه القرآن والسنة
مدرس جامعہ محدثہ شاہپور جہانپان
ضلع نوابشاہ سندھ

سيد رفيق احمد هاشمي

پرنتنگ ماسترس

عقب رابع اسڪوائر حيدرچروڪ

گاڏي کاتو حيدرآباد

ڪمپوزنگ _____ اسلامڪ ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ سينٽر

1186- لطيف آباد پونٽ نمبر 4- حيدرآباد

هديو _____ ۷۵ روپيا.

تقریظ

مناظر اهل سنت حضرت علامہ ومولانا قبلہ
الحاج مفتي عبدالرحيم سڪندري مدظلہ العالی

ڪتاب ”التحرير المقبول في اخبار اولاد
الرسول“ اهڙي اهم موضوع تي لکيو ويو آهي، جنهن
جي جائز جي هن دور ۾ هر هڪ مسلمان کي اشد
ضرورت آهي. هر مسلمان جو جيئن هي ديني فرض
آهي ته پنهنجي پياري ۽ محبوب نبي صلي الله تعالىٰ
عليه وسلم جي سيرت پاڪ کان واقف هجي، اهڙي
طرح مسلمان لاءِ ان ذات گرامي جي اولاد امجاد جي
حالات کان چڱي طرح واقف ٿيڻ لاءِ ديني ڪتابن جو
مطالعو ڪرڻ به ضروري آهي جو اهو به سيرت پاڪ جو
ٿي حصو آهي. ان ضرورت کي مدنظر رکي، اسان جي
محترم ۽ پياري خطيب اهل سنت ومفسر قرآن، علامہ
الحاج محمد ادریس ڏاهري نقشبتي ”بلبل باغ مدينه“
مدظلہ العالی جن قلم کڻي، هي ڪتاب لکي اسان
جي ديرينه خواهش کي پورو فرمائي، سڀني مسلمانن
تي وڏو احسان فرمايو آهي. پياري پيغمبر، هادي هر
دوسرا، صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جي پاڪ اولاد

(جن جي صفت ۽ ساراهه قرآن مجيد ۽ حديث مبارڪ ۾ لپي ٿي) جي سوانح ۽ حالات زندگي متعلق (سنڌي ٻولي ۾) هي پهريون ڪتاب لاجواب آهي، جيڪو مدلل ۽ محققانه انداز ۾ لکيو ويو آهي.

محبوب ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جو احسان ته پوري ڪائنات تي آهي جن پوري دنيا ۾ اسلام جو جهنڊو بلند فرمايو. شرڪ ۽ بت پرستي جي پاڙ پٽي مخلوق کي هن فاني دنيا ۽ دائمي آخرت جي لاءِ نيك عملن ڪرڻ جي تعليم ڏنائون، جن پنهنجي خلق عظيم، عقلي برتري ۽ عزم وارهه جي پختگي سان دنيا ۾ ڏاک ڄمائي ڏيکاري، پر خصوصي احسان علماء حق تي آهي، جيڪي سندن ديني ۽ علمي ورثي جا صحيح وارث آهن. انهن علماء حق مان ترجمان اهل سنت حضرت مولانا الحاج محمد ادریس ڏاهري ”بلبل مدينه“ جن جي ذات گرامي ڪنهن تعارف جي محتاج نه آهي. سائين مولانا صاحب جن پنهنجو تعارف پاڻ آهن. جيئن سندن تقريرن ۽ لاجواب ارشادن، عوام الناس ۾ بيداري، عملن ۾ اخلاص ۽ عقيدن ۾ پختگي پيدا ڪئي آهي ته ان سان گڏ اسان جي محبوب خطيب ۽ لاثاني مصنف جو قلم به روز و شب حرڪت ۾ آهي. ڪافي سارا ڪتاب لکي ڇپرايا اٿن، جن مان قرآن مجيد جو

تفسير (احسن البيان في تفسير القرآن) بيحد مقبول ۽
 سرفهرست آهي، جيڪو اڃان مڪمل نه ٿيو آهي. الله
 تعاليٰ پنهنجي حبيب جي صدقي اهو عظيم ڪم سندن
 هٿان جلد پاڻه تڪميل تي پهچرائي - آمين
 زيرنظر ڪتاب جي باري ۾:

حضور اڪرم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جي
 پاڪ اولاد امجاد جي زندگي مبارڪ جا واقعات،
 جيڪي سيرت ۽ تاريخ جي مختلف ڪتابن ۾ منتشر
 هيا، انهن کي ترتيب ڏئي هن ڪتاب ۾ هڪ هنڌ گڏ
 ڪيو ويو آهي. هن ۾ محبوب ڪريم صلي الله تعاليٰ
 عليه وسلم جي اولاد شريف، خصوصاً سندن نياڻين
 جي عظيم الشان ديني ڪارنامن، اسلام قبول ڪرڻ ۽
 اسلام قبول ڪرڻ کان بعد ڪافرن جا مٿن مظالم ٿيڻ
 ۽ انهن جو مصيبت ڪي خنده پيشاني ۽ حوصله سان
 برداشت ڪرڻ کي نهايت رقت انگيز انداز ۾ تحرير
 ڪيو ويو آهي.

اهڙو جامع ڪتاب لکڻ آسان ڪم نه هيو، پر
 حضرت مولانا ڏاهري صاحب مدظلہ جن پنهنجي وسيع
 مطالعہ، رات ڏينهن جي محنت، سيرت النبي صلي الله
 عليه وسلم سان وابسته تمام ڪتابن کي نظر ۾ رکن،

تاريخ ۽ مخالفن جي معتبر ۽ امهات الكتب مان اهم ۽ معتبر ڳالهيون چونڊي، هن ڪتاب کي مڪمل فرمايو آهي. هن ڪتاب ۾ (بعض انصاف پسند ۽ بعض معاند ۽ خودغرض) شيعه عالمن جي ڪتابن مان استفادو ڪيو ويو آهي ته جيئن مخالفن کي سندن ئي هٿيار سان شڪست ڏيڻ واري اصول تحت لاجواب ڪيو وڃي. هن ڪتاب ۾ مولانا صاحب جن، مختلف اٿاريل اعتراض جا اهڙا پيارا جواب ڏنا آهن جو انهن جي پڙهڻ سان انصاف پسند، اميد ته راهه راست تي اچي ويندو، پر متعصب ضدي هميشه لاءِ وري اهڙو اعتراض ڪونه ڪندو. هيٺ هڪ ٻن جوابن جو مختصر تذڪرو ڪجي ٿو ته جيئن اڳتي هلي پڙهندڙ کي هن ڪتاب جي مطالع مان لطف اچي ۽ حضرت مولانا صاحب جن جي مخالف سان سخت گرفت ۽ حاضرجوابي کي ڏسي، سندن علمي بصيرت جو اندازو لڳائي سگهي جيئن هڪ هنڌ لکن ٿا:

۱- جاهل چوندا آهن ته حضور اڪرم صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جون چار نياڻيون تسليم ڪرڻ سندن توهين ۽ کين گار ڏيڻ جي مترادف آهي. انهن لاءِ هي جواب مناسب آهي ته حقيقت ۽ حق کي تسليم ڪرڻ سان نه توهين ٿيندي نه گار ايندي. صرف عقل جي

ڪونهي سبب مٿيون اعتراض گهڙيو ويو آهي. جڏهن ته سني شيعه پنهنجي معتبر ڪتابن ۾ هن ڳالهه تي متفق نظر اچن ٿا ته حضرت حبيب ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم کي چار (۴) حقيقي نياڻيون هيون. پوءِ جيڪي محبوب نبي، پياري آقا صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جي حقيقي ۽ پاڪ نياڻين کي سندن اولاد نٿا مڃين ۽ معاذ الله انهن کي ٻين جو اولاد ٿا چون، حقيقت ۾ گاريون ته اهي ٿا ڏين. پوءِ اهي ڪهڙا مسلمان چٽبا؟!

ڇا آل نبيءَ لاءِ اها گار نه آهي جو انهن کي ٻين جو اولاد چئجي؟ پوءِ آل نبي کي گاريون ڏيندڙ مسلمان ٿي سگهي ٿو؟ سوچيو انصاف سان سوچيو!

هڪ اعتراض جو عالمانه جواب هن طرح لکن ٿا:
 ۲- چيو ويندو آهي ته جيڪڏهن نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم کي چار نياڻيون هجن ها ته مباحله واري موقعي تي جيئن حضرت فاطمه رضي الله تعاليٰ عنها کي پاڻ سان وٺي ويا هيا ته باقي نياڻين کي به وٺي وڃن ٿا. نه وٺي وڃڻ مان ثابت آهي ته کين هڪ نياڻي هئي. ان جو هي جواب آهي ته شيعن پنهنجن معتبر ڪتابن ۾ مباحله جو سن (۹- يا ۱۰ھ) لکيو آهي ۽ ثابت آهي ته ٽئي نياڻيون (حضرت زينب،

حضرت رقيه، حضرت ام كلثوم رضي الله تعالى عنهن) مباحله واري وقت کان اڳ ۾ فوت ٿي چڪيون هيون ته پوءِ انهن کي ڪٿان وٺي اچجي ها؟

اهڙا ڪافي سارا پيارا جواب، هن لاجواب ڪتاب ۾ اوهان کي نظر ايندا، جن مان حضرت مولانا الحاج محمد اديس ڏاهري مدظلہ العالی جن جي علمي بصيرت، حاضردماغي، خداداد صلاحيت ۽ وسيع مطالعہ جي چڱي طرح خبر پوي ٿي.

۳- حضور اڪرم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم جي چئن نياڻين هجڻ لاءِ قرآن مجيد مان ثبوت پيش ڪندي علمي استدلال ذريعي اهل سنت وجماعت جي معتبر تفسيرن مان ته حوالا ڏنا اٿن پر ان سان گڏ شيعن جي معتبر تفسيرن مان به پنهنجي موقف جي تائيد لاءِ حوالا آڻي، پنهنجي مسلڪ کي ايترو ته مضبوط انداز ۾ لکيو اٿن جو ان جي ترديد لاءِ ڪنهن به مخالف کي آئنده قلم ڪڍڻ جي جرئت ڪانه ٿيندي. گویا دليلن ۽ حوالن جا انبار لڳائي ڇڏيا اٿن. پوءِ مخالف ڪهڙن ڪهڙن دليلن کي رد ڪندا؟

۴- حضرت نبي ڪريم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم جي باقي ٽن نياڻين (حضرت فاطمة الزهراء کان سواءِ) جي ثبوت لاءِ شيعن جي ئي ڪتابن مان ثبوت

پيش فرمائيندي تفسير مجمع البيان جو حوالو ڏنو اٿن.
شيعو عالم لکي ٿو:

کان يجوز ايضا في مجدا الاسلام وقد زوج
النبي صلى الله عليه وسلم بنته من ابي العاص بن
الربيع قبل ان يسلم ثم نسخ ذلك ص ١٨٤ جلد ٥
اسلام جي ابتدا ۾ به مؤمن عورت جو ڪافر
سان نڪاح جائز هيو جو نبي ڪريم صلى الله تعالى
عليه وسلم جن پنهنجي نياڻي (حضرت زينب)
ابوالعاص بن ربيع کي اسلام آڻڻ کان اڳ ۾ پرڻائي
ڏني هئي. پوءِ اهو حڪم منسوخ ڪيو ويو.

جنهن مان حضرت بي بي زينب رضي الله عنها
جو، حضور اڪرم صلى الله عليه وسلم جي ڌيءُ هجڻ
جو ثبوت ملي ٿو.

٥- ان کان پوءِ وري ٻن نياڻين حضرت بي بي
رقيه ۽ بي بي ام ڪلثوم رضي الله تعالى عنهما جو
ثبوت هن روايت مان پيش ڪيو اٿن ته جڏهن حضرت
علي ڪرم الله وجهه الڪريم وٽ مدينه منوره جا ماڻهو
آيا ته اوهان حضرت امير عثمان ذوالنورين رضي الله
تعالى عنه کي چئو ته ماڻهن کي راضي ڪري ۽ سندن
شڪايتون دور ڪري. ان دوران حضرت علي ڪرم الله
وجهه الڪريم، حضرت عثمان رضي الله عنه کي هي
لفظ فرمايا هيا:

انت اقرب الي رسول الله صلي الله عليه وسلم
وشيجة رحم منهما وقد نلت من صهره مالم ينالا (نهج
البلاغه مترجم ص ٧٠٤)

توهان رسول الله ﷺ سان، خانداني قرابت جي
ڪري حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر کان زياده ويجهو
به آهيو ۽ اوهان کي سندن داماد (ناني) هجڻ جو اهڙو
شرف حاصل آهي جيڪو انهن پنهي کي حاصل نه هيو.
ان جي حاشيه ۾ شيعو عالم لکي ٿو:

اما افضليته عليهما في الصهر فلانه تزوج ببنتي
رسول الله صلي الله عليه وسلم توفيت الاولى فزوجه
النبي بالثانية ولذا سمي ذوالنورين (نهج البلاغه
ص ٦٨ - جلد ٢ مطبوعه بيروت)

انهن پنهي (حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر
رضي الله تعالى عنهما) تي حضرت عثمان رضي الله
تعالى عنه کي هن ڳالهه ۾ فضيلت حاصل آهي جو پاڻ
نبي سائين جا ناني آهن. جو سندن ٻه نياڻيون حضرت
عثمان رضي الله تعالى عنه جي نڪاح ۾ اچي چڪيون
هيون. هڪڙي وفات ڪري وئي ته ڪين نبي ڪريم صلي
الله تعالى عليه وسلم جن ٻي پڙڻائي ڏني هئي. ان جي
ڪري ڪين ذوالنورين (ٻن نورن جو صاحب) سڏيو ويو
آهي.

اهي اهڙا حقائق آهن جن کي ڪوبه شيعو عالم ڪوڙو نٿو چئي سگهي. باقي جاهل جو الله واهي آهي. شال انهن کي به هدايت نصيب ٿئي. آمين - ان کان علاوه هن ڪتاب جي اندر اوهان کي وسيع معلومات ملندي، جيڪا شايد ته اڳ ۾ گهڻن جي نظر کان ڪانه گذري هوندي.

آءٌ صرف برڪت حاصل ڪرڻ لاءِ حضرت نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جا چند فرمان مبارڪ هت نقل ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو.

۱- عن ابن عباس: اوحى الله ربي عزوجل ان زوج ڪرمتيك من عثمان رقية وامر ڪلثوم - الفردوس ص ۱۴۶ جلد ۱

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله تعاليٰ عنهما کان روايت آهي ته (نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جن فرمايو) منهنجي رب عزوجل مون کي وحي ذريعي حڪم فرمايو ته (حضرت عثمان رضي الله تعاليٰ عنه) کي پنهنجون ٻئي پياريون نياڻيون حضرت رقيه ۽ حضرت ام ڪلثوم (يڪي بعد ڊيگري) پڙاء.

۲- بي روايت ۾ اچي ٿو: حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمائين ٿا: حضرت بي بي رقيه رضي الله

تعالیٰ عنہا جيڪا نبي ڪريم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم جن جي پيوندبر نياڻي هئي ۽ حضرت عثمان رضي اللہ تعالیٰ عنہ جي زوجہ محترمه هئي، ان جو جڏهن وصال ٿيو ته ان جي قبر شريف تي حضرت نبي ڪريم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم بيٺا هيا. پاڻ ان وقت هيئن فرمائي رهيا هئا:

فلو كن عشرا لزوجتهن عثمان وما زوجته الا
 بروحي من السماء (طبراني ڪبير ص ۴۳۷ جلد ۲۲)

جيڪڏهن مون کي ڏهه نياڻيون به هجن ها ته
 انهن جي (هڪ ٻئي پويان) عثمان سان شادي ڪريان
 ها. بي بي رقيه کي به مون عثمان سان، اللہ تعالیٰ جي
 وحي جي حڪم سان شادي ڪرائي هئي.

بي روايت ۾ لکيو آهي ته مسجد نبوي جي
 دروازي تي حضرت عثمان رضي اللہ تعالیٰ عنہ سان نبي
 ڪريم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم مليا، پاڻ کيس
 فرمايائون:

يا عثمان هذا جبريل يخبرني ان الله عزوجل قد
 زوجك امر كلشوم عليٰ مثل صداق رقيه وعلیٰ مثل
 صحبتها (طبراني ڪبير ص ۴۳۷ - جلد ۲۲)

اي عثمان! هي جبرئيل ٻڌايو آهي. جيڪو مون
 کي ٻڌائي رهيو آهي ته اللہ تعالیٰ رقيه واري مهر جيتري

مهر ۽ ان سان صحبت ۽ محبت جي صلہ ۾ توسان
(منهنجي ٻي نياڻي) ام ڪلثوم جي شاديءَ کي مقدر
ڪري ڇڏيو آهي.

مٿين ٽنهي حديثن مان ثابت ٿيو ته حضرت
بيبي رقيه ۽ حضرت بي بي ام ڪلثوم رضي الله تعالى
عنهما نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم جون
پاڪ نياڻيون آهن، جن جو انڪار ڪرڻ بدبختي جي
علامت ۽ محبوب ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم
کي ايذاء ڏيڻ جي مترادف آهي. حضور صلى الله تعالى
عليه وسلم کي ايذايندڙ لاءِ قرآن مجيد ۾ هي سزا
مقرر آهي:

”إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا“ (۱)

بيشڪ جيڪي شخص الله ۽ ان جي رسول کي
ايذاين ٿا، انهن تي الله، دنيا ۽ آخرت ۾ لعنت ڪئي
آهي ۽ انهن لاءِ خواريءَ وارو عذاب تيار ڪري ڇڏيو
اٿس. شيعن جي مشهور معروف مسائل ۽ دعائن جي
ڪتاب ”تحفة العوام“ ۾ حضرت امام جعفر صادق
رضي الله تعالى عنه کان هڪ دعا نقل ٿيل آهي ته اها
رمضان المبارڪ ۾ روزانو ۽ سڄي سال جي هر جمعہ

تي پڙهڻ گهرجي. دعا ڊگهي آهي هت ان جا فقط آهي
الفاظ نقل ڪجن ٿا، جن جو هن موضوع سان تعلق
آهي:

اللهم صل علي رقية بنت نبيڪ والعن من اذي
نبيڪ فيها- اللهم صل علي ام ڪلثوم بنت نبيڪ
والعن من اذي نبيڪ فيها- (تحفة العوام مقبول مستند
ص ۱۵۱ ناشر شيعه بڪ ايجنسي لاهور)

يا الله بي بي رقيه جيڪا تنهنجي نبيءَ جي
نياڻي آهي، ان تي رحمت نازل فرماءِ ۽ جنهن بي بي
رقيه کي ايڏائي تنهنجي نبيءَ کي رنجايو ان تي لعنت
موڪل. يا الله بي بي، ام ڪلثوم جيڪا تنهنجي نبيءَ
جي نياڻي آهي، ان تي رحمت نازل فرماءِ ۽ جنهن بي بي
ام ڪلثوم کي ايڏائي تنهنجي نبيءَ کي رنجايو ان تي
به لعنت موڪل.

ان دعا جي مفهوم کي سمجهڻ لاءِ مختصر
گذارش عرض اهمآ ته اوهان اڳتي هلي پڙهندا، حضرت
بي بي رقيه ۽ بي بي ام ڪلثوم ٻنهي نياڻين جو پهريون
رشتو عتبہ ۽ عتبہ سان ٿيو هو، جيڪي ٻئي ڀائر،
ابولهب جا پٽ هيا. ابولهب جڏهن حضرت نبي ڪريم
صلي الله عليه وسلم جي بي ادبي ڪئي هئي ته ان جي
مذمت ۾ سورت (تبت يدا ابي لهب) پوري نازل ٿي.

جنهن تي ابولهب ۽ سندس زال ام جميل بنت حرب
پنهجن پتن عتبہ ۽ عتيبہ کي مجبور ڪيو ته اوهان
(حضرت) محمد (صلى الله عليه وسلم) جي پنهني
نياڻين کي طلاق ڏيئي ڇڏيو جيئن ڪيس صدمو پهچي.
عتبہ ۽ عتيبہ مجبور ٿي طلاقون ڏني ڇڏيون، جنهن
سبب محبوب ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم جن
جو پریشان ۽ رنج ٿيڻ هڪ فطري عمل هو. حضرت
امام جعفر صادق رضي الله عنه ان ڳالهه ڏانهن اشارو
ڪندي، اهڙي دعا ڏسين ٿا جنهن جا هي لفظ آهن ته
جيڪو شخص نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم
جي حقيقي نياڻين حضرت بي بي رقيه ۽ حضرت بي بي
ام ڪلثوم کي ايذاء ڏئي نبي ڪريم صلى الله عليه
وسلم کي رنجائي ٿو، اهو لعنت جو حقدار آهي.

مسلمانوا غور ڪريو، جيڪو مسلمان سڏائڻ
وارو شخص محبوب ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم
جي حقيقي ۽ صلي نياڻين لاءِ مورڳو انڪار ڪري ۽
چوي ته معاذ الله اهي ڪنهن ٻئي جون ڌيئر هيون، ڇا
اهو قرآن مجيد جي مٿين آيت ۽ حضرت امام جعفر
صادق رضي الله تعالى عنه جي فرمان مطابق لعنتي نه
آهي؟

هي اهڙا حقائق آهن جن کي ڄاڻڻ لاءِ مستند ۽

مدلل ڪتاب جي اشد ضرورت هئي. الله تعاليٰ خضري حياتي عطا فرمائي اسان جي محترم و مڪرم علامه شهير وفهام عديم النظير حضرت الحاج مولانا محمد ادريس ڏاهري مدظله العالي و متعنا الله تعاليٰ بطول بقائه كي، جن نهايت محنت ۽ عرق ريزي سان، محققانه انداز ۾ هي پيارو ڪتاب لکي سڀني مسلمانن تي احسان فرمايو آهي. اميد ٿي ڪجي ته هن جي پڙهڻ سان تمام شڪوڪ ۽ شبهات جي پاڙ پٽجي ويندي ۽ حق روز روشن وانگر ظاهر ٿي پوندو.

فجزاه الله عنا وعن سائر المؤمنين - وشكر الله سعيه كما صوب رايه وهو الهادي الي صراط مستقيم -
وصلي الله تعاليٰ علي خير خلقه سيدنا محمد النبي الرشيد وعلي آله واصحابه المبشرين بنعيم الجنان والتخليد

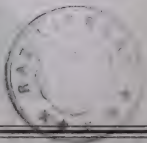
انا الفقير عبد الرحيم لسڪندري

مهتم مدرسه صبة الهدئي

شاه پور چاڪر - ضلع سانگهڙ

۱ - شعبان المعظم ۱۴۱۶ھ

مطابق ۲۴ دسمبر ۱۹۹۵ع

مضمونن جي فهرست

صفحہ	مضمون
۹	چئن نياڻين جو قرآن پاڪ مان ثبوت
۱۰	سوال
۱۱	جواب
۱۲	سوال ۽ جواب
۱۳	سوال ۽ جواب
۱۵	سوال ۽ جواب
۱۶	سوال ۽ جواب
۲۰	قرآن پاڪ جي مفسرن جي تحقيق
۲۲	سني پائرو! متوجه ٿيو
۲۳	شييعن جي تفسير جا حوالا
۲۳	چئن نياڻين جي ثبوت ۾ محدثن، علم نسب جي ماهر
۳۳	عالمين ۽ سيرت جي محققن جا ارشاد
۳۳	شييعن جي ڪتابن مان چئن نياڻين جو ثبوت
۳۴	فقه جعفريه جي دعوت ڏيڻ وارن لاءِ اهم فرمان
۳۵	ضروري وضاحت
۳۶	ضروري وضاحت
۳۹	ضروري وضاحت
۳۹	سيدنا علي المرتضيٰ جو فرمان
	حبيب ڪريم عليه الصلوة والسلام جن جو چئن نياڻين
۴۱	لاءِ ارشاد
۴۳	سوال
۴۵	جواب
۴۶	ضروري ياد رکڻ جهڙي ڳالهه
۴۷	حضور عليه الصلوة والسلام جن جي فرزندن جو احوال
۵۱	چئن نياڻين جو ترتيب وار احوال

۵۲	سيده زينب جو ايمان آڻڻ
۵۶	سيده زينب جو نڪاح ۽ پرڻو
۵۷	حضرت ابوالعاص جو نالو ۽ لقب
=	حضرت ابوالعاص جو ڪاروبار ۽ وعدي وفائي
۵۸	حضرت ابوالعاص ۽ سيده زينب جي هڪ ٻئي سان محبت
	سيده زينب جو اسلام جي دعوت ڏيڻ ۾ حضور
۵۹	عليه الصلوٰۃ والسلام سان ساٿ
	حضرت ابوالعاص کي مڪي ۾ اسلام جي دعوت جو ملڻ
۶	۽ سندس خاموشي
۶۲	سيده زينب جي هجرت جو ذڪر
۷۶	سيده زينب جي مديني ۾ تشریف آوري
۷۸	حضرت ابوالعاص جو مسلمان ٿيڻ
۸۱	حضرت ابوالعاص جو اعلان
۸۲	سيده زينب جو اولاد
۸۵	سيده زينب جي وفات
۸۶	سيده زينب کي رهنجارجن واريون عورتون
۸۷	سيده زينب جي فضيلت
=	حضرت ابوالعاص جي وفات
۸۸	سوال
۸۹	جواب
۹۰	سوال ۽ جواب
	سرور ڪائنات عليه الصلوٰۃ والسلام جن جي پير نمبر
۹۱	نياڻي سيده رقيه
۹۲	سيده جو اسلام قبول ڪرڻ
=	پهرين نڪاح
۹۳	ابولهب جو تعارف
۹۵	عتبه ۽ عتيبه جي طرفان طلاقون
۹۶	انهن طلاقن جو شيڪن جي ڪتابن مان ثبوت
۹۷	سوال- جواب
۹۸	سيده رقيه جو ٻيو نڪاح

۹۹	سیده رقیہ جو نکاح وحی سان ٿيو
۱۰۱	سیده رقیہ جي حبش ڏانهن هجرت
۱۰۵	سیده رقیہ کي حبش ۾ پٽ ڄائو هو
=	شیعن جي ڪتابن مان حوالو
=	سیده رقیہ جي ٻي هجرت
۱۰۶	سیده رقیہ جي مديني پاڪ ڏانهن هجرت
۱۰۷	سیده رقیہ جو اولاد
۱۰۸	سیده رقیہ جي وفات
۱۰۹	سیده رقیہ تي سیده خاتون جنت جو حال
	محبوب عليه الصلوٰۃ والسلام جن جي ٽين نياڻي سیده
۱۱۰	ام ڪلثوم جو احوال
۱۱۱	سیده ام ڪلثوم جو اسلام قبول ڪرڻ
=	سیده ام ڪلثوم جو پهريون نکاح
۱۱۲	رسول الله صلی الله عليه وسلم جن جي گستاخ جي مزا
۱۱۴	سیده ام ڪلثوم جو حضرت عثمان سان نکاح ۽ پڙڻو
۱۱۷	سیده ام ڪلثوم کي اولاد نه ٿيو هو
۱۱۸	مڙس ۽ زال جي هڪ ٻئي سان محبت
=	سیده ام ڪلثوم جي وفات
	سيد الكونين صلی الله عليه وسلم جن جي چوٿين
۱۱۹	نياڻي سیده فاطمہ زهراء
۱۲۰	ضروري وضاحت
۱۲۱	سیده خاتون جنت جا القاب
۱۲۶	ولادت باسعادت
=	وضاحت
۱۲۷	ننڍين وارو زمانو
۱۲۸	تربيت
۱۲۹	جيغل ماءُ کان سوال
۱۳۰	جيغل ماءُ جو جواب
۱۳۱	مديني منوره ڏانهن هجرت
=	حضرت علي سان نکاح ۽ پڙڻو

- ۱۳۳ حضرت عليء جي نڪاح جا شاهد
 ۱۳۶ سيده فاطمه جي لاء گهر ٺاهڻ
 ۱۳۷ سيده فاطمه جو ڏاڃ
 ۱۳۸ سيده فاطمه جي سادگيءَ جو ڪمال
 ۱۳۹ سمهڻ جو بستر
 = ڪم ڪار ورهائي ڏيڻ
 ۱۴۰ گهوت ۽ ڪنوار کي دعا
 ۱۴۱ خادم جي طلب
 سيده جي لاء حضور عليه الصلوة والسلام جن اٿي
 ۱۴۲ بيهندا هئا
 ۱۴۳ سيده فاطمه جي هوندي هي شاديءَ کان منع
 ۱۴۴ نيڪ عمل ڪرڻ جو گهڻو تاڪيد
 ۱۴۵ ضروري وضاحت
 = راز واري گفتگو
 ۱۴۷ سيده فاطمه کي وصيت
 ۱۴۸ سيده فاطمه جي طبيعت جي ناسازي
 سيده فاطمه کان حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر طبع
 ۱۵۰ پرسي ڪئي
 = امامه بنت زينب سان شادي ڪرڻ جي وصيت
 ۱۵۱ انتقال پرملال
 ۱۵۲ سيده کي غسل ڏيارڻ
 ۱۵۳ هڪ ضروري وضاحت
 ۱۵۴ سيده خاتون جنت جو دفن
 = سيده خاتون جنت جو اولاد
 ۱۵۵ سيده خاتون جنت جو شان ۽ پلايون
 ۱۷۲ سيده خاتون جنت اعليٰ منزلن تي پهتل هئي
 ۱۷۷ سيده خاتون جنت کان روايت ڪيل حديثون
 ۱۷۹ سيده خاتون جنت جا شعر

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ - اما بعد!

جيئن اسلامي ملڪن ۾ ٻيا اختلافي مسئلا زور
شور سان هلي رهيا آهن تيئن سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جي
جي پاڪ نياڻين جو موضوع ته چار آهن يا هڪ وڌي
زور شور سان زيربحث رهي ٿو.

اسان سنت جماعت وارن جو قرآن پاڪ جي
آيت، نبوي فرمانن، نسب جي علم جي ماهرن، سيرت
نگارن ۽ تاريخدانن جي لکت موجب تحقيق ۽ عقيدو اهو
آهي ته سندن صلي، حقيقي ۽ سڳيون نياڻيون چار
آهن ۽ انهن جي چئن هجن ۾ ڪوبه اختلاف ناهي
جيڪڏهن اختلاف آهي ته حضور عليه الصلوة والسلام
جن جي فرزندن جي تعداد ۾ ڪي ٽي فرزند ٿا چون ته
ڪي چار ته ڪي ٻه. (والله اعلم) مگر نياڻين پلارن
جي تعداد ۾ ڪوبه اختلاف ناهي. پر جڏهن ته موجوده
دور جا شيعا ان ڳالهه کي گهڻي اهميت ڏئي جا هنن
ماڻهن جا عقيدا خراب ڪندا ٿا وڌن ۽ حضور عليه
الصلوة والسلام جن جي صلي، سڳين ۽ حقيقي
نياڻين کي غيرڏانهن نسبت ٿا ڪن (جيڪو سخت گناه
بلڪ ڪفر آهي). الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمايو
آهي ته "أَدْعُوهُمْ لِأَتَابِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ" (۱) يعني

انهن (پٽيلن) کي سندن پيشرن ڏي نسبت ڪري سڏيو. اهو الله تعاليٰ وٽ وڌيڪ انصاف وارو آهي. اهو فرمان ان جي لاءِ آيو ته پراني نسل کي پنهنجو نه سڏيو ۽ هڪ جي اولاد کي ٻئي ڏانهن منسوب نه ڪيو، چوٽه ائين ڪرڻ سان نسب ۾ منجهه پيدا ٿيندي. اهو حڪم صرف مردن لاءِ ناهي پر ان ۾ مرد عورتون سڀ شامل آهن.

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي حديثن ۾ به هڪ ٻيءَ جي نسل کي ٻئي ڏانهن نسبت ڪرڻ جي سخت منع آيل آهي. بلڪ ان نسبت تي راضي رهڻ واري تي جنت حرام آهي. هڪ حديث پاڪ ۾ آهي ته سرور کائنات عليه الصلوة والسلام جن فرمايو: ”مَنْ ادَّعى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ“ (۱) يعني جنهن پنهنجي پنهنجي پيءُ کان سواءِ ڪنهن ٻئي ڏانهن نسبت ڪئي حالانڪ اهو ڄاڻي به ٿو (ته اهو ان جو پيءُ ناهي) ته پوءِ ان تي بهشت حرام آهي.

ٻيءَ حديث ۾ آهي ته ”فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْمُتَتَابِعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ“ (۲) يعني پراني پيءُ جي پٽ سڏائڻ واري تي قيامت تائين لاڳيتي الله جي لعنت آهي. ٽينءَ حديث ۾ آهي ته ائين ڪرڻ وارو ڪفر ڪري

(۱) سنن ابی داؤد ص ۳۵۰ ج ۲

(۲) تفسير مظهری ص ۳۰۷ ج ۷

رهيو آهي. (۱)

۽ اهوئي سبب هو جو حضور عليه الصلوة والسلام جن پنهنجي پٽيلي زيد بن حارثه رضي الله عنه کي زيد بن محمد (عليه السلام) سڌرائڻ کان روڪيو هو - حضرت ابوهريرة رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن فرمايو ته پنهنجن نسن جي ڄاڻ رکڻ تان ٽن مائيتون ڳنڍيو بيشڪ مائيتي ڳنڍڻ مال ۾ واڌاري جو سبب ۽ گهڻو وقت اثر رکڻ جو ذريعو آهي. (۲) ان آيت ڪريمه ۽ انهن حديثن تي غور ڪرڻ سان ثابت ٿيو ته جيڪڏهن سيده فاطمه کان پوءِ سندن پيڙهيون حضور صلي الله عليه وسلم جن جون حقيقي نياڻيون نه هجن ها ته حضور عليه السلام جن پاڻ انهن کي سندن اصلي پيڙهن ڏانهن نسبت ڪري سڏين ها ۽ ٻين کي به حڪم ڪن ها. پوءِ ڪيئن نبي پاڪ عليه الصلوة والسلام جو اولاد نه سڏڻ وارا حضور عليه الصلوة والسلام جن جي نياڻين کي ٻين جو نسل سڏڻ وارا ڪهڙو منهن ڪڍي مسلمان سڏائين ٿا. ڇا اها نبي پاڪ عليه السلام جن کي گار نه آهي؟ ڇا حضور عليه السلام کي گاريون ڏيڻ وارو مسلمان آهي؟ مسلمانو!

(۱) تفسير القرطبي ص ۱۲۱ جلد ۱۴ روح المعاني

ص ۱۴۹ جلد ۷ جزء ۲۱ (۲) ترمذي شريف ص ۱۹ ج ۲

ذرا سوچيو.

تڏهن مون گنهگار ارادو ڪيو ته حضور عليه
الصلوة والسلام جي سموري اولاد، پٽن ۽ نياڻين جو
احوال لکان ۽ چئن نياڻين جي ثبوت جا دلائل به پيش
ڪيان تائنته قلب سليم وارا، چئني نياڻين جي ثبوت تي
عقيدو رکي، سندن سيرت پاڪ پڙهي پاڻ، سندن پٽ ۽
نياڻيون ته صالح ٿين پر ٻين کي به سڌارين. الحمد لله
ڪتاب پورو لکجي ويو آهي جنهن جو نالو ”التحرير
المقبول في اخبار اولاد الرسول (صلى الله عليه
وسلم) (ﷺ) جن جي اولاد جي احوال ۾
مقبول لکت) رکيو ويو جنهن ۾ اول چئن نياڻين جو
ثبوت، ان کان پوءِ ٽن فرزندن جو بيان، ان کان پوءِ چئني
نياڻين جو احوال لکيو ويو آهي. والحمد لله عليٰ توفيقه

الفقيه محمد ادریس عفی عنہ

قرآن ڪريم مان ثبوت

الله تعالى جو پاڪ ارشاد آهي ”يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ“ (۱) الـاية (۱) يعني اي نبي! (صلي الله عليه وسلم) پنهنجين گهروارين ۽ پنهنجين نياڻين ۽ مومنن جي عورتن کي فرماء.

هن آيت جو لفظي ترجمو ڪندي شيڪسپيئر جي مشهور مترجم مقبول دهلويءَ لکيو آهي ته: اے نبي! اپني ازواج سے اور اپني بيٺيون سے اور اهل ايمان کي عورتون سے يہ کہدو (۲)

اردو زبان سمجھڻ وارا مسلمانو! مترجم صاحب ”بنات“ جو ترجمو ”بيٺيون“ ڪري اعتراف ڪيو ته سرورِ ڪائنات مقرر موجودات صلي الله تعالى عليه وسلم جن جون نياڻيون هڪ کان وڌيڪ آهن جن کي ”بنات“ جمع جي صيغي سان بيان ڪيو ويو آهي. انهيءَ آيت ۾ پيا صيغا ازواج ۽ نساء به آيل آهن جن مان مراد به هڪ کان مٿي آهن ازواج معنيٰ زالون، نساء معنيٰ عورتون، بنات انهن ٻنهي جي وچ ۾ ۽ عربي گرامر (نحو) جي لحاظ سان معطوف آهي ته پوءِ ٻن جمع جي صيغن مان مراد جمع ۽ وچ ۾ آيل هڪ جمع جي

(۱) سورة الاحزاب آيت ۵۹

(۲) ترجمہ مقبول ص ۵۱۰ مطبوعہ لاہور

صیغی مان مراد هڪ نياڻي وٺڻ ڪٿان جي عقلمندي ۽ علميت آهي؟ ڇا ائين ڪو چوندو ته محبوب معظم، نور مجسم صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم جن جي گهروارين مان مراد به هڪ آهي ۽ مومن جي عورتن مان مراد به هڪ آهي. جڏهن اتي هڪ گهرواري يا مومن جي عورتن مان هڪ عورت مراد وٺڻ بالڪل غلط آهي ته حضور پر نور علیہ الصلوٰۃ والسلام جن جي نياڻين واري لفظ "بنات" مان هڪ مراد وٺڻ به سراسر ظلم ۽ ناانصافي آهي.

سوال

مذڪوره آيت ۾ آيل لفظ "بنات" واقعي جمع جو صيغو آهي پر ان مان مراد هڪ نياڻي آهي ۽ جمع تعظيم لاءِ آهي جيئن ڪنهن معزز ۽ وڏي ماڻهوءَ کي چوندا آهن ته سائين جن، يا حضرت صاحب جن وغيره. الله تعالیٰ قرآن ڪريم ۾ فرمايو آهي "إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ" (۱) يعني اسان ئي ذڪر (قرآن پاڪ) کي نازل ڪيو آهي ۽ اسين ان جي حفاظت ڪندڙ آهيون هن آيت ۾ اِنَّا - نَحْنُ - نَزَّلْنَا - حَافِظُونَ - چار صيغا جمع جا آهن پر انهن سڀني مان مراد الله جل شانہ آهي جيئن الله هڪ آهي پر اهي جمع جا صيغا

تعظيم لاء آيل آهن تيئن حضور عليه الصلوة والسلام
جن جي نياڻي به هڪ آهي ۽ بنات جمع جو صيفو
تعظيم لاء آيل آهي.

الجواب واللّه الهلهم للحق والصواب

روشن هجي ته هن آيت ۾ آيل جمع جي صيغن
مان مراد هڪ الله ان جي ڪري آهي جو هتي جمع جي
معنى مراد وٺڻ ناممڪن آهي قرآن پاڪ جي ٻين ڪيترين
آيتن مان ثابت آهي ته الله تعالىٰ هڪ آهي، جيڪي به
انبياء سڳورا عليهم الصلوة والسلام دنيا تي آيا
سڀني عقلي ۽ نقلي دليلن، حجتن ۽ معجزن ظاهر ڪرڻ
سان اعلان ڪيو ته الله تعالىٰ هڪ آهي ۽ سليم عقل
جو فيصلو به اهو آهي ته الله تعالىٰ هڪ آهي. رهيو
”بنات“ جي لفظ مان هڪ نياڻي مراد وٺڻ سو بلڪل
غلط آهي نه ته قرآن پاڪ جي ٻي آيت ٿي ٻڌائي ته
حضور عليه الصلوة والسلام جن جي نياڻي هڪ آهي
۽ نه حضور عليه الصلوة والسلام جن جو پنهنجو
ارشاد آهي ته منهنجي نياڻي هڪ آهي ۽ نه اصحابن ۽
امامن جو صحيح سند سان قول آهي ته محبوب ڪريم
عليه الصلوة والسلام جن جي نياڻي هڪ آهي نه
سيرت ۽ تاريخ جي مستند ڪتابن لکيو آهي ته سندن

نياڻي هڪ آهي. ان جي ڪري قرآن پاڪ جي مذڪوره آيت جي لفظ ”بنات“ مان جمع جي معنيٰ ڇڏي هڪ نياڻي مراد وٺڻ قرآن مقدس جي تحريف جي برابر آهي. شيعا صاحب ڪوڙن ۽ پٽاڪن هٿ ڪان سواءِ قيامت تائين ڪابه آيت يا صحيح حديث پيش ڪري نه سگهندا جنهن ۾ حبيب پياري جي پيارين تن نياڻين جي نفِي آيل هجي. ”وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا كَاتِفُوا النَّارَ“ الاية (۱) (۽ جيڪڏهن نه ٿا ڪيو ۽ ڪري به نه سگهندؤ ته پوءِ جهنم جي) باه ڪان ڊڄو.

سوال

هتي ”بنات“ جي لفظ مان مراد مجازاً حضور عليه الصلوة والسلام جن جي امت جون نياڻيون آهن سندن حقيقي، نسبي نياڻيون ناهن چوڻ اها هڪ آهي. الجواب واللہ الهادي اليہ الصدق والصواب هر جاء تي مجازاً جي لفظ کي ڪنيو ٿا اچو. ذرا الله تعالىٰ کان ڊڄندي سوچي ۽ سمجهي صحيح فيصلو ڏيو. علمِ معاني، بلاغت ۽ فصاحت جي ماهرن کان منخفي ناهي ته مجازي معنيٰ اتي مراد وٺبي آهي جتي حقيقي معنيٰ مراد وٺڻ محال، ناممڪن يا گهٽ ۾ گهٽ مشڪل ۽ متعذر هوندي آهي پر جتي حقيقي ۽ اصلي

معنی وٺڻ ۾ ڪابه قباحت يا رڪاوٽ ناهي اتي حقيقي معنی ڇڏڻ نهايت نااهلي، بي علمي ۽ جهالت آهي جيڪا ڪڏهن به جائز ناهي.

مذڪوره آيت سورة الاحزاب جي آهي جيڪا هجرت جي پنجين سال ۾ نازل ٿي هئي ۽ ان وقت رحمة للعالمين صلی الله تعالیٰ علیه وسلم جن جون چارئي نياڻيون زنده هيون ته پوءِ حقيقي معنی ڇڏڻ لاءِ ڪهڙو جواز آهي؟

سوال

شيعا چون ٿا ته حضور عليه الصلوة والسلام جن جي حقيقي، نسبي، نياڻي هڪ سیده خاتون جنت سانئ هئي پيون ٿي سندن اڳ ڄايون ۽ نپاڄ هيون؟

جواب

ان چوڻ جو ڪوبه تاريخ يا سيرت جي معتبر ڪتابن ۾ ثبوت ناهي. سیده فاطمه وانگر سیده زينب، سیده رقيه، سیده ام ڪلثوم رضي الله عنهن به حضرت بيبي خديجة الكبرى رضي الله عنها جون حضور عليه الصلوة والسلام جن مان نياڻيون هيون ۽ سانئ سندن ماءُ هئي ان ۾ ڪو به اختلاف ناهي. هاڻي ڏسو ته سانئ حضور ﷺ جن کان اڳ ۾ ڪيتريون شاديون

ڪيون هيون ۽ انهن مان کيس ڪهڙو اولاد ٿيو هو.

حضرت علامہ شيخ الحديث عبدالحق دهلوي رحمۃ الله عليه لکيو آهي ته: سيده خديجه رضي الله عنها حضور پرنور صلي الله عليه وسلم جن کان اڳ ۾ به شاديون ڪيون هيون. سندس پهريون مڙس ابوها له هيو جنهن جو نالو مالڪ ۽ هڪ قول مطابق زرارہ ۽ هڪ قول موافق هند هيو، جنهن مان سائڻ کي به پٽ ڄاوا هيا. ۱- هڪ جو نالو هند ۽ ٻئي جو نالو هاله رکيو هيائون. ان کان پوءِ سيده جو نڪاح عتيق بن عايد مخزوميءَ سان ٿيو هو جنهن مان کيس هڪ ڌيءَ ڄائي هئي. ان جو نالو به هند رکيو هيائون ۽ عربن ۾ هند پٽ ۽ ڌيءَ ٻنهي لاءِ استعمال ڪيو ويندو آهي. (۱) علامہ موصوف جي تحقيق مان ثابت ٿيو ته سيده خديجه رضي الله عنها کي ٻنهي پهرين مڙسن مان ٽئي نياڻيون سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام ڪلثوم رضي الله عنهن نه هيون نتيجو اهو نڪتو ته حبيب ڪريم عليه الصلوٰة والسلام جن مان هيون. علامہ احمد بن علي بن حجر عسقلاني الاصابه ۾ ۽ علامہ ابن عبدالبر قرطبي الاستيعاب ۾ به سائڻ جي ٻنهي پهرين ۽ اڳين مڙسن جي اولاد ۾ تنهي نياڻين جو ذڪر نه ڪيو آهي. (۲)

(۱) مدارج النبوة ۷۹۷ ج ۲

(۲) الاصابة ص ۲۸۱ ج ۴ الاستيعاب ص ۲۸۰ ج ۴

سوال

جيڪڏهن حضور صلي الله تعالى عليه وسلم جن جون نياڻيون چار هيون ته حضرت فاطمه زهراء رضي الله عنها ڪان سواءِ ٻين جا نالا خطبي ۾ چونه ٿا ورتا وڃن؟

الجواب. والله الهوئيد للحق والصواب

واه، واه، سوال ته عجيب آهي نه سوچ ٿا رکو نه سمجهه. اهڙن سوالن سان صفا ان پڙهيلن ماڻهن کي منجهائي سگهيو ٿا سمجهدار ماڻهو پاڻ اوهان کان سوال ڪندو ته خطبي ۾ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پٽن جا نالا نه آهن ته ڇا (معاذ الله ثم معاذ الله) اهي سندن پٽ نه چونڌو؟ پوءِ جيئن خطبه ۾ پٽن جي نالن نه وٺڻ جي ڪري انهن جي پٽ هجڻ ۾ ڪو شڪ ناهي تيئن خطبه ۾ ٽن نياڻين پلارين جي نالي نه وٺڻ جي ڪري انهن جي حضور عليه الصلوة والسلام جي نياڻين هجڻ ۾ به ڪو شڪ ناهي. خطبه ۾ صرف شان جي بلنديءَ کي نظر ۾ رکندي اصحابن پلارن مان خلفاء راشدين ۽ حبيبن ڪريمين صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي چئن نياڻين مان سيده فاطمه رضي الله عنها جو ذڪر ڪيو ويندو آهي.

سوال

جيڪڏهن اوهان جي تحقيق مطابق حضور ڀر نور
 عليه الصلوة والسلام جن جون ٻيون نياڻيون به هيون ته
 نصارن سان مباحلي ڪرڻ وقت جيئن سيده فاطمه رضي
 الله عنها کي حضور عليه الصلوة والسلام جن ميدان ۾
 وٺي هلڻ لاءِ گهرايو هو تيئن انهن ٽن کي چونه
 گهرايائون؟

الجواب واللہ المَعِين والمرجو للهاجر والثواب .

جائن گهرجي ته مباحلي جو واقعو سنه ۹
 هجري ۾ پيش آيو هو. جڏهن نجران جي نصارن رسول
 الله ﷺ سندن پيارن اصحابن رضي الله عنهم سان
 ضد ڪري سندن بهترين دلائل ۽ قري حجتن کي به نه
 مڃيو تڏهن الله تعالى سورة العنبران جي آيت ۶۱ نازل
 ڪري ارشاد فرمايو ”قَمَرٌ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
 مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا
 وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لِنَفْسٍ
 عَلَى الْكُذِبِيِّنَ“ مطلب ته اي محبوب عليه الصلوة
 والسلام! اوهان وٽ يقين واري علم اچڻ کان پوءِ به
 جيڪڏهن ڪو اوهان سان حضرت عيسى عليه السلام
 جي متعلق بحث ڪري ته انهن کي (مباحلي جي دعوت

ڏيندي) فرمايو ته: اي عيسائيو! اچو ته اسين پنهنجن پٽن ۽ اوهان جن پٽن ۽ پنهنجين عورتن ۽ اوهان جي عورتن ۽ پنهنجن سرن ۽ اوهان جي سرن کي سڏيون ان کان پوءِ مباحلو (زاريءَ سان دعا) ڪندي ڪوڙن تي لعنت ڪيون. مقصد ته جيڪي ڪوڙا هوندا اهي عذاب سان هلاڪ ٿي ويندا. نصارن اهو مباحلي وارو چٽلينج قبول نه ڪيو ۽ جزيو ڏيڻ جو وعدو ڪري ويا مباحلو ٿيو ئي ڪونه. پر حضور عليه الصلوة والسلام جن مباحلي جي لاءِ تياري ڪئي هئي ۽ ان ۾ پاڻ سان گڏ وٺي هلڻ جي لاءِ ڪنهن کي گهرايو هيائون ان ۾ ئي روايتون آهن. ۱- هڪ روايت آهي ته ان موقعي تي مباحلي ۾ وٺي هلڻ جي لاءِ حضور ﷺ جن حضرت حسن، حضرت حسين، حضرت علي ۽ حضرت بيبي فاطمه رضي الله عنهم و عنها کي گهرايو هو ۽ اهائي روايت شيما ڪنيو پيا گهمائين ته نبي ڪريم، رؤف رحيم ﷺ جن جي نياڻي هڪ هئي ٻيون هجن ها ته مباحلي وقت ميدان ۾ هلڻ لاءِ گهرايون وڃن ها.

ان روايت مطابق جواب ۾ عرض آهي سيده فاطمه جو هجڻ روايت ۾ آهي آيت ۾ ناهي ان جي ڪري استدلال بالآية نه پر بالرواية آهي جنهن جي لاءِ اڳتي بحث اچي رهيو آهي ۽ آيت ۾ بنات جو لفظ نه

آهي ٿي ڪونه جو چئجي ته نياڻين کي سڏڻ ضروري هو ۽ ٻيون ڇو نه آيون مطلق عورتن کي سڏڻ لاءِ ”نِسَاءَنا“ ۽ پٽن کي سڏڻ لاءِ ”اَبْنَاءَنا“ جو لفظ آيل آهي. باقي مٿين روايت تي جيڪڏهن زور ٿا ڏيو ته ان لاءِ جواب هي آهي ته مباحلي جو واقعو شيعن وٽ سنه ۹ يا سنه ۱۰ هجريءَ ۾ پيش آيو هو. جيئن سندن ڪتابن تلخيص الشافي، فصل في ان امير المؤمنين عليه السلام افضل الصحابة ۾ لکيل آهي (۱) ۽ سنين ۽ شيعن ٻنهي ڌرين جي ڪتابن ۾ اها ڳالهه لکيل آهي ته حضرت بيبي رقيه ٻئي سن هجريءَ ۾ بدر جي جنگ وقت وفات ڪئي هئي ۽ حضرت بيبي زينب سنه ۸ هجريءَ ۾ ۽ حضرت بيبي ام ڪلثوم شعبان مهيني سنه ۹ هجريءَ ۾ وفات ڪئي، جيئن اڳتي انشاء الله تعاليٰ سندن سوانح حيات ۾ ايندو. پوءِ جڏهن اهي دنيا مان رحلت ڪري ويون هيون ۽ مباحلي جي وقت موجود نه هيون ته ڪيئن اچن ها ۽ اها ڳالهه به روشن رهي ته هڪ روايت ۾ ڪنهن جو ذڪر هجڻ پڻ جي نه هجڻ جو دليل ناهي جيئن دنيا جو تسليم ٿيل قانون آهي ته عدم ذڪر شيءِ لا يستلزم عدم وجوده يعني ڪنهن شيءِ جو ذڪر نه ڪرڻ ان جي نه هجڻ جو دليل ناهي. حضرت امام جعفر

صادق پنهنجي پياري پيءُ امام محمد باقر کان ۽ ان پنهنجي والد ماجد حضرت امام زين العابدين رضي الله عنهم کان هن آيت جي تفسير ۾ روايت آندي آهي ته: فجاء بابي بکر وولده وبعمر وولده وبعثمان وولده وبعلي وولده (۱) يعني مباحلي جي آيت نازل ٿيڻ وقت رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن ابوبکر، عمر، عثمان، علي رضي الله عنهم کي سندن اولاد سميت گهرايو هو ۽ علامه علي بن برهان الدين حلبی حضرت عمر رضي الله عنه کان روايت آندي آهي ته ان حبيب اکرم صلى الله عليه وسلم جن جي خدمت اقدس ۾ عرض ڪري پڇيو ته يا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) جيڪڏهن اوهان انهن نجران جي نصارن سان مباحلو ڪيو ها ته ڪنهن، ڪنهن کي هٿن مان وٺي ڪيو ها؟ پاڻ فرمايائون ته: علي، فاطمه، حسن، حسين، عائشه ۽ حفصه (رضي الله عنهم وعنهن) کي هٿن مان وٺان ها. (۲) مٿين پنهجي روايتن مان ثابت ٿيو ته مباحلي واري ميدان لاءِ انهن سڀني کي آڻايو ويو هو باقي صرف هڪ روايت تي ضد ڪري بيهڻ ۽ الله تعالى جي سچي ۽ آخري پيغمبر عليه الصلوة والسلام جن جي ٽن حقيقي، نسبي ۽ سڳين

(۱) تفسير الدر المنثور ص ۴۰ جلد ۲ تفسير روح المعاني تحت هذه الآية ص ۱۹۰ جزء ۳، تفسير فتح القدير ص ۳۴۸ جلد ۱
(۲) سيرت حلبی ص ۲۴۰ جلد ۳

نيائين جو انڪار ڪرڻ الحاد، بي ديني، ضد ۽ هٿ ڌرمي ناهي ته ٻيو ڇا آهي؟ ديندار ماڻهو سڀني روايتن کي تسليم ڪن ٿا.

قرآن جي مفسرن جي تحقيق

قرآن پاڪ جي هن آيت ”يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ“ جي تفسير ۾ مفسرن به لکيو آهي ته سندن حقيقي، صلي، سڳيون نياڻيون چار هيون. علامه محمد بن احمد انصاري لکيو آهي ته سيده خديجه رضي الله عنها کي حضور عليه الصلوة والسلام جن مان چار نياڻيون ڄايون هيون. ۱- فاطمه زهراء ۲- زينب ۳- رقيه ۴- ام كلثوم رضي الله تعالى عنهن (۱) لا ثاني مفسر شهاب الدين آلوسي بغدادي عليه الرحمة ته کولي کولي لکيو آهي ته وفي الاية رد علي من زعم من الشيعة انه عليه الصلوة والسلام لم يكن له من البنات الا فاطمة صلي الله تعالى علي ابيها وعليها وسلم واما رقية وام كلثوم فرببتاه عليه الصلوة والسلام (۲) يعني هن آيت ۾ انهن شيعن جو رد آهي جيڪي چوندا آهن ته رسول الله ﷺ جن کي نياڻي صرف فاطمه هئي باقي رقيه، ام

(۱) تفسير القرطبي ص ۲۴۰ جلد ۴

(۲) تفسير روح المعاني ص ۸۰ جلد ۸

كلشوم (۽ زينب) رضي الله عنهن سندن نيباج هيون.
عالم اجل محقق ۽ متصوف علام محمد اسماعيل
حقي عليه الرحمة لکيو آهي ته: اربعا صليبية ولدتها
خديجة وهي زينب ورقية وام كلشوم وفاطمة رضي الله
عنهن متن في حياته عليه الصلوة والسلام الا فاطمة
فانها عاشت بعده ستة اشهر (١) يعني نبي پاڪ عليه
الصلوة والسلام جن جون چار سڳيون، حقيقي نياڻيون
هيون جيڪي سيده خديجه رضي الله عنها جڻيون هيون
۽ فاطمه کان سواءِ ٽئي حضور عليه الصلوة والسلام جن
جي ظاهري حياتيءَ ۾ وفات ڪري ويون هيون. باقي
فاطمه رضي الله عنها سيدنا رسول الله صلى الله تعالى
عليه وآله وسلم جن جي رحلت کان پوءِ ڇهه (٦) مهينا
جيئري رهي.

نهايت اعلى مفسر، محدث ۽ مؤرخ علامه
اسماعيل دمناقي عليه الرحمة لکيو آهي ته: وکان له
صلی الله تعالى عليه وسلم من خديجة اربع بنات زينب
ورقية وام كلشوم وفاطمة رضي الله عنهن فمات في
حياته عليه السلام ثلاث وتاخرت فاطمة رضي الله
تعالى عنها حتي اصببت به صلى الله عليه وسلم ثم

مات بعدہ لستہ اشهر (۱) يعني نبی ﷺ جن جون سیده خدیجہ رضي الله عنها مان چار نياڻيون هيون. زينب، رقيه، ام كلثوم ۽ فاطمه رضي الله تعالى عنهن پوءِ پهريون ٽي ته سندن ظاهري حياتيءَ ۾ ئي وفات ڪري ويون باقي رهي فاطمه سائڻ رضي الله عنها اها زنده رهي تانجو سندن دنيا تان ظاهري رحلت ڪرڻ جو صدمو به سنائين ۽ کانئن ڇهه (۶) مهينا پوءِ وفات ڪيائين.

لسنه پائر و! متوجه ٿيو

قرآن پاڪ ڇي آيت ۽ ان جي تفسيرن مان هيءَ ڳالهه سچ وانگر روشن آهي ته حبيب پاڪ، صاحب لولاڪ، سياح افلاڪ صلي الله تعالى عليه وسلم جن جون نياڻيون چار آهن ۽ انهن جو منڪر قرآن ڪريم جو منڪر آهي. اوهان ڪڏهن سوچيو به نه ته ڪا سندن نياڻي صرف هڪ آهي اهو وهم ڪرڻ به قرآن پاڪ جي انڪار جو مترادف آهي.

انهن تفسيرن جي حوالن کي ڏسي متان ڪو شيعو چوي ته اهي ته اوهان جا تفسير آهن ان جي ڪري سندن جا به ٻه حوالا ڏجن ٿا تانته سندن وات تي لغام اچي يا الله تعالى گهرين ته قرآن پاڪ جي آيت جي صريح لفظ تي ايمان آڻي مڃين ته واقعي چار نياڻيون هيون.

شيعن جي تفصيل جا حوالا

شيعي عالم شيخ ابو علي الفضل بن طبرسي لکيو آهي ته وقد زوج النبي صلى الله عليه وسلم بنته من ابي العاص بن الربيع (۱) يعني نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وسلم جن پنهنجي نياڻي ابوالعاص بن ربيع کي پرڻائي ڏني. هن عبارت جي لفظ بنته (پنهنجي نياڻي) مان ثابت ٿيو ته حضرت بيبي زينب رضي الله عنها صلى الله تعالىٰ عليها وسلم جن جي سڳي نياڻي هئي.

انهيءَ ساڳئي مفسر پيءُ جاءِ تي لکيو آهي ته: حبش ڏانهن لکي هجرت ڪرڻ وارا يارهن مرد ۽ چار عورتون هيون وهمر عثمان ابن عفان وامراته رقية بنت رسول الله صلى الله تعالىٰ عليه وسلم (۲) ۽ اهي حضرت عثمان بن عفان ۽ ان جي گهرواري رسول الله صلى الله عليه وسلم جن جي نياڻي رقية رضي الله عنهما ۽ ٻيا هيا.

چئن نياڻين جي ثبوت ۾ محدثن، علم نسب جي ماهر عالمن ۽ لسيرت جي محققن جا ارشاد علام نورالدين علي بن ابي بڪر هيتي محدث عليه الرحمة حديث جي فن ۾ لکيل پنهنجي ڪتاب

(۱) تفسير مجمع البيان ص ۸۴ جلد ۵

(۲) تفسير مجمع البيان ص ۲۳۳ جلد ۳

مجمع الزوائد "باب في اولاد رسول الله صلى الله عليه وسلم" ۾ حضرت
ابن عباس رضي الله عنهما ۽ زبير بن بكار کان روایت
آئي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي چئني نياڻين
جو ذکر ڪيو آهي. (۱)

ٽين صديءَ جي پراڻي عالم ۽ علم نسب جي
ماهر مصعب زبيري المتوفي سنہ ۲۳۶ھ پنهنجي مشهور
۽ معروف ڪتاب "نسب قريش" ۾ حضور عليه الصلوة
والسلام جن جي اولاد اظهار جو ذکر ڪندي لکيو
آهي ته: واما خديجة بنت خويلد فولدت لرسول الله صلى
الله عليه وسلم القاسم وكان يقال له الطاهر والطيب
ولد بعد النبوة ومات صغيرا واسمه عبدالله وفاطمة
وزينب وامر كلثوم ورقية (۲) يعني سيده خديجه بنت
خويلد رضي الله عنها سيدنا رسول الله صلى الله تعالى
عليه وسلم جن مان هڪ قاسم پٽ ڄڻيو جنهن کي
طاهر چيو ويندو هو ۽ پيو طيب جيڪو نبوت جي اظهار
کان پوءِ ڄائو ۽ ننڍي هوندي ئي وفات ڪري ويو ان جو
نالو عبدالله هو. ۽ چار نياڻيون فاطمه، زينب، رقيه ۽
امر كلثوم. رضي الله عنهن

نسب جي علم جي ماهر ابو جعفر بغدادی

(۱) مجمع الزوائد ص ۲۱۷ جزء ۹

(۲) ڪتاب نسب قريش ص ۲۳۱ تحت ولد اسد بن عبدالعزيز

المتوفي سنه ۲۴۵هـ لکيو آهي ته : فولدت للنبي صلى الله عليه وسلم القاسم وزينب وام كلثوم وفاطمة وعبدالله وهو الطيب اسم واحد (۱) يعني سيده خديجه نبي پاڪ صلى الله عليه وسلم جن مان هڪ پٽ حضرت قاسم ۽ نياڻيون حضرت بيبي زينب، حضرت بيبي ام كلثوم، حضرت بيبي فاطمه ۽ پٽ عبدالله چڻيو ۽ اهوئي طيب به آهي. هڪ نالو آهي. هن عبارت ۾ ڪتاب جي نقل ڪندڙ يا ڪاتب ڪان حضور عليه الصلوة والسلام جن جي هڪ نياڻي رقيه جو نالو رهجي ويو آهي پر مصنف موصوف ٻئي مقام تي چارئي نالا ذڪر ڪيا آهن. (۲)

علامه ابن قتبيبه دينوري المتوفي سنه ۲۷۶ لکيو آهي ته: حضور عليه الصلوة والسلام جن کي خديجه سائڻ مان هڪ پٽ حضرت قاسم ڄائو ۽ پاڻ ان جي نالي ڏي منسوب ٿي ابوالقاسم جي ڪنيت سان ذڪر ڪيا ويندا آهن ۽ ٻيا پٽ طيب ۽ طاهر ۽ نياڻيون فاطمه، زينب، رقيه ۽ ام كلثوم ڄايون هيون. (۳)

علامه احمد بن يحيى بلاذري المتوفي سنه ۲۷۷

(۱) ڪتاب المحبر تحت ذڪر ازواج النبي ﷺ ص ۴۹

(۲) حوالو ساڳيو ص ۴۰ مطبوعه دکن

(۳) ڪتاب المعارف لابن قتبيبه ص ۶۱ تحت ذڪر اولاد النبي ﷺ

هه لکيو آهي ته: خديجه مان ﷺ جو فرزند حضرت قاسم پيدا ٿيو، ان کان پوءِ سندن نياڻي سيده زينب جيڪا سندن نياڻين ۾ وڏي هئي ۽ ان جو نڪاح ابوالعاص بن ربيع رضي الله عنه سان ٿيو جيڪو ﷺ جو ماسات هو چوٽه ان جي ماءُ هاله سيده خديجه رضي الله عنها جي پيڻ هئي. سيده زينب کان پوءِ سيده رقيه، ان کان پوءِ سيده ام كلثوم، ان کان پوءِ سيده فاطمه جايون. (رضي الله عنهن) (١) علامه ابن حزم اندلسي المتوفي سنه ٤٥٦ لکيو آهي ته ﷺ جون جون نياڻيون، زينب ۽ اها سڀني کان وڏي هئي ۽ ان کان پوءِ رقيه ۽ ان کان پوءِ فاطمه ۽ ان کان پوءِ ام كلثوم هيون. (٢)

علامه ابن عبدالبر لکيو آهي ته وولده من خديجة اربع بنات لاخلاف في ذالك - اڪبرهن زينب بلاخلاف وبعدها ام كلثوم وقييل بل رقية وهو الاولى لان رقية تزوجها عثمان قبل ومعها هاجر الى ارض الحبشة ثم

(١) كتاب انساب الاشراف تحت ذكر ازواج رسول الله ﷺ ٣٩٧-٣٩٨ ۽ ص ٤٠ جزء اول

(٢) كتاب جمهرة انساب العرب ص ١٦ تحت هذا نسب عبدالله بن عبدالمطلب

تزوج بعدها وبعد وقعة بدر امر كلثوم (١) يعني رسول الله ﷺ جن جون سيده خديجه مان چار نياڻيون هيون جن ۾ ڪوبه اختلاف ناهي انهن مان وڏي سيده زينب هئي. ان جي وڏي هجڻ ۾ به ڪو اختلاف ناهي. ان کان پوءِ امر كلثوم ۽ ڪن جو چوڻ آهي ته رقيه ۽ وڌيڪ صحيح قول به اهو آهي چوڻ حضرت عثمان اول شادي سيده رقيه سان ڪئي هئي ۽ ان سان ئي گڏ حبش ڏانهن هجرت ڪئي هيائين ان کان پوءِ بدر جي جنگ کان پوءِ امر كلثوم سان پرڻيو هيو.

مشهور مؤرخ علامه ابن الاثير لکيو آهي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن کي سيده خديجه مان چار نياڻيون، زينب، رقيه، امر كلثوم ۽ فاطمه رضي الله عنهن ڄايون هيون. (٢)

علامه ابن القيم حضور عليه الصلوة والسلام جن جي اولاد پاڪ جو ذڪر ڪندي لکيو آهي اولهم القاسم وبه ڪان يڪني من زينب وقيل هي اسن من القاسم ثم رقيه وامر كلثوم وفاطمة (٣) يعني حضور عليه الصلوة والسلام جن جي اولاد مان پهريون قاسم

(١) الاستيعاب بهامش الاصابة ص ٣٨ ج ١

(٢) الكامل لابن الاثير ص ٣٠٧ ج ٢

(٣) زادالمعاد ص ٤٠ ج ١

آهي ۽ ان ڪنيت سان پاڻ ابوالقاسم سڏيا ويندا هئا.
ان کان پوءِ سيده زينب ۽ ڪن جو چوڻ آهي ته اها
حضرت قاسم کان به وڏي هئي ان کان پوءِ رقيه، ام
ڪلثوم، فاطمه آهن. رضي الله عنهن-

علامه اسماعيل دمشقي عليه الرحمة سيدنا
حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنهما کان روايت
آندي آهي ان فرمايو ته سول الله صلى الله تعالىٰ عليه وسلم جن
جي اولاد مان سڀني کان وڏو حضرت قاسم هو. ان کان
پوءِ سندن چار نياڻيون آهن. (۱) مشهور، معروف
تاريخدان، تاريخ نويس علامه ابن جرير طبري عليه
الرحمة سيده خديجة رضي الله عنها جي ذڪر ۾ لکيو
آهي ته: حضرت خديجه حضور عليه الصلوة والسلام
جن جي پاڪ ذات مان سندن فرزندن حضرت قاسم،
حضرت طيب، طاهر، حضرت عبدالله کان سواءِ چار
نياڻيون به ڄڻيون هيون. (۲) صحيح بخاري شريف جي
شارح علامه احمد قسطلاني عليه الرحمة لکيو آهي ته:
واربع بنات زينب ورقية وامر ڪلثوم وفاطمة (۳) رضي
الله عنهن يعني نبي پاڪ عليه الصلوة والسلام جن

(۱) البداية والنهاية ص ۳۰۷ جزء ۵

(۲) تاريخ طبري ص ۱۷۵ جلد ۱

(۳) المواهب اللدنية مع شرح الزرقاني ص ۱۹۳ ج ۳

جون چار نياڻيون هيون. زينب، رقيه، ام كلثوم ۽ فاطمه - رضي الله عنهن

برصغير هند، پاڪ جي ڪيترن ئي محدثن جو تسليم ٿيل محدث حضرت علامه شيخ عبدالحق محدث دهلوي عليه الرحمة لکيو آهي ته: حضور عليه الصلوة والسلام جن جي سيرت لکندڙن جو اتفاق آهي ته سندن پڇا ڇهه (۶) آهن ۽ پٽ هڪ حضرت قاسم پيو حضرت ابراهيم - ۽ چار نياڻيون، سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام كلثوم، سيده فاطمه (۱) رضي الله تعالى عنهن

مشهور مؤرخ ابوالحسن علي بن حسين مسعودي لکيو آهي ته: حضرت ابراهيم رضي الله عنه کان سواءِ باقي حضور عليه الصلوة والسلام جن جو سمورو اولاد سيده خديجة الكبرى رضي الله عنها مان آهي انهن مان چار نياڻيون آهن زينب، رقيه، ام كلثوم فاطمه رضي الله عنهن وارضاهن (۲)

سيد مومن شبلنجي عليه الرحمة لکيو آهي ته: اصح قول اهو آهي ته رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جو اولاد ست (۷) آهن. ٽي (۳) پٽ ۽ چار

(۱) مدارج النبوة ص ۷۷۰ جلد ۲

(۲) مروج الذهب ص ۲۹۸ جلد ۲

(۴) نياڻيون. (۱)

نھايت ئي برک محدث، صحيح بخاري شريف
 جهڙي اهم ڪتاب جي شارح علامہ بدرالدين عيني
 لکيو آهي تہ: سيده خديجہ رضي الله عنها حضور پر نور
 عليه الصلوٰۃ والسلام جن مان هڪ پٽ حضرت قاسم
 چئيو جنهن جي ڪري سندن ڪنيت ابوالقاسم آهي ۽
 پيو پٽ الطيب ۽ چار نياڻيون زينب، رقيه، ام ڪلثوم،
 فاطمه رضي الله عنهن چئيون هيون. (۲)

حبيب ڪريم عليه الصلوٰۃ والسلام جن جي
 عاشق، ڪامل ولي، عارف بالله حضرت علامہ يوسف
 نبهاني عليه الرحمة جن لکيو آهي: فالبنات اربع
 بلاخلاف والبنون ثلاثة على الصحيح (۳) يعني حبيب
 پاڪ صلى الله تعالى عليه وسلم جن جون نياڻيون چار
 آهن ان ۾ ڪوبه اختلاف ناهي ۽ صحيح قول مطابق
 سندن فرزند تي آهن.

علامہ ابن هشام عليه الرحمة لکيو آهي:
 فولدت لرسول الله صلى الله عليه وسلم ولده كله الا
 ابراهيم - القاسم وبه كان يكنى صلى الله عليه وسلم

(۱) نورالابصار ص ۴۲

(۲) عمدة القاري شرح صحيح البخاري ص ۳۰۲ جلد ۲

جزء ۴ (۳) جواهر البحار ص ۱۹۴ ج ۱

والطاهر والطيب وزينب ورقية وامر كلثوم وفاطمة عليهم السلام (۱) يعني سيده خديجه حضرت ابراهيم كان سواء باقي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جو سمورو اولاد چڻيو هو. حضرت قاسم جنهن سان سندن ڪنيت ابوالقاسم مشهور آهي ۽ حضرت طاهر ۽ طيب، سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام ڪلثوم ۽ سيده فاطمه عليهم السلام.

مشهور مؤرخ ۽ نامياري محدث علامه علي بن حسن شافعي عليه الرحمة لکيو آهي ته: حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جن جون نياڻيون چار آهن. سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام ڪلثوم ۽ سيده فاطمه، سلام الله و صلواته على ابيهن وامهن وعليهن (۲)

مشهور ۽ معروف محدث حاڪم نيشاپوريءَ پنهنجي ڪتاب المستدرڪ للحاڪم ۾ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي چئن نياڻين جو تفصيلي ذڪر ۽ احوال آندو آهي. (۳)

علامه ابن سعد عليه الرحمة لکيو آهي: کان

(۱) سيرت ابن هشام ص ۲۰۲ جلد ۱

(۲) تاريخ ابن عساڪر ص ۲۹۳ ج ۱

(۳) المستدرڪ للحاڪم ص ۴۲ کان ۴۹ ٽائين ۽ ص ۱۶۱

اول من ولد لرسول الله صلى الله عليه وسلم بمكة قبل النبوة القاسم وبه كان يكنى ثم ولد له زينب، ثم رقية ثم فاطمة ثم امر كلثوم ثم ولد له في الاسلام عبدالله فسمي الطيب والظاهر وامهم جميعا خديجة بنت خويلد بن اسد (۱) يعني رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن كي مکه پر نبوة جي اظهار کان اڳ پر قاسم ڄائو ۽ ان سان ئي سندن ڪنيو ابوالقاسم مشهور آهي ان کان پوءِ زينب، ان کان پوءِ رقيه، ان کان پوءِ فاطمه ان کان پوءِ امر كلثوم، ان کان پوءِ اسلام جي دعوت وقت عبدالله ڄائو جنهن کي طيب ۽ ظاهر سڏيو ويو ۽ انهن سڀني جي ماءُ خديجه بنت خويلد بن اسد آهي.

هي هيا قرآن پاڪ جي مفسرن، محدثن، علم نسب جي عالمن، سيرت جي موضوع تي لکندڙ محققن جا بيان جن مان هڪ هڪ بيان قلب سليم جي صاحب ۽ مڃڻ واري مسلمان لاءِ ڪافي ۽ وافي آهي پر مخالف جي مٿان سندن ئي تلسوار سان وار ڪرڻ تمام ڀلو هوندو آهي. چوندا آهن ته هميشه نانگ دشمن کان مارائجي جيڪڏهن نانگ مري پيو ته به الحمد لله ۽

(۱) طبقات ابن سعد ص ۸۵ ج ۱ قمر ۱ ص ۵۶ ج ۸

تحت ذکر ازواج النبي صلى الله عليه وسلم

جيڪڏهن دشمن مري ته به الحمد لله ان جي ڪري هاڻي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي حقيقي، صلي سڳين ۽ سچين نياڻين جو ثبوت شيمن جي معتبر ڪتابن مان لکجي ٿو تانته يا اهي پنهنجن مذهبي پيشوائن جي لکت کي مڃي، مصطفيٰ ڪريم صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن جي نياڻين کي تسليم ڪري سچا مومن بنجن يا ته پنهنجن اڳواڻن کي ڪوڙو چئي ڪين گندگار جو نشانو بنائين ۽ ڪين ناحق ۽ غلط سمجهن.

شيمن جي ڪتابن مان چئن نياڻين جو ثبوت

جائن گهرجي ته اهل السنه والجماعت جي مفسرن، محدثن، نسب جي علم جي عالمن، سيرت نگارن ۽ تاريخدانن وانگر شيمن جي مشهور مجتهدن، ۽ مؤرخن به حضور عليه الصلوة والسلام جن جي چئن نياڻين کي تسليم ڪندي انهن جو ذڪر ڪيو آهي.

(۱)

اول اول اهو ثبوت شيمن جي پهرين نمبر ڪتاب اصول ڪافي مان ڏجي ٿو. هي ڪتاب انهن جي نظر ۾ امام غائب امام مهدي جي اڳيان پيش ڪيو ويو هو ۽ ان فرمايو هو ته ”ڪاف لشيعتنا“ (۱) هي اسان جي

(۱) مقدمه اصول ڪافي عربي ص ۲۵ مطبوعه

دارالڪتب الاسلاميه تهران - ايران

شیعن لاء ڪافي آهي. ان ڪتاب جي مصنف محمد بن يعقوب ڪليني المتوفي ۳۲۸-۳۲۹ھ لکيو آهي ته: وتزوج خديجة وهو ابن بضع وعشرين سنة فولد له منها قبل مبعثه عليه السلام القاسم ورقية وامر ڪلثوم وولد له بعد المبعث الطيب والظاهر وفاطمة عليها السلام (۱) يعني **صلى الله عليه وسلم** جن خديجه رضي الله عنها سان شادي ڪئي ۽ پاڻ ان وقت تقريباً پنجويهن (۲۵) سالن جي عمر مبارڪ جا هيا پوءِ ان مان ڪي نبت جي اظهار کان اڳ ۾ سيدنا قاسم، سيده رقيه، سيده زينب ۽ سيده ام ڪلثوم ڄاوا ۽ نبت جي اظهار کان پوءِ سيدنا طيب، ظاهر ۽ سيده فاطمه عليهن وعليهم السلام ڄاوا.

(۲)

فقه جعفريه جي دعوت ڏيڻ وارن، ٻارهن امامن جي نالن مبارڪن ڪي پنهنجي باطل نظريه لاءِ آڙ بنائڻ وارن لاءِ نهايت ئي اهم فرمان.

يعني حضرت امام جعفر صادق رضي الله تعالى عنه جو ارشاد نقل ڪندي شيعن جي مشهور مصنف شيخ صدوق ابن بابويه القمي لکيو آهي ته: عن

(۱) اصول ڪافي ص ۴۳۹ ج ۱ ڪتاب الحجة ابواب

التاريخ باب مولد النبي **صلى الله عليه وسلم** ووفاته

ابي عبدالله عليه السلام قال: ولد لرسول الله صلى الله عليه وسلم من خديجة القاسم والطاهر وهو عبدالله وامر كلثوم ورقية وزينب وفاطمة وتزوج علي ابن ابي طالب فاطمة (ع) وتزوج ابوالعاص بن الربيع وهو رجل من بني امية زينب وتزوج عثمان بن عفان امر كلثوم ومات ولم يدخل بها ولما ساروا الى بدر زوجه رسول الله (ع) رقية (١) يعني حضرت امام جعفر صادق يلاري پاڻ فرمايو ته: سيده خديجه رضي الله عنها مان رسول الله صلى الله عليه وسلم جي حضرت قاسم، حضرت طاهر (ع) اهوئي عبدالله آهي (ع) حضرت بيبي ام كلثوم، حضرت بيبي رقيه، حضرت بيبي زينب، حضرت بيبي فاطمه عليهن وعليهم السلام چاوا هئا. حضرت علي سيده فاطمه سان شادي ڪئي ۽ بني اميه مان حضرت ابوالعاص بن ربيع سيده زينب سان شادي ڪئي ۽ حضرت عثمان بن عفان امر كلثوم سان شادي ڪئي ۽ جڏهن بدر جي جنگ لاءِ روانا ٿيا ته رسول الله صلى الله عليه وسلم جن حضرت عثمان کي سيده رقيه سان شادي ڪرائي.

ضروري وضاحت

هنن عبارتن ۾ ڪنهن جو اڳ ۾ چمڻ ڪنهن جو پوءِ چمڻ ذڪر ڪيل آهي پر مقصد حاصل آهي

(١) ڪتاب الخصائل للشيخ الصدوق ص ٣٧٥ باب السبعة

يعني چئن نياڻين جو ثبوت. حضور عليه الصلوة والسلام
 جن پاڻ پنهنجين چئن نياڻين جو ذڪر فرمايو. جيئن
 ساڳئي شيعن جي معروف مصنف ۽ عالم
 سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جو
 فرمان نقل ڪري لکيو آهي ته پاڻ ڪرمن عليه الصلوة
 والسلام جن جو ارشاد عالي آهي: فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ
 وَتَعَالَى بَارَكَ فِي الْوُلُودِ الْوَدُودِ وَإِنَّ خَدِيجَةَ رَحِمَهَا اللَّهُ
 وَلَدَتْ مِنِّي طَاهِرًا وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَهُوَ الْمُطَهَّرُ وَلَدَتْ مِنِّي
 الْقَاسِمَ وَقَاطِمَةَ وَرُقِيَّةَ وَأُمَّرَ كُلثُومَ وَزَيْنَبَ (۱) يعني الله
 تبارڪ وتعالى ان عورت ۾ برڪت وڌي آهي جيڪا ٻار
 ڄڻيندڙ، مڙس سان محبت رکندڙ هوندي آهي ۽ خديجه
 تي الله تعالى رحمت ڪري ان مون مان طاهر پٽ ڄڻيو ۽
 اهو عبدالله ۽ مطهر آهي ۽ جنهن مون مان قاسم،
 فاطمه، رقيه، ام ڪلثوم ۽ زينب ڄڻيا.

وضاحت

هن روايت جي لفظ ”مِنِّي“ (مون مان) اهي
 سڀ وهم ۽ غلط گمان بلڪ نسورا ڪوڙ ختم ڪري
 ڇڏيا ته سيده فاطمه رضي الله عنها کان سواءِ باقي ٽي
 نياڻيون حضور عليه الصلوة والسلام جن جون اڳ
 ڄايون، نيباج هيون. ان کان وڌيڪ بيحيائي، بي ايماني

۽ سخت برائي ڪهڙي هوندي جو الله تعاليٰ جو پيارو، محبوب، سچو ۽ آخري نبي عليه الصلوة والسلام فرمائي ته اهي مون مان آهن ۽ شيعو چوي ته نه. اوهان مان ناهن اهي ٻين جو نسل آهن. مسلمانو! چوڻا گونگا، ٻوڙا ۽ انڌا رهو؟ ڇا حضور عليه الصلوة والسلام جن لاءِ اها گار نه آهي؟ ڇا اها انهن جي انسانيت، اسلام ۽ ايمان جي دعويٰ سچي آهي؟ ڇا اوهان ۾ اڃان مذهبي غيرت پيدا نه ٿي ٿئي؟

(۴)

سيدنا رسول الله ﷺ جن جو فرمان ته سندن نياڻي زينب رضي الله عنها حسنين ڪريمين جي ماسي ۽ حضور عليه السلام جن ۽ حسنين جي پوري ٽولي سان قيامت جي ڏينهن گڏ اٿندي ۽ انهن سڀني پيارن سان گڏ جنت ۾ به داخل ٿيندي.

شيعن جي مذڪور عالم شيخ صدوق، ٻئي عالم عبدالله مامقانيءَ ۽ ٽئين عالم ابو علي پنهنجن پنهنجن ڪتابن ۾ لکيو آهي ته سيدنا رسول الله ﷺ جن پنهنجيءَ مجلس ۾ حاضر ٿيندڙن اصحابن رضي الله عنهم کي مخاطب ٿي فرمايو: **أَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى خَيْرِ النَّاسِ خَالًا وَخَالَةً؟ قَالُوا بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ فَإِنْ خَالَهُمَا الْقَاسِمُ بْنُ رَسُولِ اللَّهِ**

وخالتهما زينب بنت رسول الله ثم قال بيده هكذا يحشرون
الله ثم قال اللهم انك تعلم ان الحسن في الجنة والحسين
في الجنة وجدتهما في الجنة وجدتهما في الجنة واباهما
في الجنة وامهما في الجنة وعمهما في الجنة وعمتهما في
الجنة وخالهما في الجنة وخالتهما في الجنة (۱) يعني
مان اوهان كي اهڙا ماڻهو نه ڏسيان؟ جيڪي مامي ۽
ماسيءَ جي لحاظ سان ٻين ماڻهن کان ڀلا آهن. اصحابن
عرض ڪيو ته يار رسول الله! هاڻو - (ٻڌايو) پاڻ فرمايائون
ته اهي حسن ۽ حسين آهن انهن جو مامو الله تعاليٰ جي
رسول (عليه الصلوات والتسليمات) جو فرزند قاسم
آهي ۽ انهن جي ماسي الله تعاليٰ جي رسول (ﷺ) جي
نياڻي زينب آهي ان کان پوءِ پنهنجي هٿ مبارڪ سان
اشارو ڪندي فرمايائون ته اسان کي قيامت جي ڏينهن
الله تعاليٰ هيئن گڏ ڪري اٿاريندو. ان کان پوءِ الله
تعالٰيٰ ڏانهن خطاب ڪي متوجهه ڪري عرض ڪيائون ته: اي
الله! يقيناً تون ڄاڻين ٿو ته حسن جنتي آهي، حسين
جنتي آهي، انهن ٻنهي جو نانو (خود حضور عليه السلام)

(۱) ڪتاب الامالي للشيخ الصدوق ص ۹۶۲ مجلس ۶۷
طبع ايران قديم - تنقيح المقال لعبدالله مامقاني ص ۷۹
آخر جلد ۳ من فضل النساء تحت ذكر زينب بنت رسول الله
ومنتهي المقال لابي علي ص ۴۳۴ تحت ذكر زينب بنت
رسول الله صلى الله عليه وسلم

جنتي آهي، انهن جي ناني (سیده خدیجہ) جنتياڻي آهي،
 انهن جو پيءُ (حضرت علي) جنتي آهي انهن جي ماءُ
 (سیده فاطمہ) جنتياڻي آهي انهن جو چاچو (جعفر طيار)
 جنتي آهي، انهن جي پڙي (امهاني) جنتياڻي آهي انهن
 جو مامون جنتي آهي ۽ انهن جي ماسي جنتياڻي آهي.

وضاحت

هن روايت مان هيٺيون ڳالهائون ثابت ٿيون ۱-
 ته حضرت بيبي زينب حضور عليه الصلوة والسلام جن
 جي سڳي، حقيقي نياڻي آهي. ۲- ته اها قيامت جي
 ڏينهن حبيب خدا، سرور انبياء، صلي الله عليه وسلم
 جن سان گڏ ٿندي. ۳- ته پنهنجي ابي، امان، پيڻ ۽
 ڀائيجن سان گڏ بهشت ۾ داخل ٿيندي ۴- ته
 رسول الله صلي الله تعالى عليه وسلم جن
 اصحابن سڳورن جي اجتماع ۾ پاڻ ان جو شان ٻڌايو پوءِ اهو
 چوڻ بالڪل غلط آهي ته انهن نياڻين جي شان ۾ ڪابه
 روايت آيل ناهي.

(۵)

سیدنا علی المرتضیٰ رضی اللہ عنہ جو فرمان
 جڏهن مدينه منوره ۾ حضرت عثمان بن عفان
 رضي الله عنه تي باغيين حملو ڪيو ته سيدنا علي
 المرتضیٰ رضي الله تعالى عنه ساڻس مخاطب ٿي فرمايو

”وَقَدْ نِلْتُ مِنْ صِهْرِهِ مَا لَمْ يَنَالَا“

(۱) يعني اي حضرت عثمان! اوهان کي

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي صهري هجن جو اهڙو شرف مليو جو حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر رضي الله عنهما کي به اهو نه مليو هو. ان جو مطلب ۽ مراد بيان ڪندي نهج البلاغة جي حاشيه واري لکيو آهي ته واما افضليته عليهما في الصهر فلانه تزوج ببنتي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم توفيت الاولى فزوجه النبي بالثانية ولذا اسمي ذا النورين (۲) يعني حضرت عثمان حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر رضي الله عنهم کان حضور جي نياڻي هجن جي لحاظ سان ان جي ڪري ڀلو آهي جو ان حضور عليه الصلوة والسلام جن جي ٻن نياڻين سان شادي ڪئي هئي هڪ وفات ڪري وئي ته نبي صلى الله تعالى عليه وسلم جن کيس ٻي پرڻائي ان جي ڪري ذوالنورين (ٻن نورن جو صاحب) سڏيو ويو.

(۶)

ڪليني صاحب حضرت امام جعفر صادق

سڳوري رضي الله عنه جو پيو فرمان نقل ڪيو آهي ته

(۱) نهج البلاغة ص ۶۸ مطبوعه بيروت جزء ۲

(۲) حوالو ساڳيو

پاڻ فرمايائون: ”ما زوج رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم سائر بناته ولا تزوج شيئا من نسائه اكثر من اثنتي عشر اوقية ونش الاوقية اربعون والنش عشرون درهما“ (۱) يعني سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن پنهنجين سڀني نياڻين جون ۽ پنهنجون شاديون ساڍن ٻارهن اوقين کان زياده مهر تي نه ڪرايون ۽ نه ڪيون. هڪ اوقيه ۾ چاليه (۴۰) درهم ۽ هڪ نش ۾ ويهه (۲۰) درهم هوندا آهن. هن روايت ۾ به امام صاحب حبيب عليه الصلوة والسلام جي هڪ نياڻي نه پر گهڻين نياڻين جو ذڪر فرمايو آهي.

(۷)

حبيب ڪريم عليه الصلوة والسلام جن

جو چئن نياڻين لاءِ ارشاد

شيءن جي وڏي نامياري مصنف ملا باقر مجلسي صاحب لکيو آهي ته: سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو: خديجه اور خدا رحمت ڪند اڙمن طاهر ومطهر بهم رسانيد ڪر او عبدالله بود وقاسم را آورد ورقبه وفاطمه وزينب هم

(۱) ال حروع من الكافي كتاب النكاح باب السنة في

المهور ص ۳۷۶ ج ۵

ازور سيد (۱) يعني الله تعالى خديجه تي رحمت ڪري جو مون مان ظاهر ۽ مظهر چڻيائين ۽ اهو عبدالله هو ۽ قاسم کي چڻيائين ۽ رقيه ۽ فاطمه ۽ زينب به چڻي پهچايائين. ان ئي ملا باقر مجلسي صاحب پيءُ جاء تي صاف صاف ۽ کولي کولي لکيو آهي ته: دختران آن حضرت چهار نفر بودند وهمه از حضرت خديجه بوجود آمدند (۲) يعني حضرت حبيب عليه الصلوة والسلام جن جون نياڻيون چار هيون ۽ سڀئي حضرت خديجه رضي الله عنها مان وجود ۾ آيون هيون.

(۸)

شيعن جي مشهور مؤرخ احمد بن ابي يعقوب پنهنجي مشهور تاريخ ۾ لکيو آهي ته: جڏهن نبي اقدس صلى الله تعالى عليه وسلم جن سيده خديجه بنت خويلد سان شادي ڪئي هئي ته ان وقت سندن عمر مبارڪ ۲۵ يا ۳۰ سال هئي ۽ سيده خديجه حضور پاڪ عليه الصلوة والسلام جن مان نبوت جي اظهار کان اڳ ۾ قاسم، رقيه، زينب ۽ ام ڪلثوم چڻيا هئا ۽ نبوت جي اظهار کان پوءِ عبدالله ۽ اهوئي طيب ۽ ظاهر آهي چوڻ ته اسلام جي اظهار جي دور ۾ ڄائو هو ۽ فاطمه (۳)

(۱) حياة القلوب فارسي ص ۷۷ جلد ۲

(۲) حيوة القلوب فارسي ص ۷۱۸ ج ۲

(۳) تاريخ يعقوبي تحت تزويج خديجه ص ۲۰ ج ۲

(۹)

شیعن جي مجتهد شيخ عباس قمي حضرت
امام جعفر صادق عليه السلام جو قول مبارک ذکر
ڪندي لکيو آهي ته: برائے رسول خدا صلى الله عليه
وآله وسلم از خديجه متولد شدند طاهر وقاسم وفاطمه
وامر کلثوم ورقیه وزینب (۱) یعنی حضور عليه
الصلوة والسلام جن کي خديجه مان طاهر، قاسم،
فاطمه، امر کلثوم، رقيه ۽ زينب ڄاوا هئا.

(۱۰)

شیعا فڪر جي علامه ابوجعفر طوسي لکيو
آهي ته حضرت امام جعفر صادق سائينءَ جن جي طرفان
ذسيل دعا ۾ هي درود شريف لکيل آهي اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقِيَّةَ
بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَذَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
أَمْرِ كَلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَذَى نَبِيِّكَ فِيهَا (۲)
يعني اي الله! پنهنجي نبي عليه الصلوة والسلام جي
ٻن فرزندن (حضرت قاسم ۽ حضرت طاهر) تي رحمت

(۱) منتهي الآمال ص ۱۰۸ جلد ۱ فصل هشتم در بيان

احوال واولاد امجاد آنحضرت ﷺ

(۲) تهذيب الاحكام ص ۱۲۰ ج ۳ باب الدعاء في كل يوم

من شهر رمضان مطبوعه دارالكتب الاسلاميه تهران - ايران

موڪل اي الله! پنهنجي نبي عليه الصلوة والسلام جي
 نياڻيءَ رقيه تي رحمت موڪل ۽ جنهن ان جي باري ۾
 تنهنجي نبي عليه الصلوة والسلام کي ايڏاڍو ان تي
 لعنت ڪر. اي الله! پنهنجي نبي عليه الصلوة والسلام
 جي نياڻيءَ ام ڪلثوم تي رحمت ڪر ۽ جنهن ان جي
 باري ۾ تنهنجي نبي عليه الصلوة والسلام کي ايڏاڍو
 ان تي لعنت ڪر.

راقم پڙهندڙن جي خدمت ۾ عرض گذار آهي ته
 حضور عليه الصلوة والسلام جي پاڪ ذات کي تنهي
 نياڻين جي باري ۾ ايڏائڻ وارا اهي آهن جيڪي سندن
 نياڻين کي سندن نسب تي تسليم نه ٿا ڪن. اهي هن
 درود جي موجب دنيا ۽ آخرت ۾ ملعون آهن.

سوال

مٿي لکيل قرآن پاڪ جي آيت ۽ ان جي
 تفسيرن، اهل سنت و جماعت جي محدثن، علم نسب
 جي ماهرن، سيرت جي لکندڙن معروف محققن، شيعن
 جي وڏن، وڏن مصنفن جي ڪتابن ۽ انهن ۾ ذڪر ڪيل
 حضور پر نور صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن جي
 فرمانن، حضرت علي المرتضيٰ ۽ حضرت امام جعفر
 صادق رضي الله عنهما جي ارشادن جي هوندي شيعا

ٽن پاڪدامنن سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام
كلثوم رضي الله عنهن جو انڪار ڇو ٿا ڪن؟

جواب

جيئن سج جڏهن اڀري دنيا کي چمڪائيندو آهي
تہ ان جو انڪار صرف چمڙو ڪندو آهي جنهن کي سج
جي ڏسڻ واريون اکيون ناهن تيئن حضور عليه الصلوة
والسلام جن جي چئن نياڻين جو ايترو قوي دليلن سان
ثبوت هوندي بہ صرف اهي انڪار ڪندا آهن جن جو
الله تعاليٰ ۽ ان جي پياري رسول مقبول صلي الله تعاليٰ
عليه وسلم جي فرمانن ۽ حضرت علي ۽ امام جعفر
صادق رضي الله عنهما جي ارشادن تي اعتماد ناهي
جن صرف مسلمانن کي ڀلاڻن ۽ گمراه ڪرڻ جي لاءِ
انهن پيارن جا نالا مبارڪ استعمال ڪيا آهن ۽ سندن
طرفان انهن ٽن نياڻين کي نہ مڃڻ جو سبب هڪ اهو بہ
آهي جو انهن مان بہ حضور عليه الصلوة والسلام جن
سيدنا عثمان بن عفان رضي الله عنه وعنهما کي پڙڻائي
ڏنيون هيون ۽ سيدنا عثمان رضي الله عنه سان شيڪن
جي ڪاوڙ ان جي ڪري آهي جو ان حضور عليه الصلوة
والسلام جن جي مالي خدمت ۽ ٻين اصحابن جي مالي
مدد ڪئي هئي. پوءِ ان سان ناراض هجڻ جي ڪري

حبیب پاڪ عليه الصلوة والسلام جن جي پاڪ نياڻين
کي ئي نه ٿا مڃين.

ضروريءَ ياد رکڻ جهڙيءَ ڳالهه

مسلمان پيائرن کي هيءَ ڳالهه ضرور ياد رکڻ
گهرجي ته نبي اڪرم، محبوب معظم صلي الله تعالى
عليه وسلم جن جي ٽن نياڻين جو انڪار اول اول
ڪوفي جي رهاڪو شيعي علي بن احمد ڪيو هو ۽ ان
جي خلاف سندس شيعن عالمن ئي پنهنجن ڪتابن ۾
لکيو آهي ته اهو سندس چوڻ غلط آهي. ڏسو شيخ
عبدالله مامقانيءَ جو ڪتاب تنقيح المقال في علم
الرجال ص ۷۹ ج ۳ باب الخا والرا والزاي المعجمة من
فصل النساء تحت ذڪر زينب بنت رسول الله صلي الله
عليه وسلم

انهن سڀني دليلن مان ثابت ٿيو ته حبیب پاڪ
عليه الصلوة والسلام جن جون نهايت ئي پياريون،
صلي، حقيقي ۽ سڳيون نياڻيون چار آهن ٽن کي نيباج
يا اڳ ڄايون وغيره چوڻ وارا قرآن پاڪ، نبوي حديثن ۽
حضرت علي ۽ امام جعفر صادق رضي الله عنهما جي
اقوال جا منڪر ۽ بي ايمان آهن مگر جيڪي چئن نياڻين
کي مڃڻ وارا ۽ کين برحق نبي جون نياڻيون تسليم

ڪرڻ وارا آهن انهن مان گهڻن کي انهن پيارين هستين جي احوال ۽ سوانح حيات جي ڄاڻ يا ته بالڪل ناهي يا آهي ته به بالڪل ٿورڙي ۽ نه جي برابر. ان جي ڪري پنهنجي ناقص عقل ۽ علم آهر انهن جي زندگيءَ جا احوال ۽ انهن کان اڳ سندن پيائرن، حبيب اکرم، محبوب معظم، نورمجرم صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي فرزندن جو به احوال لکڻ جي سعادت حاصل ڪري رهيو آهيان تانتہ پڙهندڙ پيار ۽ پيڻرون مصطفیٰ ڪريم عليه التحية والتسليم جي صلي، حقيقي پٽن ۽ نياڻين جي احوال کان باخبر ۽ ڄاڻ وارا رهن.

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي

فرزندن جو احوال

ياد رکڻ گهرجي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن جا فرزند ارجمند ڪيترا هئا؟ ان ۾ تمام گهڻو اختلاف آهي مگر حضرت مولانا شيخ الحديث عبدالحق محدث دهلوي عليه الرحمة انهن اختلافن جي ذڪر کان پوءِ ٽن فرزندن واري قول تي اعتماد ڪندي ٽن جو احوال لکيو آهي تنهن جي ڪري مون به ان جي موافق، ان جي ئي ڪتاب مان ٽن فرزندن پيارن عليهم الرضوان جو ذڪر لکيو آهي.

(۱)

پهريون فرزند حضرت قاسم علي ابيه و عليه
 الصلوة والسلام- هي سهڻي نبي صلى الله تعالى عليه
 وسلم جن جو پهريون پٽ آهي جيڪو سندن نبوت جي
 اظهار کان پهريان سيده خديجه ڪبرى رضي الله عنها
 مان ڄائو هو. ان سان ئي سندن ڪنڀو ابوالقاسم
 مشهور آهي. هي تقريباً سترهن (۱۷) مهينا دنيا تي
 زنده رهيو ۽ پوءِ دنيا کي ڇڏي دارالبقاء ڏي روانو ٿيو ۽
 هي سندن پهريون ئي ڀڄو هيو جنهن پهريان وفات ڪئي
 هئي. ”انا لله وانا اليه راجعون“

(۲)

ٻيو فرزند حضرت عبدالله علي ابيه و عليه
 الصلوة والسلام. هي سائين مڪي مڪرمه ۾ اسلام ۽
 نبوت جي اظهار کان پوءِ عالم وجود ۾ تشريف فرما
 ٿيو ۽ ننڍي هوندي ئي واصل الی الله ٿيو طيب ۽ طاهر
 به ان جا القاب آهن چوٽه اسلامي دعوت جي دور ۾
 ڄائو هيو. جڏهن سندس رحلت ٿي ته عاص بن وائل
 سهمي رسول ڪريم، رؤف رحيم، صاحب خلق عظيم
 عليه التحية والتسليم جي شان اقدس ۾ گستاخي
 ڪندي چيو هو ته: اهو ”أَبْنَرُ“ (بي بنياد) آهي جو
 سندس نسل دنيا تي نه رهندو تڏهن الله تعالى سورة

الڪوٽر نازل ڪري فرمايو هو ته "إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ، إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ" يعني اي
حبيبا! اسان اوهان کي تمام گهڻي ڪان به گهڻو ڪجهه
عطا ڪري ڇڏيو آهي پوءِ الله تعاليٰ جي راضي ڪرڻ
جي لاءِ نماز پڙهو ۽ قرباني ڪيو يقيناً اوهان جو دشمن
بي بنياد آهي. ان کي ڪير به ياد نه ڪندو جي ڪٿي
ڪندو ته به ان جون پرايون، بي حياتيون بيان ڪندو پر
اوهان جو معاملو ان ڪان نهايت بلند ۽ بالا آهي هر
ڪنهن جي بيان ڪرڻ جي احاطي ڪان ٻاهر آهي سڄو
جهان اوهان جي اولاد سان پرڃي ويندو ۽ اهي اوڀر
اولهه ۾ پکڙجي ويندا.

(۳)

ٽيون فرزند حضرت ابراهيم علي ابيه و عليه
الصلوة والسلام هيءُ سائين مديني منوره ۾ سيده
ماريه قبطيه رضي الله عنها مان ذوالحج مهيني سنه ۸
هجريءَ ۾ ڄائو هو ۽ جڏهن ڄائو ته سندس دائي بيبي
سلميٰ پنهنجي مڙس ابورافع کي ٻڌايو جيڪو محبوبن
ڪريم عليه السلام جو غلام هيو. ان وڃي حبيب
صلي الله عليه وسلم جن کي عرض ڪيو ته يارسول
الله ^(صلي الله عليه وسلم) اوهان کي الله تعاليٰ پٽ ڏنو آهي. ان
خوشخبريءَ ڏيڻ جي ڪري پاڻ ان کي غلاميءَ کان آزاد

ڪيائون. ان کان پوءِ جبريل عليه السلام آيو جنهن کين
 ابا ابراهيم جي ڪنيت سان مخاطب ٿي عرض ڪيو.
 پاڻ ڪريم صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن تمام گهڻو
 خوش ٿيا ۽ ٻه دنيا ڪهي پنهنجي فرزند ارجمند جو
 عتيقو ڪيائون ۽ ان جو مٿو ڪوڙائي ۽ سندس نالو
 ابراهيم رکيائون. مٿي جي وارن کي توري انهن جي تور
 برابر چاندي الله جي واٽ ۾ صدقو ڪيائون ۽ اهي وار
 مبارڪ زمين ۾ دفن ڪرايائون. ان کان پوءِ حضرت
 ابراهيم ننڍڙي کي کير پيارڻ ۽ پالڻ جي لاءِ هڪ دائيءَ
 جي حوالي ڪيائون جنهن کي امر سيف ۽ ان جي مڙس
 کي ابوسيف سڏيندا هئا ڪڏهن ڪڏهن پاڻ ڪريم
 صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن پنهنجي پياري پٽ کي
 ڏسڻ جي لاءِ انهن جي گهر تشریف فرما ٿيندا هئا. مگر
 الله تعالىٰ کي جيڪو وڻيو ان جي مطابق حضرت
 ابراهيم ننڍڙي سائينءَ جي هن دنيا مان جلد رحلت ٿي
 رهي هئي حبيب ڪريم عليه الصلوة والسلام جن جي
 خدمت ۾ عرض ڪيو ويو پاڻ پرينءَ پٽ جي مٿان آيا ته
 ڪين ان جي زندگيءَ جا آخري لمحا محسوس ٿيا پاڻ کيس
 پاڪر ۾ جهلي اکين مبارڪن مان پاڻي وهائڻ لڳا ۽
 فرمايائون ته: ”ابراهيم! تنهنجي جدائي ۾ غمگين
 آهيون.“ ان وقت حضرت ابراهيم سائين ٻن مهينن ۽

ڏهن ڏينهن جي عمر جو هو نيٺ الله تعالىٰ کيس گهرائي ورتو. سندس دائي ۽ پٺي قول مطابق حضرت فضل بن عباس رضي الله عنه کيس وهنجاريو ۽ حضرت عبدالرحمن بن عوف مٿس پاڻي هاريو. حضور عليه الصلوة والسلام جن به مٿان تشريف فرما رهيا. ڪفن ڍڪائي هڪ ننڍڙي تختي تي رکيو ويو ۽ حضور عليه الصلوة والسلام جن پاڻ ان جي جنازي جي نماز پڙهائي. ان کان پوءِ ان کي جنت البقيع ۾ حضرت عثمان بن مظعون رضي الله عنه جي قبر مبارڪ جي ڀر ۾ دفن ڪيو ويو. (۱)

چئن نياڻين جو ترتيب وار احوال

۱- پهرين نياڻي سيده زينب عليٰ ايها وعليها السلام هيءَ سائن سرور ڪونين صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن جي سڀني نياڻين ۾ وڏي هئي ۽ سيده خديجه رضي الله عنها سان حضور عليه الصلوة والسلام جن جي نڪاح ڪرڻ کان پنج سال پوءِ ۽ سندن نبوت جي اظهار کان ڏهه (۱۰) سال اڳ ۾ ڄائي هئي. (۲) سائن جي چٽائن واريءَ دائيءَ جو نالو

(۱) مدارج النبوة ص ۷۷۲-۷۷۸ جلد ۲

(۲) الاستيعاب عليٰ هامش الاصابة ص ۳۱۱ ج ۴.

اسد الغابة ص ۴۶۷ ج ۵

سلمیٰ هو. هيءَ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پٽيءَ صفيه بنت عبدالمطلب جي آزاد ڪيل ٻانهي هئي (۱) ۽ اهائي سلمیٰ سڳوري حضور ڀرپور صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن جي پياري پٽ سيدنا ابراهيم علیٰ ابيه وعلیه الصلوة والسلام جن جي به دائي هئي جيئن ان جي احوال ۾ اڳ ۾ لکي آيا آهيون. سیده زينب سائڻ رضي الله تعالیٰ عنها جڏهن ڄائي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن ۽ سیده خديجه رضي الله عنها پاڻ ۾ صلاح ۽ مشوري سان سندس نالو زينب رکيو ۽ سندس ڄمڻ جي خوشيءَ ۾ گوشت ڪهرائي ورهايو. (۲)

سيدة زينب رضي الله عنها جو ايمان آڻڻ
۽ اسلام سان مشرف ٿيڻ

جڏهن محبوب مصطفيٰ، سيد اصفيا، سرور انبيا عليه وعليهم الصلوة والسلام جن تي وحي جو نزول ٿيو ۽ پاڻ پنهنجي نبوت جو اظهار فرمايائون ته عورتن مان اول اول مٿن ايمان سندن اهليه سیده خديجة الكبرى رضي الله عنها آندو ۽ ان جي ٻڌائڻ تي سندن نياڻيءَ سیده زينب رضي الله تعالیٰ عنها به ايمان آندو.

(۱) تراجم سيدات بيت النبوة ص ۴۷۳

(۲) تراجم سيدات بيت النبوة ص ۴۷۴

پر جڏهن امر المؤمنين حضرت بيبي خديجة الكبرى رضي الله عنها حضور عليه الصلوة والسلام جن کي مٿن وحي جي نزول وقت پنهنجي سؤت ورقه بن نوفل بن اسد بن عبدالعزى وٽ وٺي آئي جيڪو ان وقت پوڙهو ۽ نابينا هو پر اڳين ڪتابن جو عالم هو، ان سندن احوال ٻڌي عرض ڪيو هو ته اوهان وٽ اهوئي جبريل آيو آهي جيڪو حضرت موسىٰ عليه الصلوة والسلام جن وٽ وحي کڻي نازل ٿيندو هو. ڪاش! جيڪڏهن مان جوان هجان ها ۽ ان وقت جيئرو هجان ها جڏهن اوهان جي قوم وارا اوهان کي هن شهر مان ڪڍندا وغيره وغيره. (۱) ۽ حضور عليه الصلوة والسلام جن ۽ امر المؤمنين سيده خديجه رضي الله عنها مٿي گهر آيا ته اها ڳالهه امر المؤمنين سائين پنهنجيءَ وڏيءَ نياڻيءَ زينب سڳوريءَ کي ڪن ۾ ٻڌائي ۽ اها ان ڳالهه تي ته سندن دلبر پيءُ، الله تعالىٰ جي نبي حضور صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن سان مڪي مڪرمه وارا دشمنيون ڪندا ۽ کين مڪي پاڪ مان ڪڍي ڇڏيندا نهايت مغموم رهندي هئي. هڪ ڏينهن ننڍيءَ پيڻ سيده فاطمه زهراء رضي الله عنها پنهنجيءَ وڏيءَ پيڻ کي مغموم ڏسي چيو ته ”اوما يسرڪ يا اختي انڪ

بنت نبي هذه الامة" (۱) اي منهنجي پيڻ! ڇا توکي اها
ڳالهه خوشي نه ٿي بخشي ته تون هن امت جي نبي جي
نياڻي آهين؟ ڇاجي ڪري غمگين ٿي رهين؟ سيده زينب
رضي الله عنها ڪجهه دير سوچڻ کان پوءِ ننڍيءَ ۽
پياريءَ پيڻ سان ڳالهائيندي کيس ٻڌايو ته: فاطمه! پيءُ
جي نبي هجڻ جهڙي شرف ۽ شان کان مٿي ڪوبه
شرف ۽ شان ناهي ڪنهن کي نه وڻندو؟ پر غم ان ڳالهه
جو آهي جيڪا مامي ورقه امان سائڻ کي ٻڌائي هئي ته
هتي جا ماڻهو بابا سائينءَ جهڙي صادق، امين کي به
ڪوڙو چوندا. (معاذالله) ۽ کين ايڏا ڏيندي، تڪليفون
پهچائيندي، مڪي پاڪ مان ٻاهر ڪڍندا ۽ سائڻ
جنگيون ڪندا.

سيدتنا فاطمه زهراء رضي الله عنها پنهنجيءَ
وڏيءَ ۽ مهربان پيڻ کان اها ڳالهه ٻڌي في الحال ته پاڻ
به فڪر ۾ پئجي وئي ۽ اها ڳالهه ته سندن بابي ڪريم
عليه الصلوة والسلام کي ايڏايو ويندو کيس تمام گهڻي
ڳري لڳي پر ڪجهه دير کان پوءِ فرمايائين ته: پياري
پيڻ! امان سائڻ بابا سائين جن (عليه الصلوة والسلام)
کي عرض ڪيو آهي ته ”الله يرعانا يا ابا القاسم! ابشر
يا ابن عمر! واثبت والله لا يخزيك الله ابدا- انڪ لتصل

الرحم، وتصدق الحديث وتؤدي الامانة وتحمل الكل
وتقري الضيف وتعين علي نواب الحق" (۱) يعني اي
ابوالقاسم (حضور عليه الصلوة والسلام جن جو
ڪنيو) الله تعالى اسان کي سنڀاليندو، اي سوڻا
اوهان خوش ٿيو ۽ ثابت قدم رهو. الله جو قسم آهي
تہ الله تعالى اوهان کي خوار نہ ڪندو يقيناً اوهان مائٽي
ڳنڍيو ٿا، سچ ڳالهايو ٿا، امانت ادا ڪيو ٿا، مسڪين
کي بار ڪشايو ٿا، مهمان نوازي ڪيو ٿا ۽ حق جي
ڳالهين ۾ مدد ڪيو ٿا. المقصد تہ سيد المرسلين، خاتم
النبيين محبوب رب العالمين صلى الله عليه وآله وصحبه
وبارك وسلم جن کي نبوت جي اظهار، اسلام جي
دعوت ڏيڻ، قرآن ڪريم جي پڌاڻ ۽ بت پرستيءَ کان
روڪڻ جي ڪري جيڪي تڪليفون، مشقتون ۽ اذيتون
درپيش آيون سيده زينب رضي الله عنها ۽ ٻيون نياڻيون
به ساڻن گڏ هيون. خصوصاً نبوي ستين (۷) سال ۾
حضور عليه الصلوة والسلام جن ۽ سندن ساٿ
ڏيندڙن کي شعب ابي طالب ۾ رهندي ڪافرن جي
طرفان هر قسم جي بائيڪاٽ جي ڪري بک جي حالت
۾ به تنگدار محبوب عليه الصلوة والسلام سان آهي

(۱) تاريخ طبري ص ۲۰۷ جلد ۲ مطبوه دارالفکر تراجم

سيدات بيت النبوة ص ۵۰۲

نياثيوت گڏ هيون. جيڪڏهن بقول شيمن جي ڪنهن
پٽي جو نسل هجن ها (معاذ الله ثم معاذ الله) ته پڪن ۽
ڏکڻ ۾ حبيب عليه الصلوة والسلام جن وٽ نه رهن
ها. پنهنجن اباڻن ڏانهن هليون وڃن ها.

لليده زينب رضي الله عنها جو نڪاح ۽ پڙڻو

ياد رکڻ گهرجي ته حضرت ام المؤمنين بيبي
خديجه رضي الله عنها جي پيڻ حضرت بيبي هاله بنت
خويلد رضي الله عنها (جيڪا صحابياڻي هئي) (۱)
جي پٽ حضرت ابوالعاص بن الربيع بن عبدالعزيز بن
عبدشمس بن عبدمناف رضي الله عنه (جنهن جي
نسب جو سلسلو رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
جن سان ٽئين ڏاڏي ۾ ملي ٿو (۲)، ۱۰) کي سيده زينب
رضي الله عنها جو سڱ حضور صلى الله تعالى عليه
وسلم جن ۽ ام المؤمنين مشورو ڪري ڏنو هو. پنهني جو
نڪاح محبوب ڪريم عليه الصلوة والسلام جن پاڻ
پڙهيو ۽ پنهنجيءَ نهايت پياريءَ ۽ وڏيءَ نياڻيءَ کي ڏاج
۾ پٽي سامان سان گڏ عقيق جو هڪ قيمتي هار به ڏنو
هو. (۳)

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۶ جلد ۳

(۲) تراجم سيدات بيت النبوة ص ۴۹۹

(۳) اسدالغابة ص ۲۶۵ جلد ۴

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه جو نالو ۽ لقب
علامہ ابن حجر عسقلاني عليه الرحمة لکيو آهي
تہ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي وڏي نياڻي جي
وَر کي مڪي وارا امين جي لقب سان سڏيندا هئا (۱)
۽ علامہ ابن كثير لکيو آهي تہ سندس نالي ۾ چار
قول آهن. ۱- هڪ لقيط ۲- پيو زبير ۳- تيون هشيم
۴- چوٿون مهشم (۲)

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه جو ڪاروبار ۽ ڌنڌو
حضرت ابوالعاص رضي الله عنه واپاري هوندو
هو ۽ سندس شمار مڪي مڪرم جي نهايت امانت
وارن واپارين ۾ ڪيو ويندو هو. (۳)

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه جي وعدي
وفائي ۽ صداقت حضور عليه الصلوة والسلام
جن پاڻ بيان فرمائي

علامہ احمد عسقلاني عليه الرحمة صحيح
بخاري ۽ صحيح مسلم کان نقل ڪندي حضرت مسور
بن مخرمة رضي الله عنه کان روايت آندي آهي تہ نبي
ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم جن خطاب فرمايو
پوءِ ابوالعاص بن الربيع جي ثنا ڪندي فرمايائون تہ:

- (۱) الاصابة ص ۱۲۱ ج ۴ (۲) البداية والنهاية ص ۳۵۴ جزء ۶
(۳) الاصابة ص ۱۲۴ ج ۴

حَدَّثَنِي فَصَدَّقَنِي وَوَعَدَنِي فَوَقَّارِي (۱) يعني مون سان
ڳالهه ڪيائين ته سچي ڪيائين ۽ وعدو ڪيائين ته وفا
ڪيائين.

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه ۽ سيدة زينب
رضي الله عنها جي هڪ ٻئي لسان محبت

مٿي لکي آيا آهيون ته حضرت خديجة الكبرى
۽ حضرت بيبي هاله رضي الله عنهما پاڻ ۾ پيئرون
هيون ۽ سندن اولاد هڪ ٻئي جا ماسات هيا ان مائتيءَ
جي تعلق سان گڏ حضرت ابوالعاص رضي الله عنه ننڍي
هوندي کان پنهنجي ماسيءَ سيدة خديجة رضي الله عنها
جي گهر ۾ ايندو هو ۽ ان سيدة زينب رضي الله عنها
جي سڱ جي اول پنهنجي ماسيءَ کان گهر ڪئي هئي
امر المؤمنين سيدة خديجة رضي الله عنها ان مائتي ڪرڻ
جي جڏهن حضور صلي الله عليه وسلم جن کان
منظوري ورتي ۽ حضرت ابوالعاص رضي الله عنه کي
ٻڌايو ته ان کي تمام گهڻي خوشي پهتي ۽ ان خوشيءَ ۽
دل واريءَ شاديءَ تيڻ جي ڪري به سيدة زينب سائين
رضي الله عنها سان گهڻي محبت ۽ پيار رکندو هو ۽
سائين به سندس حقوق جو شرعي خيال ڪندي کيس
محبت ۽ پيار ڏيندي هئي مطلب ته مڙس ۽ زال ٻئي هڪ

پئي جي لاءِ موافق ۽ هڪ ٻئي جي حقن جو خيال گهڻو رکندا هئا. حضرت ابوالعاص رضي الله تعالى عنه واپار ڪرڻ جي لاءِ ٻاهر سفر تي ويندو هو ته سائڻ کي تمام گهڻو ياد ڪندو هو ۽ سائڻ به کيس ياد ڪندي سندس گهر کي ۽ گهر جي سڀني شين کي ساھ سان سانڍيندي ۽ سنڀاليندي هئي.

سيدة زينب جو اسلام جي دعوت ڏيندي پنهنجي والد، الله تعالى جي نبي عليه الصلوة والسلام جن سان سات

حضرت مدرڪ بن حارث رضي الله عنه کان روايت آهي ته اسلام قبول ڪرڻ کان اڳ ۾ هڪ ڀيري مان پنهنجي والد صاحب سان گڏ بيت الله شريف جي زيارت لاءِ آيس ۽ منيٰ جي مقام کان لنگهندي ڏٺوسين ته هڪ هستيءَ جي چوڌاري ماڻهن جو وڏو هجور ڦريو بيٺو آهي مون پنهنجي والد صاحب کان پڇيو ته هي هجور ڇا لاءِ آهي؟ ۽ اهو ڪير آهي؟ جنهن کي اهو هجور ڦريو بيٺو آهي. والد صاحب جڏهن ته اڃان اسلام قبول نه ڪيو هو تڏهن چوڻ لڳو ته: اهو اهوئي ته آهي جيڪو اسان جي بتن جي توهين ڪندي انهن کي ڪوڙو ٿو چوي. ان چوڻ کان پوءِ منهنجو والد صاحب مون کي پاڻ سان وٺي هجور ڏانهن وڌيو ۽ ڏٺوسون ته

حضور صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم جن انهن هجور وارن
 کي الله تعالیٰ جي دين جي دعوت ڏيندي هدايت ڪري
 رهيا هئا ۽ هجور وارا مذاقون ڪندي مٿن پٿر وهائي
 رهيا هئا. اسان ڏٺو ته عين ان وقت هڪ بااخلاق،
 نهايت تحمل ۽ وقار واري معصوم ۽ نهايت جمال واري،
 خوبصورت نياڻي هٿ ۾ پاڻيءَ جو گلاس کڻي نهايت
 اهڙيءَ غمگين حالت ۾ آئي جو اسان کي حيرت لڳي
 وئي. مون ماڻهن کان پڇيو ته هيءُ نياڻي ڪير آهي؟
 ماڻهن ٻڌايو ته: اها ان (حضرت) محمد (صلي الله
 تعالیٰ عليه وسلم) جي نياڻي زينب آهي. مون ڏٺو ته
 اها پاڻيءَ جو گلاس پنهنجي پياري پيءُ کي پياري
 زاروقطار روئي رهي هئي. حضور صلی الله تعالیٰ علیہ
 وسلم جن کيس دلجاء ۽ تسلي ڏيندي فرمائي رهيا هئا
 ته ”پياري ڌيءُ! ڪو فڪر نه ڪر تنهنجي والد جي
 حفاظت ڪندڙ ۽ کيس عزت ڏيندڙ الله تعالیٰ آهي. (۱۱)

هڪي پاڪ ۾ حضرت ابوالعاص رضی اللہ
 تعالیٰ عنہ کي اسلام جي دعوت جو
 ملڻ ۽ ان جي خواهوشي

جائڻ گهرجي ته جڏهن سيدنا رسول الله صلی
 الله تعالیٰ علیہ وسلم جن مڪي پاڪ ۾ نبوت جو

اظهار فرمائي الله تعالىٰ جي سچي دين جي دعوت ڏني ته ان وقت حضرت ابوالعاص واپار جي لاءِ ٻاهر سفر تي ويل هو. موٽندي رستي ۾ ئي کيس حبيب پاڪ عليه الصلوة والسلام جن جي طرفان نبوت جي اظهار ۽ اسلامي دين ڏانهن سڏڻ جون خبرون پهتيون پر پاڻ خاموشيءَ سان ٻڌندو مڪي پاڪ ۾ داخل ٿي گهر پهتو. گهر ۾ پهچڻ کان پوءِ سيده زينب رضي الله تعالىٰ عنها کيس سموري حقيقت ٻڌائي مسلمان ٿيڻ لاءِ چيو پر پاڻ اتي به ماڻ ۾ رهيو. ساڻن کانئس وري پڇيو ته: مالڪ يا ابن الخالة! اي ماسات! توکي ڇا ٿيو آهي جو جواب ئي ڪونه ٿو ڏين؟

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه کيس گهڻي پيار ۽ محبت سان جواب ڏيندي چيو ته: جيڪڏهن مان هيٺر جو هيٺر هڪدم مسلمان ٿيندس ته ماڻهو مهڻا ڏيندا ته زال جي چوڻ تي ابن ۽ ڏاڏن جي دين کي ڇڏي ويو. سيده زينب رضي الله تعالىٰ عنها تمام گهڻو ذهين هئي ان سندس ڳالهه کي ڪٽيندي چيو ته: ڇا ماڻهن جي چوڻ تي حق ڇڏي ڏجي؟ مون ته گهڻو وقت اڳ ۾ پنهنجي بابي ڪريم، الله تعالىٰ جي پياري رسول صلي الله تعالىٰ عليه وسلم تي ايمان آندو آهي. حضرت

ابوالعاص رضي الله عنه سائڻ کي مخاطب ٿي چيو ”ڇا
 تو ايمان آندو آهي؟“ بيبي سائڻ جواب ۾ چيو ته ”هاڻو.
 مان پنهنجي بابا سائينءَ کي ڪيئن ڪوڙو چونديس
 حالانڪ توکي به خبر آهي ته پاڻ نهايت سچا ۽ امين
 آهن منهنجي ماءُ، پيڙن ۽ علي بن ابي طالب ۽ تنهنجي
 مائٽ عثمان بن عفان، تنهنجي ماروٽ زبير بن عوام بن
 خويلد به ته ايمان آندو آهي. حضرت ابوالعاص اهو سڀ
 ڪجهه ٻڌو ۽ ماڻ ڪري ٻاهر نڪري ويو ٿوري دير کان
 پوءِ جو موٽي آيو ته اچي سيده زينب رضي الله عنها
 سان ڳالهه ڪيائين ته: مون کي بيت الله شريف ۾
 حضور عليه الصلوة والسلام جن مليا ۽ مون کي دين
 جي دعوت به ڏنائون، پر سندس جواب ڇا هيو اهو بيان
 نه ڪيائين. (۱) سيده سائڻ جڏهن وري کيس مسلمان
 ٿيڻ لاءِ چيو ته جواب ڏنائين ته حضور عليه الصلوة
 والسلام جن جو پيارو ڇاڇو ابوطالب جنهن جو سندن
 ذات سان تمام گهڻو پيار به آهي اهو اڃان ماڻ ۾ آهي
 ان جي ڪري مون کي في الحال مجبور نه ڪيو. ان
 جواب ٻڌڻ کان پوءِ سيده سائڻ سدا ان فڪر ۾ رهندي
 هئي ته ابوالعاص الائي ڪڏهن اسلام قبول ڪندو.

حضرت بيبي زينب علم ابيها وعليها الصلوة والسلام جي هجرت جو ذڪر

مڪي مڪرمه جا قريشي ۽ ٻيا ڪافر حضور
عليه الصلوة والسلام جن ۽ اصحابن کي هونئن به پيا
ايڏائيندا هئا پر جڏهن نبوي ستين (۷) سال ۾ حضرت
حمزه ۽ حضرت عمر رضي الله عنهما اسلام قبول ڪيو
۽ سندن مسلمان ٿيڻ سان ٻين عربن جي قبيلن ۾ به
اسلام وڌڻ لڳو ۽ اسلام وارن جي عزت ۽ قوت وڌي
۽ ڪي اصحابي سڳورا حبش جي ملڪ ڏانهن هجرت
ڪري ويا ته ڪافرن جي حسد جي باهه به وڌيڪ پڙڪي
۽ انهن حضرت حبيب ڪريم صلى الله تعالى عليه
وسلم جن کي شهيد ڪرڻ لاءِ پروگرام ٺاهڻ شروع
ڪيا پر انهن جي ان ارادي کي انهن جي نظر ۾ ناڪام
بنائڻ واري شخصيت حضرت ابوطالب سائين هو. هڪ
ڏينهن انهن جا اڳواڻ سڀني گڏجي حضرت ابوطالب وٽ
آيا ۽ چوڻ لڳا ته ابوطالب! تڻ ڳالهين مان هڪڙي ڳالهه
ڪر. يا پنهنجو ڀائٽيو اسان جي حوالي ڪر، يا کيس
منع ڪر ته اسان جي بتن کي ڪوڙو نه چوي يا اسان
سڀني سان جنگ ڪرڻ لاءِ تيار ٿئي. اسان کي ڏينهن
ٻن ۾ ان جو جواب ڏياري موڪل. ائين چئي اهي هليا

وبا. جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن حضرت ابوطالب وٽ آيا ته ان کين سمورو احوال ٻڌائي عرض ڪيو ته ڪافرن ۾ جوش گهڻو آهي اوهان پنهنجي جان جي بچاءَ لاءِ به ته ڪجهه سوچيو اسان ۾ سڀني عرب قبيلن سان جنگ ڪرڻ جي طاقت ناهي. حضور عليه الصلوة والسلام جن چاچي جي ڳالهه ٻڌي کيس فرمايو ته ”چاچا! ڇا اوهان اهو سوچيو آهي ته اسلام جي دعوت جو ڪم اوهان جي سهارو ڪري رهيو آهيان؟ ائين ناهي منهنجو مددگار منهنجو الله آهي. مان ان جي حڪم تي عمل ڪندي ان جي دين جي دعوت ڏيندو رهندس اوهان جيڪڏهن منهنجي مدد ڪندؤ ته ان ۾ اوهان جي پنهنجي پلائي ۽ سعادت آهي جيڪڏهن نه ته مون لاءِ منهنجي مالڪ جي مدد ۽ تائيد ڪافي آهي.“

ائين فرمائي جڏهن اٿيائين سندن فرمان کان تمام گهڻو متاثر ٿيندي حضرت ابوطالب کين عرض ڪيو ته ”اوهان پلي پنهنجو ڪم جاري رکجو“ ان کان پوءِ حضرت ابوطالب سڀني هاشمين کي گهرائي چيو ته (حضرت محمد (صلى الله تعالى عليه وسلم) تي ايمان آڻيو يا نه آڻيو پرسندن مدد جاري رکجو. جڏهن اها خبر ٻين قريشين کي پئي ته انهن هاشمين سان بائيڪاٽ ڪندي اعلان ڪيو ته ڪوبه ماڻهو هاشمين سان نه مٿي مائٽي ڪري.

نه ڪاٺي پٽي، نه اٿي ويهي، نه ڳالهائي ٻولھائي، ۽ نه هن
 سرزمين تي انهن سان ڪاروبار رکي ۽ نه انهن کي
 بازار مان ڪا شيءِ وڪرو ڪري ڏني وڃي. انهن ان
 سلسلي ۾ نبوت جي ستين سال محرم مهيني جي
 پهرين تاريخ هڪ معاهدو لکي بيت الله شريف جي ڀت
 تي لٽڪائي ڇڏيو. ان وقت الله تعاليٰ جي قدرت جو
 ڪرشمو اهو ظاهر ٿيو جو ان معاهدي لکنڊڙ جو لکڻ
 وارو هٿ بيڪار ٿي ويو. حضرت نبي ڪريم صلي الله
 تعاليٰ عليه وسلم جن، حضرت ابوطالب ۽ (ابولھب کان
 سواءِ) ٻيا سڀ هاشمي تي سال ان حالت ۾ شعب ابی
 طالب ۾ رهيا جڏهن قریشين ڏٺو ته ايتري گهڻي تڪليف
 ايترو گهڻو عرصو برداشت ڪندي به هاشمي حضور
 عليه الصلوٰۃ والسلام جن جو ساٿ نه ٿا ڇڏين تڏهن
 انهن مان ابوجهل جهڙن پٿر وانگر دٻين رکندڙن کان
 سواءِ ڪيترن چيو ته اهو معاهدو ڳوڙڻ گهرجي اهو وڏو
 ظلم آهي ۽ فيصلو ڪيائون ته لکيل معاهدو پڙهو ته ان
 ۾ ڇا لکيل آهي؟ هوڏانهن نبي اڪرم صلي الله تعاليٰ
 عليه وسلم جن پنهنجي چاچي ابوطالب کي ٻڌايو ته
 معاهدي ۾ لکيل ضروري اکر اڏيهي ڪاٺي ڇڏيا آهن ۽
 ابوطالب اتي ويٺي اها ڳالهه قریشين کي ٻڌائي ڇڏي
 هئي. جڏهن قریشين اهو لکيل ۽ بيت الله شريف جي

پڻ تي لٽڪيل معاهدو پڙهي ڏٺو ته واقعي اهي اڪر
اڏيهي ڪاٺي وٺي هئي ته معاهدو ختم ٿيو ۽ سڀئي
هاشمي پنهنجن پنهنجن گهرن ۾ عزت ۽ وقار سان آزاد
ٿي رهڻ لڳا. (۱) پر الله تعاليٰ جي قدرت اهڙي جو ان
معاهدي جي ختم ٿيڻ کان ڇهه مهينا پوءِ حضرت
ابوطالب وفات ڪئي ۽ حضرت ابوطالب جي وفات کان
ٽي (۳) ڏينهن پوءِ سيده خديجة الكبرى رضي الله
تعالىٰ عنها وفات ڪئي. ۽ جيئن ڪافرن جي طرفان
مسلمانن تي ظلم ۽ زيادتي شروع ٿي تيسن محبوب
عليه الصلوة والسلام جن جي حڪم سان مؤمنن به
مڪي پاڪ مان مديني منوره ڏانهن هجرت شروع ڪئي،
مگر حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعالىٰ عنه ۽
حضرت علي المرتضيٰ رضي الله تعالىٰ عنه مڪي پاڪ ۾
حضور عليه الصلوة والسلام جن سان گڏ رهي پيا
جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن به حضرت
ابوبڪر صديق رضي الله تعالىٰ عنه کي پاڻ سان گڏ وٺي
هجرت جي ارادي سان نڪتا ته سيده زينب رضي الله
تعالىٰ عنها هڪ دلبر پيءُ جي جدائي، پيو رستي ۾
مٿن دشمنن جي حملي جي خطري کان سخت پريشان

(۱) مدارج النبوة ص ۷۴ جلد ۲ وٽ راجر سيدات بيت

النبوة ص ۵۰۵

رهي ۽ دعائون گهرندي رهي ته ياالله! منهنجي پرين ۽
 پياري پيءُ ۽ پنهنجي پياري نبي عليه الصلوة والسلام
 کي خير ۽ سلامتيءَ سان مديني منوره ۾ پهچاءَ. جڏهن
 کيس خبر پهتي ته پاڻ ڪريم صلي الله تعالى عليه
 وسلم جن خير خوبيءَ سان مديني پاڪ ۾ رونق افروز
 ٿيا آهن تڏهن سائڻ کي ڪجهه سڪون آيو. سيده زينب
 جي ٽن پيڙن مان سيده رقيه رضي الله تعالى عنها اڳ
 ۾ پنهنجي مڙس حضرت عثمان بن عفان رضي الله
 تعالى عنه سان گڏ مڪي پاڪ مان هجرت ڪري وئي
 هئي ۽ سيده ام ڪلثوم ۽ سيده فاطمه رضي الله
 عنهما پنهني نياڻين کي به محبوب عليه الصلوة والسلام
 جن ماڻهو موڪلي گهرائي ورتو هو. باقي مڪي پاڪ ۾
 سندن نياڻين مان صرف هڪ حضرت زينب سڳوري
 پنهنجي مڙس ابوالعاص سان گڏ رهيل هئي، چوڻه ان
 وقت تائين اهو اڃان مسلمان نه ٿيو هو ۽ شريعت ۾
 غيرمسلم سان نڪاح نه ڪرڻ جو حڪم به اڃان نازل
 نه ٿيو هو.

پٺاڻي گهوت جي بقول ته ”اڄ پڻ اڪڙين، سڄڻ
 پنهنجا ساريا“ سيده سائڻ ڪڏهن ڪڏهن بيوس ۽ بي
 اختيار بنجي پنهنجي مهربان پيءُ صلي الله تعالى عليه
 وسلم جي خالي گهر مبارڪ ۾ اچي هجرت ڪري

ويندڙ والد ۽ وفات ڪري ويل امڙ ۽ جهان مان رحلت ڪري ويندڙن ڀائرن ۽ مديني منوره ۾ رهندڙين پيڻن کي ياد ڪري بي اختيار روئندي هئي. (١) سيد پٺاڻي صاحب هن شعر ۾ گويا سندس حال جي ترجماني ڪئي آهي:

اڃ نه اوطاقن ۾ طالب تنوارين
آديسي اٿي ويا مڙهيو مون مارين
جي جيءَ کي جيارين، سي لاهوتي لڏي ويا. (شاهه)
ڪڏهن ڪڏهن اندر جي اڃ اجهائڻ لاءِ سيده
مڪي وارن جي قبرستان جنت المعليٰ ۾ پنهنجيءَ جيجل
امان سيده خديجة الكبرى رضي الله تعالى عنها جي
مزار تي حاضري ڏيندي اکين مبارڪن مان پاڻي
وهائيندي هئي. ڪڏهن سوچي سوچي چوندي هئي ته
جيڪڏهن سندس مڙس مسلمان ٿئي ها ته کيس اهي
جدايون ڏسڻيون نه پون ها. المقصد ته جڏهن هجرت
ڪرڻ کان پوءِ سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه
وسلم جن مديني منوره ۾ مهاجرن ۽ انصارن سان گڏ
رهي الله تعالىٰ جي دين جي دعوت وڏي زور، شور سان
جاري رکي ته مڪي پاڪ جي ڪافرن، قريشي سردارن
کي اها ڳالهه ڳري لڳي ۽ انهن حضور پر نور شافع يوم

النشور صلى الله تعالى عليه وسلم ۽ سندن پوئلڳن
اصحابن رضي الله عنهم سان جنگ ڪرڻ ۽ جنگ ۾
خرج ڪرڻ لاءِ فائدو حاصل ڪرڻ جي نيت سان هڪ
واپاري قافلو شام جي ملڪ ڏانهن روانو ڪيو ۽ سندن
اهو پڪو فيصلو هو ته ان قافلي کي واپار مان جيڪا به
بچت ٿيندي اها مسلمانن سان جنگ ۾ ڪم آڻبي.
مسلمانن جڏهن اها خبر ٻڌي ته ان قافلي کي تاڙي بيٺا
پر (حضرت) ابوسفیان (رضي الله تعالى عنه، جيڪو ان
وقت تائين اڃان مسلمان نه ٿيو هو ۽) ان قافلي جو
اڳواڻ هو ڪنهن ٻئي رستي جي ذريعي قافلو بچائي
مڪي مڪرم ۾ پهتو. مڪي وارا ته پهريان ئي جنگي
سوج ۾ هيا وري جو مسلمانن جي طرفان قافلي تي
حمله ڪرڻ جي تياريءَ جي خبر ٻڌائون ته تقريباً هزار
(۱۰۰۰) جي لڳ ڀڳ لشڪر تيار ڪري ان لشڪر ۾
حضور عليه الصلوة والسلام جن جي چاچي حضرت
عباس ۽ نياڻي حضرت ابوالعاص کي به مجبور ڪري
وٺي آيا جڏهن بدر جي ميدان ۾ پهتا ته حضور صلى
الله تعالى عليه وسلم جن به پاڻ سان ٽي سؤ تيرهن
(۳۱۳) اصحابن رضي الله عنهم جو لشڪر وٺي ميدان
۾ تشریف فرما ٿيا مگر حضرت سيده زينب رضي الله
تعالى عنها جي لاءِ پرشانيون ٿي پرشانيون چڙهي آيون

چو ته هڪ لشڪر جي اڳواڻي سندس پرين پيءُ، الله
 تعالىٰ جو محبوب، سچو ۽ سهڻو رسول صلي الله
 تعالىٰ عليه وسلم ڪري رهيو هو ته ٻئي لشڪر ۾
 سندس مڙس، سندس ٻچن جو والد هو، سيده صبح جو
 پنهنجي پٽ (جنهن جو نالو علي هو) ۽ نياڻيءَ (جنهن
 جو نالو امامه هو) کي چون لڳي ته ”پيارا ٻچا بدر جي
 ميدان ۾ به لشڪر وڙهندا جيڪڏهن ابوالعاص مارجي
 ويو ته اوهان يتيم ٿيندا ۽ جيڪڏهن حضور عليه
 الصلوة والسلام جن شهيد ٿي ويا ته مان يتيم ٿي
 وينديس.“ ۽ جڏهن مڪي مڪرم ۾ اها خبر پهتي ته
 الله تعالىٰ حضور عليه الصلوة والسلام جن کي مڪي
 وارن تي زبردست فتح ڏني تڏهن سيده زينب رضي الله
 تعالىٰ عنها فرمايو: وافرحتاه“ واهه جي خوشيءَ جي
 ڳالهه آهي، پر اڃان پنهنجي مڙس ابوالعاص جي کيس
 ڪا خبر نه پهتي هئي. نيٺ اها خبر به آئي ته اهو
 جيئرو آهي ۽ ٻين ڪافرن سان جنگي قيدي ٿي مدينه
 منوره ۾ پهتو آهي. هاڻي وري اهو انتظار ته جنگي
 قيدين لاءِ ڪهڙو فيصلو ٿيندو. جڏهن اطلاع مليو ته
 مڪي وارن جنگي قيدين لاءِ اهو فيصلو ٿيو آهي ته
 انهن مان هر هڪ جي لاءِ سندس مائٽ اندازاً چار هزار
 درهم انهن جي جان بچاءَ طور ڏئي کين آزاد ڪرائي

وڃن. تڏهن سیده زینب سائڻ رضي الله تعالیٰ عنها به
 پنهنجي مڙس کي آزاد ڪرائڻ جي لاءِ انجي پيءُ عمرو بن
 الربیع کي جان بها ڏئي مدینه منوره ڏانهن موڪلیو اهو
 جڏهن مدیني پاڪ ۾ پهتو ۽ ابوالعاص جي آزاد ڪرائڻ
 لاءِ حبیب علیہ الصلوٰۃ والسلام جن جي وڇڙیل نياڻيءَ
 جي طرفان جان بها پیش ڪیائين ته ان هڪ عجیب،
 حیران ڪندڙ ۽ رقت آمیز منظر قائم ڪري ڇڏيو اها
 جان بها ۽ فدیو ڇا هو؟ اهو عقیق جو هار هو جيڪو
 حضور صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم ۽ سیده خدیجه
 رضي الله عنها جن پنهنجيءَ نازپرورده نياڻيءَ کي ڏاج ۾
 ڏنو هو. حضور صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم جن اهو
 هار جڏهن هٿن پاڪن ۾ کنيو ته ان ڏانهن نهارڻ شرط
 پدري شفقت جوش ۾ آئي ۽ سندن نوراني نیشن مان زار
 زار پاڻي وهڻ لڳو. اصحابِ کرام حبیبین ڪریم علیہ
 الصلوٰۃ والسلام جن جي مٿان ان کیفیت کي طاري
 ٿيندي ڏسي حیرت ۾ پئجي ویا مگر باادب خاموش
 رهیا. پاڻ ڪریم علیہ الصلوٰۃ والسلام جن ڪجهه
 وقت کان پوءِ پنهنجي قلبي رقت ۽ پدري شفقت تي
 ڪنٽرول ڪندي اصحابن کي مخاطب ٿي فرمایو ته:
 اصحابیو! سڀني ادب سان عرض ڪیو ته: جيءُ آقا!
 فرمایئون ته: جيڪڏهن اوهان سٺو ۽ مناسب سمجهو

تہ ابوالعاص کي مفت ۾ آزاد ڪيو ۽ منهنجيءَ نياڻيءَ جو ھار بہ واپس ڪيو. ”سڀني ادب سان عرض ڪيو تہ: ھاڻو- سھڻا حبيب! جيئن اوهان جو اشارو ٿيندو تيئن ڪري ڏيکارينداسون. ان کان پوءِ حضور عليه الصلوٰۃ والسلام جن (حضرت ابوالعاص کي پنهنجي ۾ ويجهو ويھاري ساڻس آھستي آھستي ڪجھہ ڳالھايو ۽ اھو ڪنڌ لوڏي ھاڻو ڪندو رھيو ۽ جڏھن آزاد ٿي موڪلائي روانو ٿيو تہ سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو تہ ”ابوالعاص مون سان ان لحاظ سان جو مان سندس صھرو آھيان اھڙي ڪابہ ڳالھ نہ ڪئي جنھن جي ملامت ڪئي وڃي“ جڏھن ابوالعاص مڪي پاڪ ۾ داخل ٿيو ۽ گھر ۾ پھتو تہ سيدہ زينب رضي الله تعالى عنها سان ويھي کيس ٻڌايائين تہ مان توکي مديني منورہ ڏانھن وڃڻ جي موڪل ڏيڻ لاءِ حضور عليه الصلوٰۃ والسلام جن سان وعدو ڪري آيو آھيان تانت تون ساڻن گڏ رھين. ان جي ڪري تيار ڪري وٺ، مگر حضرت سيدہ زينب سڳوري رضي الله تعالى عنها اڃان ان ڳالھہ کي غور ھيٺ نہ آندو چو تہ کيس خبر ھئي تہ سندس ٻن ننڍين پيٽرن سيدہ رقيہ ۽ سيدہ ام ڪلثوم رضي الله عنھما کي (جيڪي پھريان ابولھب جي ٻن پٽن جي نڪاح ۾ ھيون) ڪافرن جي

چوڻ تي سندن مڙس طلاقون ڏئي ڇڏيون هيون پر انهن ساڳين ڪافرن جڏهن ابوالعاص کي سيده زينب رضي الله تعالى عنها جي طلاق ڏيڻ لاءِ چيو ۽ پيشڪش ڪئي هئي ته طلاق ڏيڻ کان پوءِ جنهن به قريشي سردار جي، جيڪا به حسين، جميل، ڪناري ڌيءُ گهرندين اها توکي پڙتائينداسون ته ابوالعاص انهن جي ڳالهه جو نهايت سختيءَ سان جواب ڏيندي ڪين چيو هو. ته: اوهان ڪهڙي به حسين، خوبصورت، نوجوان، ڪناري، وڏيءَ ملڪيت جي مالڪيائي ۽ ڪهڙي به قريشي سردار جي ڌيءُ مون کي پڙتايو پر مان زينب بنت محمد (صلى الله تعالى عليه وسلم) کي ڪنهن به قيمت ۾ طلاق نه ڏيندس. سو اهڙو مشفق، محب ۽ مهربان مڙس مون کي مديني پاڪ وڃڻ لاءِ ڪٿي ٿو ڇڏي. حضرت ابوالعاص رضي الله عنه سائڻ جي ان سوچ کي محسوس ڪندي کيس مطمئن بنائيندي فرمايو ته: مان پنهنجي طرفان هروڀرو توکي ڪونه ٿو موڪليان پر حضور عليه الصلوة والسلام جن مون کان تنهنجي موڪلڻ جو وعدو وٺي پوءِ مون کي ڇڏيو آهي مان سائڻ سان اهو وعدو پورو ڪري رهيو آهيان. سيده زينب رضي الله عنها ابوالعاص کان پڇيو ته: ڇا تون مون کي مدينه منوره ۾ پهچائڻ لاءِ گڏجي هلندي؟ ابوالعاص جواب ڏنو ته نه.

مڪي مڪرمه کان اٺ (۸) ميل پري ياجج نالي واديءَ
 ۾ تنهنجي وٺڻ لاءِ حضور عليه الصلوة والسلام جن جو
 پٽيلو زيد به حارثه رضي الله عنه جنهن کي تون پيءُ
 چوندي آهين ۽ هڪ انصاري ايندا جيڪي توکي اٺ تي
 وبهاري پاڻ پنڌ هلي توکي مدينه منوره ۾ پهچائيندا
 جڏهن مٿس جي طرفان بار بار چوڻ تي سيده زينب
 ساڻن رضي الله عنها سفر جي تياري شروع ڪئي ته
 عتبه ڪافر جي ڌيءُ هند نالي جيڪا وٽن وٺي هئي ان
 ڳالهه کي محسوس ڪري وئي ۽ سيده زينب رضي الله
 عنها کان پڇيائين ته ڇا تون سفر جي تياري ڪري رهي
 آهين؟ سيده سڳوري ته ان کان ڳالهه لڪائي پر هن کي
 حضور عليه الصلوة والسلام جن سان ڪاوڙ هئي جو
 سندس پيءُ عقبه، ڇاچو شيبه، پيءُ وليد، پٽين جا پٽ
 عبيد ۽ عاصي، عقبه بن ابي معيط ۽ مٿس ابوسفيان
 جو پٽ حنظلہ مسلمانن جي هٿان بدر جي جنگ ۾
 مارجي ويا هئا سو ان انهيءَ مهل وڃي ڪافرن کي
 ٻڌايو ته (حضرت) محمد (صلى الله تعالى عليه وسلم)
 جن جي نياڻي مدينه وڃي رهي آهي ان کي فوراً روڪيو
 وڃي. ان سفر ڪرڻ وقت سيده زينب علي ايهاا وعليها
 الصلوة والسلام جي پاڪ وجود ۾ چئن مهينن جو ٻار
 هو. حضرت ابوالعاص پنهنجي پيءُ ڪنانة بن الربيع کي

چيو ته سیده زينب کي ياجج نالي واديء ۾ پهچاء جتي
 زيد بن حارثه ۽ هڪ انصاري اصحابي سڳورا کيس
 مديني پهچائڻ جي انتظار ۾ هوندا. ڪنانه بن الربيع
 پنهنجي پاڇائيءَ سیده زينب کي ڏينهن جواڻ تي سوار
 ڪري ۽ پاڻ اٺ جي مهار هٿ ۾ وٺي پنڌ روانو ٿيو.
 قريشي ڪافر تازيو بيٺا هئا اهي سندس اڳيان آيا ۽
 کيس چيائون ته: مسلمانن جي هٿان اسان جا ڪيترا
 قريشي سردار بدر ۾ مارجي ويا آهن ۽ اهي ڦٽ اسان
 جي دلين تي اڃان تازا بيٺا آهن ته تون ڏينهن جو ڪليءَ
 طرح (حضرت) محمد (صلي الله تعالى عليه وسلم)
 جن جي ڌيءُ زينب (رضي الله عنها) کي مديني پهچائڻ
 لاءِ وٺيو ٿو وڃين؟ ان چوڻ کان پوءِ هبار بن اسود
 اسديءَ ڪافر، ان اٺ کي جنهن تي سیده زينب رضي
 الله عنها سوار هئي اهڙو سخت تير هنيو جواڻ تير
 لڳڻ شرط هلڻ کان عاجز ٿي تڪڙو ويهي رهيو ۽ ان
 جي اوچتي تڪڙي ويهڻ جي ڪري سیده زينب سائڻ
 رضي الله عنها هڪ پٿر تي وڃي ڪري ۽ سندس وجود
 مان چئن مهينن وارو ٻار ٻاهر نڪري آيو. ڪنانه بن
 الربيع به تير ڪڍي انهن ڪافرن تي وار ٿي ڪيو ته
 ابوسفيان کيس چيو ته: تير بند ڪر مان توهان ڪجهه
 ڳالهائيندس. ڪنانه چيس ته: ڳالهائڻ ڇڏو ڳالهائين؟

ابوسفیان چیس ته (حضرت) محمد (صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم) جن جي نياڻيءَ کي ڏينهن جو مڪي جي شهر مان مديني وٺي وڃڻ اسان جي توهين ۽ بي عزتي آهي هينئر واپس وڃ جڏهن رات پوي ۽ ماڻهو سڀ ننڊ ۾ هجن ته پوءِ ڀلي وٺي وڃ تانته اسين ماڻهن کي ٻڌايون ته اهو ڪم چوريءَ ٿيو اسان کي خبر ناهي. ان طريقي سان اوهان جو مقصد حاصل ٿي ويندو ۽ اسان تان ڪلون ٿري وينديون. ڪنانه جڏهن سيده زينب رضي الله تعالیٰ عنها جي ويجهو ان پٿر وٽ پهتو ته ڏٺائين ته سائڻ جو حمل وارو ٻار ڪري پيو آهي ۽ سندس جسم اطهر مان رت تمام گهڻو وهي هليو آهي مجبوراً سائڻ کي ان مهل موتائي گهر وٺي آيو ۽ ان تڪليف جي باوجود به رات جو کيس اٺ تي ويهاري ابوالعاص جي وعدي نپاهڻ لاءِ سيده کي ياجج نالي واديءَ ۾ انتظار ڪندڙن زيد بن حارثه ۽ هڪ انصاري صحابيءَ وٽ پهچايائين.

حضرت زينب رضي الله عنها جي هدينه
منوره ۾ تشریف آوريه

سيده زينب رضي الله عنها کي واٽ ۾ تڪليف پهچڻ واري خبر جڏهن مديني منوره ۾ پهتي ته سيدنا رسول الله صلی الله تعالیٰ علیہ وسلم جن کي ان ڳالهه

جو سخت ڏک رسيو ۽ پاڻ پنهنجن اصحابن سڳورن
 رضي الله تعالى عنهم کي حڪم ڪيائون ته جڏهن به
 اوهان کي سيده زينب جي ان کي تير هٽندڙ هبار بن
 اسود اسدي ۽ ان جو ساٿي نافع بن عبدقيس هٿ اچن
 ته کين گرفتار ڪري جيئرو ٿي باهه ۾ وجهي ساڙجو،
 مگر وري به رحمة للعالمينءَ جو اظهار ڪندي اصحابن
 کي فرمايائون ته ”ساڙڻ جي بجاءِ انهن کي قتل ڪري
 ڇڏجو.“ پر جڏهن سيده زينب رضي الله تعالى عنها
 مدينه منوره ۾ تشریف فرما ٿي ۽ حضور عليه الصلوة
 والسلام جن پنهنجيءَ پياريءَ نياڻيءَ جي اچڻ جي ڪري
 تمام گهڻو خوش ٿيا ته محبوب عليه الصلوة والسلام
 جن جي خوش ٿيڻ جي ڪري مديني جي رهندڙ سڀني
 مسلمانن ۾ خوشيءَ جي لهر اچي وئي. چوٽه آقا جي
 خوشي حقيقت ۾ سڀني سچن غلامن جي خوشي آهي.
 مديني منوره ۾ سيده زينب ساڻن ڇهه سال رهي ۽
 اڃان سندس مڙس مسلمان نه ٿيو هو ته به ساڻن
 مايوسيءَ کان آزاد هئي ۽ کيس يقين هو ته سندس ور
 نيٺ مسلمان ٿيندو. مڙس جي غير موجودگيءَ ۾ سيده
 سڳوري پنهنجي قريدار ۽ ڪريم والد صلي الله تعالى
 عليه وسلم جن جي سنڀال هيٺ رهي.

حضرت ابوالعاص جو مسلمان ٿيڻ

هڪ ڀيري جمادي الاول مهيني ۾ رات جو سیده سائڻ سوچيندي رهي ته هن وقت تائين ڪيترا اهي ماڻهو جيڪي اڳ ۾ دين جا دشمن هيا سي مسلمان ٿي چڪا آهن. منهنجو مڙس ابوالعاص چوڻ ٿو مسلمان ٿئي؟ انهن سوچڻ ۾ رهندي فجر جي نماز جو وقت ويجهو آيو ته ڪنهن ماڻهوءَ سائڻ جي دروازي کي کولڻ لاءِ کڙڪايو سائڻ دروازو کوليو ته سندس مڙس ابوالعاص اندر لنگهي آيو. سیده پڇيس ته: ابوالعاص آهين؟ چيائين ته هاڻو مديني منوره کان ٻاهران گرفتار ٿي ٽيس پڇي تو وٽ پهتو آهيان پر مون کي گرفتار ڪرڻ وارا به پويان اچي رهيا آهن. سائڻ پڇيس ته مسلمان ٿيڻ آيو آهين يا ڪا ٻي ڳالهه آهي؟ چيائين ته مسلمان ٿيڻ لاءِ نه آيو آهيان شام جي ملڪ کان واپار ڪري موٽيس ته رستي ۾ زيد بن حارثه ۽ سندس ساٿين مون کي گرفتار ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي پر مان سامان وغيره ڇڏي پڇي اچي اوهان جي پناهه ورتي آهي. سائڻ کيس تسلي ڏيندي فرمايو ته: مرحبا، اي علي ۽ امامه جا پيءُ! ڀلي آئين. سائڻ پنهنجي مڙس کي ويهاري ۽ پاڻ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي خدمت ۾ سفارش ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ته نبوي مسجد ۾ حضرت

بلال جي بانگ ٻڌائين ۽ سوچيائين ته جيستائين مان
 حضور عليه الصلوة والسلام جن جي حوالي مبارڪ
 تائين پهچان تيستائين متان ڪو ابوالعاص کي تڪليف
 ڏئي وڃي مان اتي رهان جڏهن حضور صلي الله تعالى
 عليه وسلم جن نماز شروع ڪندا ۽ سڀ اصحابي به
 ساڻن نماز ۾ مشغول ٿيندا پوءِ وڃي مسجد نبويءَ جي
 دروازي تي چئي اچان ته: ابوالعاص کي مون پناهه ڏني
 آهي ان جو ڪوبه نالو نه وٺي. ائين سوچي نبوي مسجد
 جي دروازي تي آئي ۽ اچي فرمايائين ته: اي انسانو!
 مون پنهنجي مڙس ابوالعاص کي پناهه ڏني آهي. ان جي
 ڪري ڪوبه کيس ايڏائڻ لاءِ نه سوچي. (۱) سيدنا
 رسول الله صلي الله تعالى عليه وسلم جن نماز پڙهائي
 اصحابن کي متوجھ ٿي فرمايو ته ”هَلْ سَمِعْتُمْ مَا
 سَمِعْتُ؟“ جيڪو مون ٻڌو اهو اوهان ٻڌو؟ عرض
 ڪيائون ته ”هائو“ پاڻ فرمايائون ته: جنهن کي زينب
 پناهه ڏني آهي ان کي اسان به پناهه ڏني آهي. تنهن
 کان پوءِ پاڻ پنهنجيءَ نياڻيءَ سيده زينب رضي الله عنها
 جي گهر آيا ساڻن کين ڏسندي ئي عرض ڪيو ته
 يارسول الله! مون ابوالعاص کي پناهه ڏني آهي جو
 منهنجي اولاد جو ابو آهي. پاڻ کيس فرمايائون ته

”پياري نياڻي! ابوالعاص جي رهائڻ، عزت ۽ احترام ۾
 ڪابه ڪوتاهي نه ڪجانءِ پر هيئنڙ الله تعاليٰ جي حڪم
 مطابق مسلمان عورت ڪافر مرد تي حرام ٿي چڪي
 آهي جيستائين ابوالعاص مسلمان نه ٿيندو تيستائين تون
 ان جي لاءِ حلال ناهين؛ جڏهن سيدنا رسول الله صلي
 الله تعاليٰ عليه وسلم جن اهو ارشاد فرمائي اٿيا ته
 سيده زينب سائڻ رضي الله تعاليٰ عنها ابوالعاص کي
 فرمايو ته: ابوالعاص! ڇا اسان جي جدائي تولاڻ آسان
 آهي؟ جواب ڏنائين ته نه! پر مڪي پاڪ جي ڪيترن
 ڪافرن جا سامان مون وٽ امانت طور پيل آهن.
 جيڪڏهن اهي انهن کي پهچائڻ کان سواءِ مان هتي
 مسلمان ٿي ويهي رهان ته اها انهن جي امانت ۾ خيانت
 ٿيندي. اها رات به گذري. صبح جو نبي پاڪ صلي الله
 تعاليٰ عليه وسلم جن ماڻهو موڪلي ابوالعاص کي
 گهرايو ۽ کيس گرفتار ڪندڙن اصحابن کي فرمايو ته
 ”اوهان کي جيڪو مال هٿ آيو آهي اهو هن کي
 منهنجي نياڻي هجڻ جي ڪري موٽائي ڏيو ته ڀلو ۽ اها
 ڳالهه مون کي پسند آهي.“ سڀني هڪ آواز ٿي کين
 عرض ڪيو ته: بالڪل موٽائي ڏينداسون يا رسول الله!
 اوهان صرف ارشاد فرمايو. ان کان پوءِ ابوالعاص
 موڪلاتي سمورو سامان کڻي مڪي مڪرمه ڏانهن

روانو ٿيو ۽ جڏهن اتي پهتو ته مڪي جي قريشين گڏ ٿي
 کانئس تفصيلي احوال پڇڻ جي ڪوشش ڪئي ته
 ڪيئن بچي آئين؟ ڪيئن سامان به سلامتيءَ سان آندو
 اٿئي؟ ابوالعاص چيو ته: ٻيون ڳالهيون پوءِ ڪيو اول
 پنهنجو سامان سربستو وٺو جڏهن هر ڪنهن پنهنجو
 سامان ورتو ته وري پڇيائين ته ڪو ذرو پرزو رهيو ته
 ڪونه؟ سڀني چيو ته اسان توکي وفادار ۽ ڪريم لڌو
 آهي ۽ تو سڀني جو سمورو سامان سلامتيءَ سان
 پهچايو آهي.

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه جو هڪ ڏينهن اسلام قبول ڪرڻ جو اعلان

هر ڪنهن کي سندس سامان پهچائڻ کان پوءِ
 حضرت ابوالعاص سڀني ڪافرن کي خطاب ڪندي
 فرمايو ته: هاڻي مان شهادت جو ڪلمو پڙهي اوهان
 جي روبرو مسلمان ٿيان ٿو جيڪڏهن مان مدينه طيبه ۾
 ڪلمو پڙهي مسلمان ٿي رهي پوان ها ته اوهان سڀني
 چئو ها ته: اسان جي مال، ملڪيت کي هضم ڪرڻ لاءِ
 مسلمان ٿيو. هاڻي مان الله تعاليٰ جو حمد ٿو ڪيان
 جنهن مون کي امانتون ادا ڪرڻ جي توفيق ڏني ۽ مان
 اڄ کان وٺي مسلمان آهيان. تنهن کان پوءِ مڪي مڪرم
 مان الوداع ڪري مديني منوره ڏانهن روانو ٿيو. سفر

ڪنڊي مديني منوره پهچي سيده زينب رضي الله عنها
 جي گهر جي اڳيان لنگهي نبوي مسجد ۾ گهڙي سڌو
 حضور عليه الصلوة والسلام جن جي اڳيان آيو ۽
 سندن پاڪ هٿ تي بيعت ڪري اصحاب ڪرام جي
 زمري ۾ شامل ٿيو. کيس حبيب پاڪ، صاحب لولاڪ،
 سياح افلاڪ صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي بيعت
 ڪندي ڏسي اصحابن سڳورن خوشيءَ مان الله اڪبر جا
 نعرا هنيا. بيعت ڪرڻ کان پوءِ ادب سان عرض ڪري
 پڇيائين ته: هاڻي اوهان جي نياڻي زينب مون لاءِ حلال
 آهي؟ پاڻ سندس ان عرض کي ٻڌي مسجد مان اٿيا ۽
 ابوالعاص سان گڏجي سيده زينب جي گهر اچي ان کي
 سڏي فرمايائون ته: هي تنهنجو مڙس آيو آهي ۽
 مسلمان ٿيو آهي. (۱)

سَيِّدَةُ زَيْنَب رَضِيَ اللهُ عَنْهَا جو اولاد

مٿي سيده جي هجرت جي واقعي کي بيان
 ڪندي لکي آيا آهيون ته سائن کي اٺ تان ڏکڻ اڇڻ
 جي ڪري سندس وجود مان چئن مهينن جو ٻار ڪري
 پيو هو. باقي کيس اولاد هڪ پٽ هو جنهن جو نالو
 علي هو ۽ هڪ نياڻي هئي جنهن جو نالو امامه (همزه

جي پيش سان) هو. (۱) حضور عليه الصلوة والسلام جن جڏهن مڪي مڪرم کي فتح ڪري اندر داخل ٿيا هئا ته سائن سواريءَ تي پيلهه چڙهيل اهو سيده زينب سائن جو پٽ علي بن ابي العاص رضي الله عنهما هو. (۲) سيده زينب جي نياڻي امامه رضي الله تعالى عنها حضرت حبيب ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم جن کي تمام گهڻي پياري هوندي هئي. علامه ابن الاثير لکيو آهي ته: ولدت علي عهد رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم وكان يحبها وحملها في الصلوة وكان اذا ركع او سجد تركها واذا قام حملها (۳) يعني امامه سائن سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي وقت ۾ ڄائي هئي ۽ پاڻ ان سان تمام گهڻي محبت رکندا هئا ۽ کيس نماز ۾ کڻندا هئا جڏهن رڪوع ۽ سجدو ڪندا هئا ته کيس ڇڏيندا هئا ۽ جڏهن اٿي بيهندا هئا ته وري کيس کڻندا هئا. امر المؤمنين سيده عائشه صديقہ رضي الله عنها کان روايت آهي ته هڪ ڀيري سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن کي هڪ سئو هار هڏيو ٿي مليو. پاڻ فرمايائون ته

(۱) البداية والنهاية ص ۳۵۴ جلد ۶ زرقاني شرح

المواهب ص ۱۹۷ جلد ۳ (۲) اسد الغابة ص ۴۶۷ ج ۵

(۳) اسد الغابة ص ۴۰۰ ج ۵

هي هار مان پنهنجي اهل مان وڌيڪ پياريءَ کي ڏيندس. پوءِ پاڻ اهو امامه رضي الله عنها کي سڏي سندس ڳچيءَ مبارڪ ۾ پنهنجن پاڪ هٿن سان پاڻ پارايائون. (۱) هڪ پيري حبيب ڪريم صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي لاءِ حبش ملڪ جي بادشاهه نجاشيءَ هڪ وڳو هڏيو ڪري موڪليو ان ۾ هڪ سون جي سهڻي ٺهيل منڊي هئي ته پاڻ اها به حضرت زينب جي نياڻيءَ ۽ پنهنجيءَ پياري ڏهڻيءَ امامه رضي الله عنها وعن والدها کي ڏنائون. (۲) سیده فاطمه زهراء رضي الله تعالى عنها جي وفات کان پوءِ سیده جي ٽي وصيت موافق حضرت علي المرتضى سائين جن حضرت بيبي امامه بنت زينب سان نڪاح ڪيو هو. (۳) ۽ ان امامه سائين مان حضرت علي رضي الله عنه کي هڪ پٽ ڄائو هو جنهن جو نالو محمد اوسط رکيو ويو هو. شيعن جي مشهور مصنف حاجي عباس قمي صاحب لکيو آهي ته: محمد اوسط کي مادر او امامه دختر زينب دختر رسول خدا صلي الله عليه وسلم بوده (۴)

(۱) حوالو ساڳيو

(۲) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۷ جلد ۳

(۳) البداية والنهاية ص ۳۵۴ جلد ۵

(۴) منتهي الآمال ص ۱۸۶ جزء ۱

لسيده زينب بنت النبي طلم الله عليه وآله وسلم

جي وفات

حضرت ابوالعاص بن الربيع جڏهن مسلمان ٿي
مديني پاڪ ۾ سڪونت اختيار ڪئي ته هڪ سال تائين
سائڻ جي طبيعت به صحيح ۽ تندرست رهي پر ائين
سال هجريءَ جي شروعات ۾ سيده زينب رضي الله عنها
ان ڌڪ اچڻ ۽ ٻار ڪرڻ جي اثر جي ڪري جيڪي
هجرت جي رات پيش آيا هئا طبيعت ۾ ناساز ٿي ۽
جلدي وفات ڪيائين. ان سخت صدمي جو اطلاع
حضور عليه الصلوة والسلام جن جي خدمت ۾ پهچايو
ويو پاڻ پنهنجيءَ پياري نياڻيءَ جي مٿان اچي بيٺا ۽
نهایت ئي ڏکويل ۽ غمگين نظر اچي رهيا هئا.

لسيده زينب شهيد آهي

طبراني شريف صحيح سند سان حضرت عبدالله
بن زبير رضي الله عنهما کان روايت آندي آهي ته
حضرت سيده زينب ڪافر جي طرفان اٺ کي تير لڳڻ
جي ڪري پٿر تي ڪري هئي ۽ سندس چئن مهينن جو
پيٽ وارو ٻار به ضايع ٿيو هو (جيئن مٿي به پيرا لکي
آيا آهيون) ۽ ان ئي تڪليف ۾ واصل الی الله ٿي هئي

ان جي ڪري پاڻ شهيد آهي. (۱)

وهنجارڻ واريون عورتون

سيده زينب سائڻ کي وهنجارڻ واري هڪ روايت موجب صرف بيبي ام عطيه هئي. (۲) ۽ ٻي روايت موجب سائڻ کي وهنجارڻ واريون حضرت بيبي ام ايمن، ام المؤمنين سيده سوده بنت زمعه ۽ ام المؤمنين سيده ام سلمه رضي الله عنهن هيون. ۽ ام عطيه به اتي آئي هئي. (۳) سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن انهن کي فرمايو هو ته! زينب کي غسل اڪي ۽ جي عدد تي ٽي (۳) يا پنج (۵) ڀيرا ڏيارجو- غسل ڏيارڻ کان پوءِ کين اطلاع ڏنو ويو ۽ پاڻ پنهنجيءَ شهيد ۽ مظلوم نياڻيءَ جي جنازي نماز پڙهايائون. ان کان پوءِ جڏهن سائڻ جي جسد پاڪ کي دفن ڪرڻ جي لاءِ جنت البقيع ۾ آيا ۽ قبر مبارڪ اڳ ۾ تيار ڪئي وئي هئي ته پاڻ سندس قبر مبارڪ ۾ لهي دعا فرمايائون ۽ جڏهن ٻاهر آيا ته ٻڌايائون ته مون کي پنهنجيءَ نياڻيءَ جي نازڪ مزاج ۽ نهايت ضعيف طبيعت جو احساس ٿيو. مون ان جي قبر ۾ لهي الله تعالىٰ کان دعا گهري ته

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۶ جلد ۳

(۲) صحيح بخاري ص ۱۶۸ جلد ۱

(۳) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۵ جلد ۳

ياالله! منهنجيءَ نياڻيءَ کي قبر جي هر قسم جي تنگيءَ
۽ تڪليف کان بچائجانءِ. الله تعالیٰ اها منهنجي دعا
قبول فرمائي ۽ ان کان پوءِ توکي جنت البقيع ۾ دفن ڪيو
ويو. ”إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ“

سيدة زينب رضي الله عنها جي فضيلت

محدث حاڪم ۽ طحاويءَ نهايت جيد سند سان
امر المؤمنين سيده عائشه رضي الله عنها کان روايت
آندي آهي ته جڏهن مڪي پاڪ مان هجرت ڪرڻ وقت
سيده زينب رضي الله عنها کي ايڏايو ويو ته حضور
عليه الصلوة والسلام جن فرمايو ”هِيَ أَفْضَلُ بَنَاتِي
أُصِيبَتْ فِيَّ“ (۱) يعني اها منهنجي نياڻين ۾ نهايت
پلي آهي جيڪا منهنجي (دين جي) محبت ۾ تڪليفون
پهچائي وئي آهي.

حضرت ابوالعاص رضي الله عنه جي وفات
سيده زينب بنت النبي صلى الله تعالى عليه
وسلم جي دنيا تان رحلت جي صدمي حضرت
ابوالعاص رضي الله عنه کي به سخت متاثر ڪيو مگر
الله تعالیٰ جي رضا تي راضي رهڻ کان سواءِ ٻانهي کي
رستو ڪهڙو آهي؟ صبر ۾ رهندي پنهنجي پٽ علي ۽

نياڻيءَ امامه رضي الله عنهما سان دل وندرائڻ لڳو
 حضرت حبيب اڪرم، نورمجسم، صلى الله تعالى عليه
 وآله وسلم جن به پنهجي پڄڻ کي نهايت پيار ڏيندا ۽
 سنڀاليندا هئا ۽ پنهنجي پياريءَ نياڻيءَ جي نالي کي
 عام ڪرڻ جي لاءِ ٻين جي نياڻين جو نالو به زينب رکندا
 هئا. (۱) ۽ سيده فاطمه زهراء رضي الله عنها به
 پنهنجيءَ پياريءَ ۽ وڏي پيڻ جي نالي کي ياد رکڻ جي
 لاءِ پنهنجيءَ هڪ نياڻيءَ جو نالو زينب رکيو هو، جيڪا
 حضرت امام حسن ۽ حضرت امام حسين رضي الله
 عنهما پائڻ سان ڏکڻ ۾ ساڻياڻي رهي هئي. المطلب
 ته حضرت ابوالعاص رضي الله عنه انهن سڀني مرحلن
 مان لنگهندي حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعالى
 عنه جي خلافت جي دور سنه ۱۲ هجري، ذوالحج مهيني
 ۾ مدينه طيبه ۾ وفات ڪئي. (۲) "إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ"

سوال

جيئن سيده خاتون جنت حضرت فاطمه زهراء
 رضي الله عنها حضور عليه السلام جن جي نياڻي آهي
 ۽ ان جو اولاد دنيا تي موجود آهي جن سان ماڻهو
 محبت ۽ عقيدت رکن ٿا تيئن جيڪڏهن سيده زينب به

(۱) تذاجر سيدات بيت النبوة ص ۵۲۵

(۲) البداية والنهاية ص ۳۵۴ جزء ۶ الاصابة ص ۱۲۳ ج ۴

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي سڳي، صليبي ۽
حقيقي نياڻي هيءُ ته ان جو اولاد ڪٿي آهي؟

جواب

اسين مٿي لکي آيا آهيون ته سيده زينب کي
هڪ پٽ هو جنهن جو نالو علي رکيو هيائون ۽ اهو بالغ
ٿيڻ جي قريب هو ته وفات ڪري ويو. ان جي ڪري ان
جو اولاد به نه ٿيو ۽ سائن کي هڪ نياڻي هئي جنهن
جو نالو امامه هو حضرت ابوالعاص رضي الله عنه وفات
ڪرڻ وقت پنهنجي ماروٽ حضرت زبير بن عوام بن
خويلد بن اسد رضي الله عنه کي وصيت ڪئي هئي ته
سندن نياڻي امامه جو نڪاح پاڻ ڪنهن مناسب جاءِ
تي ڪرائي. جڏهن سيده فاطمه زهرا رضي الله عنها
وفات ڪئي ته حضرت زبير رضي الله عنه سيده امامه
جو نڪاح حضرت علي رضي الله عنه سان ڪرايو.
بخاري شريف جي شارح علامه بدرالدين عيني لکيو
آهي ته: وتزوجها علي ابن ابي طالب بعد موت فاطمة
فولدت منه محمداً (۱) يعني سيده فاطمه جي وفات
کان پوءِ حضرت علي رضي الله عنهما سيده امامه سان
نڪاح ڪيو هو جنهن مان کيس پٽ ڄائو هو جنهن جو
نالو محمد رکيو هيائون ۽ اهو علوي ساداتن ۾ شمار

(۱) عمدة الفاري شرح البخاري ص ۳۰۲ جلد ۲ جزء ۴

ٿي ويو. ان جي ڪري سیده زينب جو اولاد دنيا تي نه
ٿو ملي.

سوال

ڇا حضرت زينب سائن رضي الله عنها جو
حضرت ابوالعاص بن الربيع رضي الله عنه سان نڪاح
شيمن جي ڪتابن مان ثابت آهي؟

جواب

هاڻو بالڪل ڪيترن ڪتابن مان ثابت آهي پر
هتي اختصار کي نظر ۾ رکندي صرف ٻه حوالا پيش
خدمت آهن اميد ته مڃڻ واري لاءِ ڪافي ٿيندا.

(۱)

شيمن جي مشهور مصنف ملا باقر مجلسي
صاحب لکيو آهي ته: وتزوج کرد بابي العاص بن ربيع
که از بني اميه بود زينب را (۱) يعني سيدنا رسول الله
صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن بني اميه مان ابوالعاص
بن ربيع سان سیده زينب جي شادي ڪرائي هئي.

(۲)

انهن ئي لفظن جي لڳ ڀڳ لفظ آئيندي مشهور
شييعي مصنف حاج عباس قميءَ لکيو آهي ته: وزينب را

بابي العاص بن ربيع کہ از بني اميه بود الخ (۱) يعني حضرت نبي اکرم صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن زينب سائڻ جي شادي بني اميه مان ابوالعاص بن ربيع سان ڪرائي هئي.

سرور ڪائنات عليه الصلوة والسلام جن جي پي نياڻي سيدة رقيه رضي الله عنها وعن زوجها ولادت

ذهن نشين ڪرڻ گهرجي ته نبين جي سرتاج، صاحب معراج صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن جي پي حقيقي، صليبي ۽ سڳي نياڻي سيدة رقيه رضي الله تعالیٰ عنها وعن زوجها پنهنجي پياريءَ پيڻ سيدة زينب رضي الله عنها وعن زوجها کان ٽي (۳) سال پوءِ ڄائي هئي ۽ ان وقت حبيب پاڪ عليه الصلوة والسلام جن جي عمر مبارڪ ٽيٽيه سال هئي. (۲) سيدة رقيه پنهنجيءَ پيڻ سيدة زينب سائڻ رضي الله تعالیٰ عنها وعن زوجها سان گڏ وڏي ٿي ۽ پنهنجي والد حضور عليه الصلوة والسلام جن ۽ والده سيدة خديجه ڪبرى رضي الله عنها کان سهڻن اخلاقن، پيارين عادتن، پرائڻ جي ڪري نهايت بااخلاق ۽ سهڻي مزاج جي مالڪيائي

(۱) منتهي الآمال ص ۱۰۰ جزء ۱

(۲) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۷ جلد ۳

هني. الله تعالى کيس جيئن ظاهري حسن ۽ جمال بي
مثال بخشيو هو تيئن پاڻ نيڪ دل صاف باطن ۽ نهايت
عقل مند ۽ داناءُ هني. سندس رڳ رڳ ۾ ختم نبوت
جي تاجدار، نبي نامدار صلى الله تعالى عليه وسلم
جن جو رت مبارڪ روان دوان هو ان جي ڪري پاڻ علم
۽ عمل، فهم ۽ فراست، شرم ۽ حياءَ، دانائي ۽ سليقه
شعاري، پاڪدامني ۽ پرهيزگاريءَ ۾ نهايت اهم مقام
تي فائز هني.

اسلام قبول ڪرڻ

جڏهن ام المؤمنين حضرت بيبي خديجه رضي الله
تعالى عنها حضور عليه الصلوة والسلام جن تي ايمان
آئي اسلام قبول ڪيو هو ته ان وقت سيده رقيه ۽
سندس پيڙن به گڏ ايمان آندو هو. (۱)

پهريون نڪاح

جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن
پنهنجيءَ وڏيءَ نياڻيءَ سيده زينب رضي الله تعالى عنها
جو نڪاح حضرت ابوالعاص بن الربيع رضي الله عنه
سان ڪرايو جيڪو سيده خديجه رضي الله عنها جو
ڀائيچو هو تڏهن حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جن

(۱) طبقات ابن سعد ص ۲۴ ج ۸ تحت ذڪر رقيه بنت

رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم

جا چاچا ۽ ڏاڏنگ ۾ پيا مائٽ فڪرمند ٿي پيا ته متان حضور عليه الصلوة والسلام جن جون ٻيون نياڻيون به نانائڻ ڏي وڃن سوچي سوچي حضرت ابوطالب کي پاڻ سان وٺي هڪ وفد جي صورت ۾ اچي سيدنا رسول الله صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن سان مليا. حضرت ابوطالب حضور عليه الصلوة والسلام جن کي احوال ڏيندي عرض ڪيو ته اي منهنجي پيءُ جا فرزند! اوهان پنهنجي خيال مبارڪ سان وڏي نياڻي ابوالعاص بن ربيع کي ڏني آهي، ٺيڪ ٿيو، پر هاڻي اوهان جي چاچي ابولهب جا پٽ اوهان جي خدمت ۾ ان لاءِ پاڻ به آيا آهن ۽ اسان کي به وٺي آيا آهن ته اوهان پنهنجون به نياڻيون رقيه ۽ ام ڪلثوم انهن کي نڪاح ڪري ڏيو. اهي نسب، شرف ۽ شان جي لحاظ سان ابوالعاص کان گهٽ ناهن. پاڻ فرمايائون ته چاچا! اوهان مون کي ان معاملي ۾ سوچڻ جي لاءِ ڪجهه وقت ڏيو ۽ ٻڌايو ته چاچي ابولهب جي ڪهڙن پٽن لاءِ ٿا فرمايو؟ ابوطالب سائين چيو ته ۱- هڪ عتبه ۲- ٻيو عتبه

ابولهب جو تعارف

جائڻ گهرجي ته ابولهب جو نالو عبدالعزيز هو ۽ ان جي ماءُ جو نالو لبنئ بنت هاجر خزاعيه ۽ نانيءَ جو

نالو هند بنت عمرو بن عبد هو جيڪا تيمر بن مره قبيلي مان هئي. (۱) جڏهن ابولهب جي پٽن عتبہ ۽ عتبہ جي لاءِ سيده رقيه ۽ ام ڪلثوم جي سڱن گهرڻ جي خبر ام المؤمنين سيده خديجه ڪبرى رضي الله عنها کي پئي ته في الحال ته پاڻ سوچ ۾ پئجي وئي چوڻه ابولهب جي گهرواري ام جميل بنت حرب نهايت پٽر دل، بيوقوف، عقل کان خالي ۽ گندي ذهن واري هئي ان جي پٽن کي نياڻيون ڏئي ان سان هڪ گهر ۾ رهائڻ سوچڻ جهڙي ڳالهه به هئي پر ان هوندي به سيده خديجه رضي الله عنها حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پاڪ دل تي بار وجهڻ ۽ چاچن ۽ سندن پاڪ ذات جي ڳالهين ۾ رڪاوٽ بڻجڻ کي نامناسب سمجهيو تنهنجي ڪري خاموش رهي. هوڏانهن اها ڳالهه جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پياري نياڻين تائين پهتي ته انهن به پاڻ ۾ هن نموني ڳالهايو ام ڪلثوم رقيه سان مخاطب ٿي فرمايو ته ”رقيه! ڇا ٿي سمجهين؟ بابا سائين جيڪڏهن توکان ان باري ۾ ڪجهه پڇيو ۽ ضرور پڇندو ته ڇا چوندين؟ رقيه: مان بهي فرمان ٿي انڪار نه ڪندس. تون ڇا چوندين؟ ام ڪلثوم: مون به تووارو فيصلو ڪري ڇڏيو آهي.“ نيٺ حضور عليه الصلوة

والسلام ۽ سيده خديجه سائڻ جي پاڻ ۾ صلاح ٿي ۽
 ٻنهي نياڻين جو رشتو عتبه ۽ عتيبه سان ڪرڻ جو
 فيصلو طئي ٿي ويو ۽ رقيه جو عتبه سان ۽ ام ڪلثوم
 جو عتيبه سان نڪاح ڪيو ويو. (۱)

عتب ۽ عتيبه جي طرفان پنهنجين نڪاح
 ڪيلن رقيه ۽ ام ڪلثوم کي طلاقون ڏيڻ
 معلوم رهي ته جڏهن حبيب ڪرمن صلي الله
 تعاليٰ عليه وسلم جن نبوت جي اظهار کان پوءِ مڪه
 مڪرمه جي رهاڪن، قريشين وغيره کي سڏي الله
 تعاليٰ جي توحيد، ايمان ۽ اسلام جي دعوت ڏيندي
 ڪفر، بت پرستيءَ وغيره کان جهليو ته ابولهب سندن
 بي ادبي ڪندي ڪين چيو هو: تَبًّا لَّكَ آلِهَذَا جَمَعْتَنَّا -
 تنهنجي لاءِ هلاڪ آهي ڇا تو اسان کي هن لاءِ گڏ
 ڪيو آهي؟ تڏهن الله تعاليٰ ان بي ادب جي باري ۾
 ”تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ“ پوري نازل ڪري فرمايو ته: ابولهب
 جا ٻئي هٿ ۽ پاڻ هلاڪ ٿيو (منهنجو نبي عليه
 الصلوة والسلام هلاڪت کان پاڪ آهي) اها سورة
 ٻڌي ابولهب ۽ سندس گهرواري ام جميل بنت حرب ۽
 ٻين قريشين پاڻ ۾ گڏجي فيصلو ڪيو ته (حضرت)
 محمد (صلي الله تعاليٰ عليه وسلم) جن جي تنهي

نيائين زينب، رقيه، ام كلثوم رضي الله عنهن کي
 طلاقون ڏياريون وڃن ۽ انهن کي اسان جي قريشين مان
 ڪوبه نڪاح ۾ نه وٺي تائنته ان پوري خاندان کي صدمو
 پهچي ۽ طلاق ڏيندڙ نوجوان قريشين مان جيڪي به
 ڪناريون، حسن واريون عورتون پسند ڪن سندن انهن
 سان نڪاح ڪرايو وڃي. سيده زينب جي مڙس ته کين
 اڻندي ئي سڪو جواب ڏنو هو ته مان نه طلاق ڏيندس ۽
 نه ٻي ڪا قبول ڪندس. جيئن ان جو بيان سيده زينب
 رضي الله عنها جي حالات ۾ لکي آيا آهيون (والحمد لله
 على ذلك) باقي ابولهب ۽ سندس زال ام جميل
 پنهنجن پٽن عتبہ ۽ عتيبه کي مجبور ڪري طلاقون
 ڏياريون. (۱)

عتبہ ۽ عتيبه سان نڪاح ۽ وري انهن
 ٻنهي جي طرفان طلاق ڏيڻ جو ذڪر
 شيعن جي ڪتاب مان

شيعي مصنف نعمت الله الجزائري لکيو آهي ته:
 رقيه (رضي الله عنها) سان عتبہ بن ابولهب جو نڪاح
 ٿيو هو پر پوئڻ کان اڳ ۾ ئي ان کي طلاق ڏئي ڇڏي
 هيائين. (۲) ڄاڻڻ گهرجي ته حقيقت ۾ اهي سيده رقيه

(۱) الاستيعاب بهامش الاصابة ص ۲۹۹ ج ۴

(۲) الانوار النعمانية ص ۳۶۷ ج ۱ تحت ذڪر نورمولودي

۽ ام ڪلشوم رضي الله عنهما جا قلبي احساس هيا
جن کي الله تعالیٰ قبول ڪندي عتبہ ۽ عتيبہ سان کين
پرڻجڻ کان پھربائين ئي طلاق جي ذريعي آزادي عطا
ڪئي هئي.

سوال

جڏهن عتبہ ۽ عتيبہ پاڻ ڪافر ۽ ابولھب جهڙي
ڪافر جا پٽ هئا ته پوءِ انهن سان نبي پاڪ عليه
الصلوة والسلام جن جهڙي سردار جي نياڻين جو
نڪاح ڪيئن حلال ٿيو؟

جواب

حرام يا حلال ڪرڻ تنهنجي يا اسان جي هٿ
جي راند ناهي. الله تعالیٰ ئي حلال يا حرام جو فيصلو
ڪرڻ فرمائي ٿو ۽ ان جي اذن سان سيدنا رسول الله
صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن به حلال يا حرام ڪن
ٿا جڏهن سرور ڪائنات عليه الصلوة والسلام جن
پنهنجين ٽنهي نياڻين جا نڪاح ابوالعاص بن الربيع،
عتبہ ۽ عتيبہ ابولھب جي پٽن سان ڪيا هئا تڏهن
اڃان مسلم ۽ غيرمسلم جي مٿي ۽ ماڻهيءَ جي حرام
هجڻ جو حڪم نازل نه ٿيو هو. جڏهن اهو فرمان آيو
تڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن پنهنجيءَ نياڻيءَ

سيده زينب رضي الله عنها کي مديني منوره ۾ سندس مڙس ابوالعاص جي اچڻ وقت منع ڪئي هئي ته ”پياري نياڻي هاڻي جيستائين ابوالعاص مسلمان نه ٿيندو تيستائين تون ان جي لاءِ حلال ناهين.“ ان جي ڪري اهو سوال يا اعتراض ڪرڻ اجايو ۽ فضول آهي.

لسيدة رقية رضي الله عنها جو پيو نڪاح

جڏهن ابولهب جي پنهني پٽن عتبہ ۽ عتيبہ پنهنجي ڪافر پيءُ ۽ ڪافرياڻيءَ ماءُ جي زور رکڻ تي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي ٻن نياڻين سيده رقيه ۽ سيده ام ڪلثوم رضي الله عنهما کي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پريشان ڪرڻ جي لاءِ طلاقون ڏياريون ته الله تعاليٰ پنهنجي محبوب رسول صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جن جي پريشانين کي دور ڪرڻ جي لاءِ بهترين انتظام ڪندي کين سيده رقيه جي لاءِ مسلمانن مان سيدنا عثمان بن عفان رضي الله عنه کي منتخب فرمايو. سيدنا عثمان حضور عليه الصلوة والسلام جن سان پيءُ جي طرفان عبدشمس ۾ ۽ ماءُ جي لحاظ سان عبدالمطلب سانينءَ ۾ ملي ٿو. سندس نسب جو سلسلو پيءُ جي طرفان هيئن آهي: عثمان بن عفان بن ابوالعاص بن اميه بن عبدالمشمس ۽ ماءُ جي

طرفان هيشن آهي: عثمان بن اروئي بنت بيضاء المعروفة
 بام حكيم بنت عبدالمطلب- المقصد ته سيدنا عثمان
 بن عفان حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پڦات
 (پڦيءَ جي ڌيءَ) جو پٽ هو. اصحابي سڳورا سڀ
 سندس اخلاق، اوصاف، كردار جا معترف ۽ مداح
 هيا. حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه جو
 فرمان آهي ته: کان عثمان اوصلنا للرحم وكان من الذين
 آمنوا ثم اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين" يعني
 اسان ۾ عثمان سڀني کان وڌيڪ مائٽي ڳنڍيندڙ، ۽
 انهن مان هو جن ايمان آندو ان کان پوءِ تقويٰ اختيار
 ڪري، احسان جي مقام تي فائز رهيا ۽ الله تعالى
 احسان ڪندڙن سان محبت ٿو رکي.

سيدة رقيه جو حضرت عثمان سان نڪاح الله تعالى

جي وحي سان ٿيو هو.

۱- حضرت ابن عباس جي روايت

علامه علي المتقي هندي سيدنا عبدالله بن عباس
 رضي الله عنهما کان روايت آندي آهي ته نبي پاڪ صلى
 الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو ته: الله تعالى مون
 ڏانهن وحي موڪليو آهي ته مان پنهنجيءَ پياريءَ نياڻيءَ
 رقيه جو نڪاح عثمان بن عفان سان ڪرايان. (۱)

(۱) ڪنز العمال ص ۳۷۵ جلد ۶ تحت فضائل ذي النورين

حضرت علي بن ابوطالب جي روايت

حضرت علي المرتضى رضي الله تعالى عنه
حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه جو ذڪر ڪندي
فرمايو ته: ”زوجه رسول الله صلى الله تعالى عليه
وسلم واحدة بعد واحدة“ (۱) يعني رسول الله صلى
الله تعالى عليه وسلم جن عثمان کي هڪ (رقيه) کان
پوءِ ٻي (ام ڪلثوم) نياڻي پڙائي ڏني هئي.

حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي
طرفان هڪ نياڻي ڏيڻ ۽ ان جي وفات کان پوءِ ٻي نياڻي
ڏيڻ حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه جي لاءِ وڏو اعزاز،
سندس نهايت سعادتمندي، خوش بختي ۽ خوشنصيب آهي.
جڏهن حضرت عثمان ۽ سيده رقيه رضي الله عنهما جو
نڪاح ۽ پڙو ٿي ويو ۽ مڪي مڪرمه جي قريشي
عورتن ۽ ٻين پاڙي وارين گهوت ۽ ڪنوار کي گڏ ويٺل
ڏٺو ته انهن عورتن جي زبان تي هي شعر جاري هو:

أَحْسَنُ شَخْصَيْنِ رَأَى إِنْسَانُ
رُقِيَّةً وَبَعْلَهَا عُثْمَانُ (۲)

(۱) ڪنز العمال ص ۳۷۹ روايت ۵۸۷۵ ج ۶ تحت

فضائل ذي النورين

(۲) تفسير القرطبي ص ۲۴۲ جلد ۱۴ تحت آيت قل

لازواجك وبناتك سورة الاحزاب

يعني وڌ ۾ وڌ ٻه سهڻا شخص جيڪي ماڻهن
ڏنا هڪ سيدة رقيه پيو ان جو مڙس عثمان آهن.

سيدة رقيه جو پنهنجي مڙس حضرت
عثمان رضي الله عنهما سان گڏ حبش
هڪ ڏانهن هجرت ڪرڻ جو بيان

رب العزت جل شانہ جي رضا لاءِ گهر ۽ وطن
ڇڏي نڪرڻ کي هجرت سڏيو ويندو آهي. الله تعالى
قرآن پاڪ ۾ هجرت ڪندڙن جي لاءِ ارشاد فرمايو آهي
”وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ“ (۱) يعني جن ماڻهن
ظلم ڏسڻ کان پوءِ الله تعالى جي واٽ ۾ ان جي رضا
حاصل ڪرڻ جي لاءِ هجرت ڪئي ضرور انهن کي دنيا
۾ سٺي جاءِ ڏينداسون ۽ البت آخرت جو ثواب وڏو آهي.
جڏهن مڪي مڪرم ۾ رهندڙن قريشي ڪافرن
مسلمانن تي ظلم جا مينهن وسايا ۽ کين لٽڻ، مارڻ،
شهيد ڪرڻ جي بازار گرم ڪئي ۽ جيڪو مسلمان
جنهن قبيلي مان هو ان قبيلي وارن ان سان زيادتي ٿي
ڪئي تڏهن سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه
وسلم جن (انهن مسلمانن عاشقن کي جن پنهنجين
جاني جي قربانيءَ کي سعادت ٿي سمجهيو، الله تعالى

تي توڪل ڪندي ڪا به سستي نه ٿي ڪئي) هڪ ڏينهن ارشاد فرمايو ته ”جيڪڏهن اوهان حبش ملڪ ڏانهن هجرت ڪري وڃو ته ڀلو رهندو ڇو ته ان ملڪ جو بادشاهه ڪنهن سان به ظلم ۽ زيادتي ڪرڻ جي اجازت نه ٿو ڏي. اها سچ جي سرزمين آهي اتي جا ماڻهو آرام ۽ سڪون سان زندگي بسر ڪن ٿا. نيٺ الله تعاليٰ اوهان جي لاءِ ڪونه ڪو ٻيو رستو کوليندو پوءِ جيڪي اصحاب سڳورا حبش جي ملڪ ڏانهن هجرت ڪري نڪتا هئا انهن مان هڪ سيدنا عثمان بن عفان رضي الله تعاليٰ عنه به هو جنهن سان گڏ سندس اهليه، نبي مڪرم صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جن جي نياڻي سيده رقيه رضي الله تعاليٰ عنها به هئي. (۱) جنهن وقت ساڻن پنهنجين مهربان ۽ پيارين پيڙن کان موڪلائي حضرت عثمان سان سواريءَ تي سوار ٿي رهي هئي ان وقت سندن نوراني نيٽن مان پاڻي وهي رهيو هو. هي ٻئي گهٽ ۽ ڪنوار ان جاءِ تي آيا جتي ٻين هجرت ڪندڙن جي اچڻ جو پروگرام رکيل هو. تقريباً ٻارهن (۱۲) مرد ۽ چار عورتون ان سفر جي لاءِ نڪتا هئا. (۲) سڀني گڏجي الله تعاليٰ کان دعا گهري

(۱) الروض الانف ص ۷۰ ج ۱

(۲) حاشية تراجم سيدات بيت النبوة ص ۵۴۵

ته يا الله! پنهنجي دين جي حفاظت ڪندي پنهنجي رسول
 صلى الله عليه وسلم جن کي ڪافرن جي هر قسم جي
 مڪر، فريب، تڪليف ڏيڻ ۽ ايڏانهن ڪان محفوظ
 رڪبانءَ. سڄو قافلو سفر ڪري خير خوبيءَ سان حبش
 ملڪ ۾ پهتو پرامن علائقو ۽ سازگار ماحول ملڻ جي
 ڪري سک جو ساهه ڪنيائون. پيا اصحابي رضي الله
 عنهم به ٿورا، ٿورا ٿي ايندا ويا تانجو ٿياسي (۸۳)
 چٽا ٿي ويا. اهو عدد انهن سان گڏ آيل ننڍن، ٻارن ۽
 رستي ۾ ڄمندڙن ٻچن کان سواءِ هو. سيده رقيه رضي
 الله تعالى عنها کي هڪ خوشي اها به ٿي هئي جو پويان
 هجرت ڪري ايندڙن ۾ حضرت جعفر بن ابی طالب،
 سندس گهرواري اسماء بنت عميس ۽ حضرت عثمان
 جي مائٽن مان سعيد جا پٽ عمرو ۽ خالد پنهنجين
 گهروارين سميت هجرت ڪري آيا هئا. سيدنا رسول
 الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي پٽيءَ اميمة
 بنت عبدالمطلب جو پٽ عبدالله، ان جو ڀاءُ عبیدالله
 پنهنجي گهرواري ام حبيبہ بنت ابی سفيان سان گڏ
 هجرت ڪري پهتا هئا. اهڙي طرح عامر بن وقاص،
 سڪران بن عمرو، ۽ سندس گهرواري سوده بنت زمعة
 رضي الله عنهم وعنهن به پهتا هئا.

سیده رقیہ رضی اللہ عنہا جو حال احوال لسائین کریم علیہ الصلوٰۃ والسلام جن پچندا رهندا هئا

حبش ڏانهن هجرت ڪرڻ کان پوءِ ڪجهه وقت گذريو ته هڪ عورت ان علائقي کان مڪه شريف ۾ پهتي ۽ پاڻ ڪريم صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن جڏهن ان کان هجرت وارن جي خيرو عافيت متعلق پڇيو ته ان عرض ڪيو ”يا محمد! قد رائيٰت خنتڪ ومعه امرأته قال علي اي حال رئيتهما؟ قالت رئيته قد حمل امرأته الخ (۱) يعني اي محمد! صلي الله تعالىٰ عليه وسلم مون اوهان جي نياڻي ۽ ان جي گهرواريءَ کي ڏٺو هو پاڻ فرمايائونس ته تو انهن کي ڪهڙي حال ۾ ڏٺو؟ عرض ڪيائين ته ان حال ۾ جو اهو پنهنجيءَ گهرواريءَ کي سواريءَ تي ويهاريو ۽ پاڻ ان کي هڪليندو ٿي ويو. حضور عليه الصلوٰۃ والسلام جن اهو ٻڌي ارشاد فرمايو: ”إِنَّ عُثْمَانَ أَوَّلُ مَنْ هَاجَرَ بِأَهْلِهِ بَعْدَ لَوْطٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ“ (۲) يعني حضرت لوط نبي عليه الصلوٰۃ والسلام کان پوءِ اهل عيال سان گڏ پهريون هجرت ڪندڙ عثمان آهي.

(۱) البداية والنهاية ص ۶۶ ج ۳

(۲) حوالو ساڳيو ص ۶۷ تحت باب هجرة من هاجر من

مكة الي ارض الحبشة

لسيده رقيه كه حبش ۾ پٽ ڄائو هو

علامه شهاب الدين احمد بن علي بن حجر
عسقلاني ۽ علامه ابن الاثير لکيو آهي ته: سیده رقيه
سائڻ کي حضرت عثمان بن عفان رضي الله عنهما مان
حبش ۾ الله تعالیٰ پٽ ڏنو هو جنهن جو نالو مبارڪ
عبدالله رکيو هيائون. (۱)

لشيعن جي ڪتاب مان هجرت جو حوالو
شيعن جي معروف مصنف ملا باقر مجلسي
حبش ڏانهن هجرت جو ذڪر ڪندي لکيو آهي ۽
يا زده مرد و چهار زن خفيه از اهل کفر گريختند و بجانب
حبشه روان شدند از جمله آنها عثمان بود و رقيه دختر
حضرت رسول (ﷺ) که زن او بود (۲) يعني يارهن مرد
۽ چار عورتون ڪافرن کان لکي نڪتا هئا ۽ حبش
ملڪ ڏانهن هجرت ڪئي هيائون انهن مان عثمان ۽ ان
جي گهرواري رسول الله صلي الله تعالیٰ عليه وسلم جن
جي نياڻي به هئي.

لسيده رقيه رضي الله عنها جي ٻي هجرت
مڪي پاڪ مان هجرت ڪندڙن اصحابن سڳورن

(۱) الاصابة ص ۳۰۴ جلد ۴ اسد الغابة ص ۴۵۶ جلد ۵

(۲) حيوٰة القلوب ص ۲۳۰ ج ۲ باب ۲۵ در بيان هجرت حبشه

رضي الله تعالى عنهم كي جڏهن حبش جي بادشاهه
 نجاشيءَ رضي الله عنه عزت ۽ وقار سان رهايو ته مڪي
 پاڪ جي ڪافرن قريشين اٿاهين به انهن کي ڪڍرائڻ جي
 لاءِ ڪوشش ڪري. قاصد موڪليا مگر کين ناڪامي
 نصيب ٿي، پر حبش ۾ ڪنهن هيءَ ڳالهه مشهور ڪئي
 ته مڪي پاڪ جا گهڻا قريشي مسلمان ٿي ويا آهن ۽
 اتي هاڻي مسلمانن کي ڪو خطرو ناهي اها ڳالهه
 ٻڌندي ئي مهاجر اصحاب سڳورا مڪي پاڪ جهڙي
 پياري وطن عزيز ڏانهن واپس ٿيا ۽ واپسيءَ واري قافلي
 جي اڳيان حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه جي
 سواري هئي. جنهن تي سيده رقيه رضي الله عنها
 پنهنجي حبش ۾ جاول پٽ کي هنج ۾ ڪڍي پويان ويند
 هئي. واپس مڪي مڪرمه کي ويجهو پهچڻ کان پوءِ
 جڏهن کين خبر پئي ته اتي حال ساڳيو آهي ته ڏينهن جو
 رستي ۾ ئي رهي پيا ۽ رات جو مڪي پاڪ جي شهر
 ۾ گهڙيا. سيده رقيه رضي الله عنها پنهنجي والد
 ڪريم جي گهر ۾ آئي ۽ پنهنجين ننڍين پيٽرن سيده ام
 ڪلثوم ۽ سيده فاطمه زهراء رضي الله عنهما سان ملي
 کين پيار ڪيائين.

لسيده رقيه رضي الله عنها جي ميني ڀاءُ انهن هجرت

جڏهن حضرت عثمان ۽ سيده رقيه مڪي پاڪ

پهتا ۽ حالتون صحيح نه هيون ته وري حبش ڏانهن هجرت ڪري ويا ۽ جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن مديني منوره ۾ آيا تڏهن اهي به حبش کان سڌا مديني منوره ڏانهن هجرت ڪري پهتا. (۱) ۽ الله تعالى کين ٻن هجرتن (حبش ۽ مديني منوره ڏانهن) جو اجر ۽ عظيم اعزاز عطا فرمايو.

لسيدة رقيه رضي الله عنها جو اولاد ۽

انهن جي وفات

علامه ابن الاثير عليه الرحمه لکيو آهي ته سائن کي حبش ۾ پيٽ ۾ هڪ ٻار ٿيو هو جيڪو ڪچو ئي ڪري پيو هو ۽ ان کان پوءِ پٽ ڄائو هوس جنهن جو نالو عبدالله رکيو هيائون ۽ ان جي ڪري سيدنا عثمان کي ابو عبدالله (ڪنيت سان) سڏيندا هئا اهو ننڍڙو سائين پنهنجيءَ والده جي وفات کان پوءِ سنه ۴ هجري جمادي الاولى مهيني ۾ ڇهن سالن جي عمر ۾ وفات ڪري ويو. (۲) شيوعن جي مجتهد نعمة الله جزائريءَ به لکيو آهي ته فولدت له عبدالله ومات صغيراً (۳)

(۱) تراجم سيدات بيت النبوة ص ۵۵۶ زرقاني شرح

المواهب ص ۱۹۸ جلد ۳ الاصابة ص ۳۰۴ ج ۴

(۲) اسد الغابه ص ۴۵۶ جلد ۵

(۳) الانوار النعمانية ص ۸۰ ج ۱ تحت نور مرتضوي

جڏهن انهن ننڍڙي سائينءَ وفات ڪئي ۽ ان جي وفات جي خبر سندس ناني ڪريم رؤف رحيم صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي خدمت ۾ پهچائي وئي ته پاڻ نهايت غمگين ٿيا ۽ ان ننڍڙي ڏوهتي کي هنج ۾ کنيائون ته سندن پيارن ۽ نوراني نيشن مان هنجون وهي رهيون هيون ۽ فرمائي رهيا هئا ته: "إِنَّمَا يَزَحُمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحِمَاءَ" (۱) الله تعالى پنهنجن ٻانهن مان رحم ڪندڙن تي رحم ڪندو آهي. پوءِ پاڻ ان جي جنازه جي غاز پڙهاينئون ۽ حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه پنهنجي دلبند فرزند جي قبر مبارڪ ۾ غريبي قبر جي حوالي ڪيو. (۲) "إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ"

لسيده رقيه رضي الله تعالى عنها جي وفات

نبي اڪرم صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي هجرت کان پوءِ ٻئي سال ۾ جڏهن بدر جي جنگ لڳي هئي ته حضرت حبيب صلي الله تعالى عليه وسلم جن پنهنجي سر پاڻ ان ۾ شريڪ ٿيا هئا ۽ عين ان وقت سيده رقيه رضي الله عنها بيمار ٿي پئي هئي ۽ سندس سنيال، دوا درمل جي لاءِ سرور ڪائنات صلي الله تعالى عليه وآله وسلم جن حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه کي جنگ تي هلڻ کان روڪيندي فرمايو هو

ته: "إِنْ لَكَ أَجْرٌ رَجُلٍ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا" (۱) يعني اتي رهندي به تولا، ان غازي مڙس جيسترو درجو هوندو جيڪو بدر جي جنگ ۾ حاضر ٿيو هوندو. الغرض ته سيده رقيه رضي الله عنها وعن زوجها ان جنگ جي هلندڙ وقت ۾ وفات ڪئي ۽ ان وقت سندس عمر مبارڪ ٻاويهه (۲۲) سال هئي. (۲) ۽ وفات کان پوءِ ڪفن ۽ دفن وغيره جو انتظام سڀ حضرت عثمان رضي الله عنه ڪيو هو. (۳) ۽ کيس جنت البقيع ۾ حضرت عثمان بن مظعون جي ڀر ۾ دفن ڪيو ويو. (۴) سيده رقيه رضي الله عنها جي وفات تي سيده خاتون جنت جو حال

علامه سمهودي عليه الرحمة لکيو آهي ته: سيده رقيه جي وفات کان پوءِ جنت البقيع ۾ سندس قبر مبارڪ جي زيارت لاءِ حضور پرنور صلي الله تعالى عليه وسلم جن تشریف فرما ٿيا ۽ ساڻن گڏ سيده فاطمه زهراء رضي الله عنها وعن زوجها به آئي هئي: قال وجعلت فاطمة تبكي على شفير قبر رقية فجعل رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم يمسح الدموع عن

(۱) بخاري شريف ص ۵۲۳ جلد ۱ تحت مناقب عثمان

(۲) سيرت بنات مطهرات ص ۶۰

(۳) اسد الغابة ص ۴۵۶ جلد ۵ (۴) حوالو ساڳيو

وجهها باليد او قال بالشوب (۱) يعني پوء سیده فاطمه
رقیه سائن جي قبر جي پاسي ۾ ويهي روئڻ لڳي ۽
حضور عليه الصلوة والسلام جن سندس ڳوڙها هٿ
سان يا ڪپڙي سان اڳهڻ لڳا.

مٿيون ساڳيو واقعو شيوعن جي مشهور مصنف
حاج عباس قمي صاحب به لکيو آهي. (۲) ثابت ٿيو ته
سیده رقیه رضي الله عنها وعن زوجها حضور اکرم،
سید عالم، نور مجسم صلی الله تعالیٰ علیه وسلم جن
جي حقيقي، صلي ۽ سڳي نياڻي ۽ سیده فاطمه زهراء
رضي الله عنها وعن زوجها جي سڳي ۽ پياري پيڻ
هئي. والحمد لله عليٰ ذالک والشکر له

محبوب عليه الصلوة والسلام جن جي
ٽين نياڻي سیده ام کلثوم رضي الله عنها
وعن زوجها جو احوال

هي پاڪدامن سائن حضرت حبيب عليه
الصلوة والسلام جن جي ٽيون نمبر نياڻي آهي جيڪا

(۱) وفاء الوفا ص ۸۹۵ ج ۳ تحت ذکر قبر رقیه بنت
رسول الله صلی الله علیه وسلم

(۲) منتهی الآمال ص ۱۰۸ جزء ۱ فصل ۸ در بیان
اولاد امجاد طبع تهران کتاب العجائز باب المسئلة في
القبر فروع کافی ص ۱۳۳ جلد ۱

نبوت جي اظهار کان ٻه سال اڳ ۾ سيدنا رسول الله ﷺ جي پياريءَ ڪنوار امر المؤمنين سیده خديجه ڪبرى رضي الله عنها مان ڄائي هئي ان وقت سندن عمر مبارڪ انٽيهه (۳۸) سال هئي. (۱) بعضي روايتن ۾ جيڪو آيو آهي ته هيءَ سائڻ سیده رقيه رضي الله عنها کان وڏي هئي اهو صحيح ناهي. (۲)

سیده ام ڪلثوم رضي الله عنها جو

اسلام قبول ڪرڻ

هن کان اڳ ۾ سیده زينب ۽ رقيه جي حالات ۾ لکي آيا آهيون ته هنن سڀني پيڙن پنهنجي والده سائڻ سان گڏ پنهنجي والد مڪرم، نبي معظم صلى الله تعالى عليه وسلم جن تي ايمان آندو هو ۽ اهوئي محقق علماء جو قول آهي. (۳)

سیده ام ڪلثوم جو نڪاح ۽ پرڻو

مٿي بيان ڪري آيا آهيون ته پهريائين هن سائڻ جو نڪاح ابولهب جي پٽ عتبہ سان ٿيو هو پر ان پنهنجي ڪافر پيءُ ابولهب ۽ ڪافريائيءَ ماءُ جي چوڻ

(۱) المستدرک للحاڪم ص ۴۸ جلد ۴

(۲) اسد الغابة ص ۶۱۲ ج ۵

(۳) تفسير القرطبي ص ۲۴۲ جلد ۴

تي سيده ام ڪلثوم ڪي طلاق ڏني. نه صرف طلاق ڏيڻ تي اڪتفا ڪيائين پر حضور ڪي چوڻ لڳو ته مان تنهنجي دين کان بيزار آهيان تڏهن تنهنجي نياڻيءَ ڪي طلاق ٿو ڏيان. ائين چوندي انهيءَ بي شرم حضور عليه الصلوة والسلام جن جي مٿان حملو ڪري سندن قميص مبارڪ ڪي ڦاڙي وڌو (۱) ۽ نياڳي پنهنجي وات جو پاڻي ڪڍي حضور عليه الصلوة والسلام جن ڏانهن اڇلايو (۲). (معاذ الله ثم معاذ الله)

رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم

جن جي گستاخيهءَ جي لسزا

محبوب عليه الصلوة والسلام جن ڪي عتيبه جنهن انداز سان ايڏايو هو ان کان ڏکوئجي پاڻ فرمايو هيئون ته: "اَللّٰهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِّنْ كِلَابِكَ" اي الله ان جي مٿان پنهنجن ڪٽن مان (مراد ڦاڙيندڙ جانور آهن) ڪو ڪتو غالب ڪر. (۳) مقصد هو ته هن ڪي ڪو جانور ڪائي ڇڏي. انهن لفظن چوڻ وقت حضرت ابوطالب موجود هو جنهن عتيبه ملعون ڪي فرمايو ته مان نه ٿو سمجهان ته توکي ڪا شيءِ محمد (صلى الله

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۹ جلد ۳

(۲) مدارج النبوة ص ۷۸۵ جلد ۲

(۳) زرقاني شرح المواهب ص ۱۹۹ جلد ۳

تعالیٰ علیہ وسلم) جن جي تیر کان تکیءَ بددعا کان
 بچائي سگهندي، چو ته کيس تجربو هو ته حضور صلی
 الله تعالیٰ علیہ وسلم جن جي پاڪ زبان مان نڪتل
 الفاظ خالي نه هوندا آهن. سیده ام کلثوم رضي الله
 عنها کي طلاق ڏيڻ کان پوءِ عتيبه واپار جي ارادي سان
 شام جي ملڪ ڏانهن روانو ٿيو ۽ اتي زرقاء نالي هڪ
 جاءِ ۾ رات رهيا. عتيبه ۽ سندس سڀني ساٿين ڏٺو ته
 جهنگل جو هڪ شينهن آيو جيڪو هنن جي رهڻ واري
 ميدان مان گهمي هليو ويو. عتيبه ان کي ڏسي چيو ته:
 يار هي شايد منهنجي هلاڪت جي نشاني آهي ۽ منهنجي
 کي (حضرت) محمد (صلي الله عليه وسلم) جن جي
 بددعا هتي شام ملڪ ۾ تباهه ڪندي حالانڪ پاڻ
 مڪي ۾ آهي. عتيبه جو پيءُ ابولهب به ان قافلي ۾ هو
 ان پنهنجي پٽ جا اهي الفاظ ٻڌي سڀني واپارين ساٿين
 کي عرض ڪيو ته ”اڄ رات اوهان منهنجي مدد ڪيو ۽
 منهنجي پٽ جي بچاءَ لاءِ سوچيو ته ڇا ڪرڻ گهرجي.“
 سڀني ساٿين کيس تسلي ڏيندي پنهنجو سمورو سامان
 هڪ هنڌ گڏ ڪري رکيو ته وڏو ڏير ٿي ويو. ابولهب جي
 پٽ عتيبه کي ان ڏير جي مٿان هنڌ وڃائي ڏنائون ۽ پاڻ
 ان جي چئني طرفن کان ويهي ڪچهري ڪرڻ لڳا. مگر
 ”لَيْفِضِي اللهُ أَمْرًا كَانَ مَسْئُولًا“ (جيڪو ٿيڻو هوندو آهي

اهو الله تعالىٰ ڪري ڏيکاريندو آهي) موجب سڀني
 ساٿين کي ويٺي ويٺي ننڊ اچي وئي ۽ اهو شينهن آيو
 جيڪو سڀني کي سنگهندو اڳتي وڌيو ٻئي ڪنهن کي
 ڪجهه نه چيائين ۽ عتبہ کي سنگهيائين ته ان مان رسول
 الله صليٰ الله تعالىٰ عليه وسلم جن جي گستاخيءَ ۽ دل
 آزاريءَ واري بدبوءِ ۽ ڌڀ آيس. ٽپو ڏئي زور سان چنبو
 هڻي ڪنڌ به پڳائينس ته پيٽ به ڦاڙيائينس. (۱) ۽ اتي
 جو اتي مري جهنم ۾ داخل ٿيو. محدث ابونعيم اسود
 بن هبار کان روايت آندي آهي ته: مان به ان قافلي ۾
 هوس. عتبہ کي مارڻ کان پوءِ اهو شينهن وري نظر نه
 آيو. (۲)

سيدة ام ڪلثوم رضي الله عنها جو سيدنا
 عثمان بن عفان رضي الله عنه سان نڪاح ۽ پرڻو
 ياد رکڻ گهرجي ته سيدہ رقيه رضي الله عنها
 جي وفات حسرت آيات کان پوءِ حضرت عثمان بن عفان
 رضي الله عنه گهڻو پريشان ۽ حيران رهندو هو. هڪ
 ڀيري پاڻ ڪريم صليٰ الله تعالىٰ عليه وسلم جن پڇيس
 ته ”هي هيٺان حال ڇو ڪيا اٿئي؟ عرض ڪيائين ته

(۱) مدارج النبوة ص ۷۸۶ جلد ۲

(۲) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۲ جلد ۳

”هڪ رقيه جي وفات جي ڪري ٻيو اوهان کان مائٽيءَ جي سلسلي ٽٽڻ جي ڪري.“ پاڻ فرمايائون ته ”ڪُلْ نَسَبٍ وَنَسَبٍ يَنْقَطِعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا سَبَبِي وَنَسَبِي“ (۱) يعني سڀ مٿيون مائٽيون قيامت جي ڏينهن ڪٽجي وينديون مگر منهنجي مٿي ۽ مائٽي نه ڪٽجندي. انهن پيارن لفظن مان مقصد حضرت عثمان رضي الله عنه کي تسلي ڏيڻي هئي ته منهنجي توسان ڪيل مائٽي قيامت ۾ به ڪم ڏيندي ٿي يا ڇڏڻ واري ناهي. اتفاقاً معاملو هيئن ٿيو جو حضرت عمر رضي الله عنه جي نياڻيءَ ام المؤمنين حفصه رضي الله عنها جو پهريون مڙس خنيس بن حذافه رضي الله عنه احد جي جنگ ۾ زخمي ٿي پيو ۽ زخمن جي تڪليف نه سهي سگهڻ ڪري رحلت ڪري ويو عدت گذارڻ کان پوءِ حضرت ام المؤمنين حفصه رضي الله عنها جي والد حضرت عمر رضي الله عنه ارادو ڪيو ته حفصه جو نڪاح عثمان بن عفان سان ڪرايان. حضرت عثمان سان اها ڳالهه به ڪيائين پر اهو ماڻ ۾ رهيو. حضرت عمر رضي الله عنه جڏهن اها ڳالهه حضرت حبيب ڪريم عليه التحية والتسليم سان ڪئي تڏهن پاڻ کيس فرمايائون ته ”اي عمر! مان توکي ڀلو ڏس ٿو ڏيان تون پنهنجي نياڻي ان کي (پاڻ ڏانهن

اشارو ڪندي) ڏي جيڪو عثمان کان پلو آهي ۽ عثمان
 کي اها نياڻي ٿا ڏيون جيڪا تنهنجي نياڻيءَ کان پلي
 آهي. (۱) پوءِ سیده حفصہ بنت عمر رضي الله عنهما
 جو نڪاح نبي اڪرم، نور مجسم، صلي الله عليه وسلم
 جن سان ڪيو ويو ۽ پاڻ حضرت عثمان رضي الله عنه
 کي مخاطب ٿي فرمايائون ته ”يَا عُثْمَانُ! هَذَا جَبْرِيلُ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ يَأْمُرُنِي عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَنْ أُزَوِّجَكَ أختَهَا
 أُمَّ كَلْثُومٍ عَلَيَّ مِثْلَ صَدَاقِهَا وَعَلَيَّ مِثْلَ عَشِيرَتِهَا (۲)
 يعني اي عثمان! هي جبريل عليه السلام آهي جيڪو
 مون کي الله تعاليٰ جي طرفان امر ٿو ڪري ته توکي رقيه
 جي پيڻ ام ڪلثوم سان ان جيتري مهر ۽ ان سان گڏ
 زندگي گذارڻ واري غوني تي شادي ڪرايان.

سیده رقيه رضي الله عنها کي حضور عليه
 الصلوٰة والسلام جن جي طرفان خدمت لاءِ تحفي طور
 ڏنل پانهيءَ ام عياش رضي الله عنها کان روايت آهي ته
 مون رسول الله صلي الله عليه وسلم جن کان ٻڌو ته پاڻ
 فرمائي رهيا هئا ”مَا زَوَّجْتُ عُثْمَانَ أُمَّ كَلْثُومٍ إِلَّا بِوَحْيٍ
 مِنَ السَّمَاءِ (۳) يعني مون عثمان سان ام ڪلثوم جي
 شادي آسمان تان وحي اچڻ جي ڪري ڪئي آهي. يعني
 الله تعاليٰ جي فرمان سان. پوءِ سیده ام ڪلثوم جو

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۰ جلد ۳

(۲) اسد الغابة ص ۶۱۳ جلد ۵ (۳) الاصابة جلد ۴

نڪاح حضرت عثمان سان سنہ ۳ هجري ربيع الاول مهيني ۾ ٿيو ۽ ان ئي سال جمادي الاخرى ۾ پڙو ٿيو. (۱)
 سیده ام کلثوم کي حضور صلی اللہ علیہ وسلم جن
 پڙي جي وقت فرمايو ته: ”ام کلثوم! تنهنجي مڙس
 جي سڀني صورت تنهنجي ڏاڏي ابراهيم ۽ باپي محمد
 (عليهما الصلوة والسلام) سان مشابه آهي.“ (۲)
 ان کان پوءِ حضرت عثمان کي ذوالنورين (پن نورن جو
 صاحب) سڏيو ويو.

لسیده ام کلثوم رضی اللہ عنہا کي اولاد نہ ٿيو هو
 سمجهڻ گهرجي ته اللہ تعالیٰ پنهنجين پانهين ۽
 پانهن جي پالين ۽ مصلحتن کي پاڻ ٿو ڄاڻي. جهانن
 جو نظام سندس ئي قدرتي هٿ ۾ آهي اسان جي
 ڪوتاهه عقل جي اتي جاءِ ناهي. حضور عليه الصلوة
 والسلام جن جي نياڻين مان ام کلثوم کي اولاد ٿيوي
 ڪونه ۽ سیده زينب ۽ سیده رقيه کي ٿيو ته دنيا تي نہ
 رهيو ۽ نہ وڌيو صرف فاطمه زهراء رضي اللہ عنہا کي
 اولاد ٿيو به. رهيو به ۽ وڌيو به. انهن سڀني حڪمتن ۽
 مصلحتن کي پاڻ اللہ تعالیٰ ئي ڄاڻي ٿو ٻئي ڪنهن جي
 مجال تي ناهي جو ڪجهه چوي.

(۱) الاستيعاب بهامش الاصابة ص ۴۸۷ جلد ۴

(۲) سيرت بنات مطهرات بحواله ابن سعد ص ۷۱

هٺڙس ۽ زال جو هڪ بٽي سان پيار ۽ محبت جيئن سيده ام ڪلثوم رضي الله عنها کي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي سيدنا عثمان رضي الله عنه جي لاءِ فرمان ته ”تنهنجي مڙس جي صورت تنهنجي ڏاڏي ابراهيم ۽ بابي محمد (عليهما الصلوة والسلام) سان (حسن ۽ جمال ۾) مشابه آهي“ سندس دل ۾ حضرت عثمان رضي الله عنه جي عزت ۽ وقار پيدا ڪيو هو تيئن حضرت عثمان جي دل ۾ به سائڻ جي عزت ۽ محبت هوندي هئي ۽ سائڻ پنهنجي ڪاٺ، پيٽ، لٽي ۽ ڪپڙي ۾ تمام خوش نظر ايندي هئي. امام بخاري حضرت انس بن مالڪ رضي الله عنه کان روايت آندي آهي ته مون سيده ام ڪلثوم جي مٿان ريشم جي چادر ڍڪيل ڏٺي هئي. (۱)

سيده ام ڪلثوم رضي الله عنها جي وفات

جيئن الله تعالىٰ جي قدرت ۽ مشيٽ سان سيده زينب ۽ رقيه رضي الله عنهما جي وفات حضور عليه الصلوة والسلام جن جي ظاهري زندگي مبارڪ ۾ ٿي تيئن سيده ام ڪلثوم رضي الله عنها جي وفات به سندن ئي ظاهري زندگيءَ مبارڪ ۾ سنه ۹ هجري جي

(۱) بخاري جلد ٻيو ص ۸۶۸ ڪتاب اللباس باب الحرير للنساء

شعبان مهيني ۾ ٿي. (۱) ۽ کيس غسل ڏيارڻ ۽ کفن وغيره جو انتظام حضور عليه الصلوة والسلام جن پاڻ سنڀاليو ۽ سائڻ جي غسل ڏيارڻ ۾ صفيه بنت عبدالمطلب، اسماء بنت عميس، ليلى بنت قانف ثقفيه ۽ ام عطيه انصاريه شريڪ ٿيون. غسل ڏيارڻ ۽ کفن ڍڪائڻ کان پوءِ سيده جي وجود مسعود کي غاز جنازه لاءِ ٻاهر آندو ويو ۽ حضور عليه الصلوة والسلام جن پاڻ غاز جنازه پڙهائي (۲) ۽ بعد ۾ سائڻ کي جنت البقيع ۾ دفن ڪيو ويو. "إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ" حضور عليه الصلوة والسلام جن جي خاص خادم حضرت انس رضي الله عنه کان روايت آهي ته سيده ام ڪلثوم جي دفن ڪرڻ وقت اسين حاضر هياسين پاڻ صلى الله عليه وسلم جن سندس قبر جي ڀر ۾ ويٺا هئا ۽ مون ڏٺو ته پاڻ روئي رهيا هئا. (۳)

سيدالڪونين عليه السلام جن جي چوٿين نياڻي

سيده خاتون جنت رضي الله عنها جو احوال

سيده طيبه، طاهره عابده

يعني خاتون جنت ۾ لاکهون سلام (اعليٰ حضرت)

نالو مبارڪ: فاطمه، حضرت حبيب پاڪ صلى

(۱) البداية والنهاية لابن كثير ص ۳۹ ج ۵ تحت سنة تاسع

(۲) طبقات ابن سعد ص ۲۶ جلد ۸

(۳) مشکواة شريف ص ۱۴۹ باب دفن الميت

الله عليه وسلم جن سيده جو اهو نالو الله تعالىٰ جي
حڪم سان رکيو هو چوڻه الله تعالىٰ کيس ۽ سندس
اولاد کي جهنم جي باهه کان بچايو آهي ۽ ان لاءِ به بشارت
آهي ته سندس اولاد جو خاتمو ايمان تي ٿيندو. (۱)

ٻيءَ روايت ۾ آهي ته سيدنا رسول الله صلي الله
عليه وسلم جن فرمايو ”إِنَّ فَاطِمَةَ أَحْصَنَتْ قَرْجَهَا فَحَرَّمَ
اللَّهُ دُرَيْتَهَا عَلَيَّ النَّارِ“ (۲) يعني فاطمه سائڻ پاڻ کي
پاکدامن رکيو پوءِ الله تعالىٰ سندس اولاد کي باهه ۾ وجهڻ
حرام ڪري ڇڏيو. (سندس اولاد باهه ۾ داخل نه ٿيندو.)

ضروري وضاحت

ان جو مطلب اهو سمجهڻ نه گهرجي ته سيده
جو اولاد سڌائڻ وارو گناهه ڪندو ڦري ۽ ٻرايون ۽
ٻچڙايون عام ڪري. نه هرگز نه، جيئن هڪ حديث ۾
آهي ته ”مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ“ جنهن توحيد
جو ڪلمو لا اله الا الله چيو ته بهشت ۾ داخل ٿيندو
جيئن ان جو مطلب آهي ته ان ڪلمي جون سڀني
تقاضائون شريعت تي عمل ڪرڻ وغيره پوريون ڪري
تيئن سيده جو اولاد به سندس نسب جي لڄ رکي
شريعت تي عمل ڪري.

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۳ جلد ۳

(۲) المستدرک للحاكم ص ۱۵۲ جلد ۳

سیده خاتون جنت جا القاب

سائن پنهنجي شان ۽ مرتبي جي لحاظ سان ته تمام گهڻن لقبن جي حقدار آهي جيڪي کيس ملڻ ڪنهن پر هتي انهن مان ڪجهه لکجن ٿا تان ته هن ڪتاب جي پڙهڻ وارا دل کي نارين ۽ باغ، بهار بنائين.

لقب ۱ - زهراء

گهڻي خوبصورت، حسن ۽ جمال سان گڏ پاڪ صاف - حضرت انس بن مالڪ رضي الله عنه کان روايت آهي ته ”كَانَتْ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ“ (۱) يعني سیده فاطمه چوڏهينءَ جي رات واري چنڊ وانگر چمڪندڙ هئي.

لقب ۲ - بتول

يعني دنيا جي محبت کان ڪڍجندڙ ۽ دنيا جي عورتن کان فضائل، ديانت ۽ حسب، نسب ۾ جدا ۽ بلنديءَ تي فائز ٿيندڙ. سائن هروقت الله تعاليٰ ڏانهن متوجهه رهندي هئي ان جي ڪري ”بتول“ لقب سان سڏي وئي. (۲)

لقب ۳ - سیده نساءِ اهل الجنة

يعني جنت ۾ داخل ٿيڻ وارين عورتن جي سردار - هي لقب کيس سندس والد، الله تعاليٰ جي

(۱) المستدرک للحاکم ص ۱۶۱ جلد ۳

(۲) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۳ جلد ۳

پياري نبي عليه الصلوة والسلام جن ڏنو هو. جيئن
 ترمذي شريف حضرت حذيفه رضي الله عنه کان روايت
 آندي آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه
 وآله وسلم جن فرمايو ”مون وٽ هي اهو ملائڪ لھي
 آيو آھي جيڪو اڳ ۾ ڪڏھن به نه لٿو هو. الله تعالى
 کان ان لاءِ موڪل وئي آيو آھي ته مون تي سلام پڙھي
 ۽ مون کي بشارت ڏي ته: ”إِنَّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ أَهْلِ
 الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ“ (۱)
 يعني فاطمه جنتي عورتن جي سردار ۽ حسن ۽ حسين
 جنتي نوجوانن جا سردار آهن.

لقب ۴ - طاهره

يعني ظاهر جي پاڪائيءَ واري-

سيده خاتون جنت سلام الله على ابيها وعليها
 پنهنجي پياري پيءُ، الله تعالى جي حبيب عليه الصلوة
 والسلام جن جي بابرڪت صحبت ۽ فيض واريءَ نگاه
 مان سڀ ڪجهه پرايو ۽ حاصل ڪيو هو ۽ پاڻ هر قسم
 جي گندگيءَ کان صاف رهندي هئي.

لقب ۵ - زكية

باطن ۽ قلب جي صفائيءَ واري-

الله تعالى پنهنجي پياري نبي، امي، عربي عليه

الصلوة والسلام جن کي دنيا تي موکليو ئي ان لاءِ
 هيو ته پاڻ ماڻهن جو تزڪيه، صفائي ڪن، جڏهن پيا
 کانئن باطن ۽ اندر جو تزڪيه حاصل ڪري ويا ته سيده
 خاتون جنت رضي الله عنها وعن زوجها ڇا حاصل نه
 ڪيو هوندو؟

لقب ۶ - راضية

يعني الله تعالىٰ جي رضا تي راضي ٿيندڙ،
 ساڻن رضي الله عنها صبر، شڪر، علم، حلم، زهد،
 تقوىٰ حياءَ ۽ رضا برقصا جو مظهر هئي. حضور پرنور
 عليه الصلوة والسلام جن جي جزء هجڻ ۽ ساڻن خاص
 محبت ۽ نسبت جي ڪري اهي سهڻيون خصلتون ۽
 عمدا اخلاق ڄڻ سندس ورثو هئا پاڻ گهر ۾ به
 مسڪينيءَ، تنگدستيءَ تي صبر ۽ استقلال سان وقت
 گذاريندي هئي ۽ هر حال ۾ الله تعالىٰ جو شڪر گهڻو
 ڪندي هئي کيس جڏهن خبر پئي هئي ته سندس جنم
 جو ٿڪرو، دلبر پٽ حضرت حسين رضي الله عنه ڪربلا
 جي ميدان ۾ نهايت دردناڪ حالت ۾ شهيد ڪيو
 ويندو (جيئن ڪيتريون روايتون شاهد آهن) ته پاڻ نه
 ڪڏهن دانهن ڪيائين ۽ نه بي صبر ٿي پنهنجي مشفق ۽
 مهربان والد ڪريم عليه التحية والتسليم کي عرض
 ڪيائين ته بابا سائين! اوهان الله تعالىٰ جا حبيب آهيو،

اوهان جي فيض کان سڄو جهان فيضياب آهي ۽ اوهان جي دعا مقبول ۽ مستجاب آهي اوهان منهنجي دلبر پٽ حسين رضي الله عنه لاءِ دعا گهرو ته الله تعاليٰ کيس ان ساهه سڪائيندڙ صدمي کان محفوظ رکي ۽ سندس دشمنن يزید پليد وغيره کي هلاڪ ۽ برباد ڪري. نه وري پنهنجي سر پاڻ اهڙي ڪا دعا گهربائين بلڪ اهڙو ڪوبه لفظ جيڪو رب پاڪ جي رضا جي خلاف هجي زبان مبارڪ تي به نه آندائين. حبيب پاڪ عليه الصلوة والسلام جن ٻڌائي ڇڏيو هو ته حسين (سهر رضي الله عنه) ڪربلا ۾ شهيد ٿيندو. هيئن هيئن ٿيندو وغيره، مگر پاڻ سڀ ڪجهه ٻڌي به مالڪ جي رضا تي راضي رهي.

لقب ۷- مرضية

الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ پنهنجن ڀلن ٻانهن جي متعلق ارشاد فرمايو آهي: "يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً" (۱) يعني اي مطمئنه نفس! پنهنجي رب ڏانهن ان حال ۾ موت جو اهو توکان راضي آهي ۽ تون ان کان راضي. مفسرن سڳورن لکيو آهي ته جيڪو نفس الله تعاليٰ جي ذڪر سان قلب کي منور ڪري خراب صفتن کان آزاد ٿي سھڻ اخلاقن سان سينگارجندي آهي ان کي قدرتي طرفان سڏيو ويندو ته:

تون مايوس نه ٿي الله تعالى ڏانهن واپس هل پر خوف
خطري جي حالت ۾ نه. ان حال ۾ هل جو اهو توکان
راضي آهي ۽ توکي به ايترو نوازيو اٿس ۽ نوازيندو جو
تون ان کان راضي رهندين. (۱) جڏهن ته سيدہ خاتون
جنت رضي الله عنها به انهن سهڻين صفتن جي
مالڪياڻي آهي تڏهن سائن ڪي اهي لقب ڏنا ويا آهن.

لقب ۸ - عابده

يعني الله تعالى جي عبادت گذار ٻانهي -
حقيقت هيءَ آهي ته انسان جو وجود جنهن
غرض سان ٿيو آهي اها الله تعالى جي عبادت آهي ۽
ان عبادت ۾ به سيدہ خاتون جنت رضي الله عنها
پنهنجو مٿ پاڻ هڻي.

لقب ۹ - زاهده

دنيا کان بي رغبت
سيدہ فاطمہ سڳوري رضي الله عنها وعن
زوجها جي دل دنيا جي محبت کان بالڪل خالي ۽ بي
رغبت هئي. زهد ۾ به سائن نهايت بلند ۽ بالا مقام
رکندي هئي.

ولادت باسعادت

سيده جي ولادت ڪڏهن ٿي؟ ان ۾ اختلاف آهي مگر مون ناقص جي تحقيق مطابق سندس ولادت نبوت جي اظهار جي پهرئين سال ۾ ٿي هئي. (۱)

سيده خاتون جنت جي ڄمڻ تي حضور عليه الصلوة والسلام جن ۽ سيده خديجة الكبرى رضي الله عنها مڪي پاڪ ۾ اهڙي خوشي ملهائي جو ان کان اڳ مڪي مڪرم ۾ ڪنهن به نياڻيءَ جي اهڙي خوشي نه ملهائي وئي هئي ۽ مڪي وارا سڀ حيرت ۾ پئجي ويا هئا. (۲)

وضاحت

ڄاڻڻ گهرجي ته اسلام کان اڳ عرب مشرڪ پنهنجون نياڻيون جيئريون ٿي ڪڍون ڪڍي پوري ڇڏيندا هئا. حضور عليه الصلوة والسلام جن نبوت جي اظهار جي پهرئين سال ۾ جاول نياڻيءَ جي ايڏي عظيم الشان خوشي ڪري دنيا کي سبق ڏنو ته نياڻيون به انسان آهن انهن جو به پٽن وانگر سنڀالڻ ضروري آهي ۽ انهن جي ڄمڻ تي رنج ٿيڻ جي بجاءِ الله تعاليٰ جو حمد ڪرڻ گهرجي، خوش ٿيڻ گهرجي ۽ سيده خاتون جنت جي

(۱) الاستيعاب بهامش الاصابة ص ۳۷۴ ج ۴

(۲) تراجم سيدات بيت النبوة ص ۵۷۷

ڄمڻ وقت جڏهن ته نبوت جي اظهار جو پهريون سال هو ۽ پاڻ ان سال ۾ اچڻ جي ڪري انوار ۽ تجليات سان ڀرپور ٿي دنيا تي پهتي هئي ان جي ڪري سندس شان حضور عليه الصلوة والسلام جن جي ٻين نياڻين کان نرالو ۽ بروار آهي.

هڪ ڏينهن سرور ڪائنات، مفخر موجودات، حضرت محمد مصطفيٰ، احمد مجتبيٰ، عليه التحية والثناء جن پنهنجي وفادار، جان نثار، گهرواريءَ سیده خديجة الكبرى رضي الله عنها کي فرمايو ته: "الله تعاليٰ مون کي وحي موڪليو آهي ته مون مان توکي اهڙي پاڪ، صاف نياڻي ڄمندي جنهن جي ذريعي منهنجو اولاد دنيا تي وڌندو." سندن انهيءَ ارشاد کان ٿورو عرصو پوءِ سیده خاتون جنت جي ولادت ٿي ۽ سندس ولادت جو ڏينهن به سڀني ڏينهن جو سردار جمعي جو ڏينهن هو. (۱)

سیده خاتون جنت جو ننڍپڻ وارو زمانو
 حضرت سیده فاطمه رضي الله عنها وعن زوجها ننڍپڻ کان وٺي تقويٰ، پاڪدامني، صفائيءَ ۽ سنائيءَ کي پسند ڪندي هئي پنهنجي پياري والد، الله تعاليٰ جي آخري پيغمبر عليه الصلوة والسلام جن کان پاڪ

ارشاد، مٺا ۽ معنيٰ پريا ٻول، نصيحتون ۽ هدايتون، مالڪ مٺي جي محبت ۽ معرفت جا بيان ٻڌي، سندن سهڻي سيرت ۽ اعليٰ اخلاق ڏسي پاڻ به ان رنگ سان رڳيل رهندي هئي کيس تنهنائيءَ ۾ ۽ اڪيلو رهڻ تمام گهڻو پسند ۽ پيارو لڳندو هو. عام ٻارن وانگر ڊڪ، ڊوڙ، راند روند کي پسند نه ڪندي هئي پاڙي جي هڪ جيڏين چوڪرين سان ميل ميلاپ کان بالڪل پري رهندي هئي چوٽه انهن جي به صحبت الله تعاليٰ جي ياد ۾ رڪاوٽ پيدا ڪندي هئي ۽ نه ڪنهن ڪنهن شيءِ تي جيڪل ماءُ سان ضد ڪري وٺي. هروقت پنهنجين وڏين پيئرن سان گڏ رهندي هئي ۽ اهي به کيس تمام گهڻو پيار ڪنديون هيون. والده سائڻ جي وفات کان پوءِ نه سيدة فاطمه نهايت سنجيدگيءَ جو اظهار ڪندي هئي.

سيدة خاتون جنت جي تربيت

دنيا جو تسليم ٿيل قانون آهي ته نياڻيون گهر هلائڻ جون ضروري ڳالهيون، ڪم ڪار، سهڻيون خصلتون، ڀلي طبيعت، عمدا اخلاق ۽ سٺو معاشره پنهنجن گهرن ۾ پنهنجين مائرن ۽ پيئرن کان سکنديون آهن. سيدة خاتون جنت کان جيترو ٿيڪ جيڪل ماءُ ننڍي هوندي جدا ٿي وئي هئي پر حضور عليه الصلوة والسلام جن خصوصي توجهه فرمائي سندس سار

سنيال ۽ تربيت ڪئي هئي جو قيامت تائين اچڻ وارين عورتن لاءِ سندس سيرت ۽ مقدس زندگيءَ ۾ اسوءَ حسنہ، (ڪامل نمونو) ۽ سهڻي رهنمائي آهي.

سيده خاتون جنت جي جيگل ماءُ سيده خديجة الكبرى رضي الله عنها جي رحلت کان پوءِ سيده جي خدمت نهايت سليقي شعاريءَ، پيار، محبت ۽ وفاداريءَ سان ام المؤمنين سودة بن زمعة ۽ ام ايمن (برڪت نالي) پانهيءَ (رضي الله عنهما) ۽ ڪئي هئي. ام المؤمنين سيده ام سلمه رضي الله عنها به ساڻن خاتون جنت جي سنيال ۽ خدمت ۾ ڪا ڪوتاهي نه ڪئي هئي. حضرت امام زين العابدين رضي الله عنه کان روايت آهي ته: سيده ام سلمه فرمايو ته: جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن مديني پاڪ ڏانهن هجرت ڪري آيا ۽ مون سان نڪاح فرمايائون ته فاطمه جي سنيال ۽ خدمت منهنجي حوالي ڪئي هيائون، مگر الله تعاليٰ جو قسم آهي ته ڪيترين ڳالهين ۾ مون پاڻ ان کان رهبري حاصل ڪئي. (۱)

سيده خاتون جنت جو جيگل ماءُ کان سوال

هڪ ڀيري خاتون جنت پنجن سالن جي عمر ۾ پنهنجيءَ والده ساڻن رضي الله عنها کان پڇيو ته: پياري

امان! الله تعالى جي قدرت جون نشانين ته هروقت
ڏسون پيا ڇا الله تعالى جي ذات جو به ڪڏهن ڏيڍار
نصيب ٿيندو؟

والده هاجده جو جواب

هاڻو پياري ڏي! جيڪڏهن اسان الله تعالى ۽ ان
جي رسول عليه الصلوة والسلام تي ايمان آڻي، سهڻا
عمل ڪيا، الله تعالى جي ٻانهن سان سٺو سلوڪ رکيو
۽ الله تعالى ۽ ان جي نبي عليه الصلوة والسلام جي
حڪمن تي هلياسون ته يقين آهي ته قيامت ۾ مالڪ مٺي
جي حقيقي ڏيڍار جي دولت به حاصل ڪنداسون. (۱)

سيده خاتون جنت جي لسيرت ۽ اخلاق

نبوي حديثن جي ڪتابن سيده جي متعلق لکيو
آهي ته: **فَاقْبَلْتُ فَاطِمَةَ مَخْشِي مَا تُخْطِي مَخِيشَةَ الرَّسُولِ**
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (۲) المقصد ته سيده فاطمه
هلندي هئي ته سندس هلڻ به رسول الله صلى الله عليه
وسلم جن جي هلڻ سان ملندو جلندو هو ان کان جدا نه
هوندو هو. اٿڻ ويهڻ، عادات، اطوار، اخلاق ۽ ڪردار
۾ پنهنجي پياري پيءُ عليه الصلوة والسلام جن سان
مشابه هوندي هئي.

(۱) حوالو ساڳيو

(۲) صحيح مسلم ص ۲۹۰ جلد ۲ باب فضائل فاطمه

هدينه منوره ڏانهن هجرت

مٿي سيده ام ڪلثوم رضي الله عنها جي هجرت ۾ ذڪر ڪري آيا آهيون ته پنهني پيئرن سيده ام ڪلثوم ۽ سيده فاطمه رضي الله عنهما کي حضور عليہ الصلوٰۃ والسلام جن ماڻهو موڪلي گهرايو هو ۽ سندن گهرائڻ ۾ سواريون ڪرڻ ۽ وٺڻ وغيره ۾ جيڪو خرچ آيو هو اهو سڀ حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه ڏنو هو. (۱)

راقم پڙهندڙن مسلمانن جي خدمت ۾ عرضگذار آهي ته: ذرا غور ڪيو ۽ سوچيو ته حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه جون خدمتون ۽ دين جي لاءِ قربانيون ڪيتريون گهڻيون آهن. شال الله تعالى اسان کي سندس محبت، ادب ۽ احترام نصيب ڪرڻ فرمائي آمين يا رب العالمين

سيده فاطمه رضي الله عنها جو حضرت علي

رضي الله تعالى عنه سان نڪاح ۽ پرڻو

سيده خاتون جنت جو نڪاح حضرت علي رضي الله عنه سان الله تعالى جي امر ۽ صحابن جي صلاح ڏيڻ سان ٿيو هو. طبراني شريف معتبر راوين جي

(۱) طبقات ابن سعد ص ۲۱۸ - ۱۱۹ ج ۸ طبع ليدن

روايت سان لکيو آهي ته: سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن فرمايو ”إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أُزَوِّجَ فَاطِمَةَ مِنْ عَلِيٍّ“ يعني الله تعالى مون کي امر ڪيو آهي ته فاطمه جي شادي علي سان ڪرايان ۽ نڪاح ڪرڻ وقت حضرت علي جي عمر مبارڪ ساڍا چوويهه سال ۽ خاتون جنت سائين جي عمر مبارڪ اٺويهه سال ۽ ڏيڍ مهينو يا پندرهن سال ۽ ساڍا پنج مهينا هئي. (۱)

حضور عليه الصلوة والسلام جن اهو نڪاح وغيره ته الله تعالى جي امر سان ڪيو پر حضرت علي رضي الله عنه کي ان مائتيءَ جي گهر ڪرڻ جي صلاح ۽ مشورو حضرت ابوبڪر صديق ۽ حضرت عمر فاروق رضي الله عنهما ڏنو هو ۽ اها ڳالهه سنيين ۽ شيعين ٻنهي لکي آهي (۲)

ملا باقر مجلسي شيعي لکيو آهي ته حضور اڪرم صلى الله تعالى عليه وسلم جن ان مائتيءَ ڪرڻ جي صلاح حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه کان پڇي هئي ته ان به کين حضرت علي رضي الله عنه جي لاءِ مشورو ڏنو هو. (۳)

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۴ جلد ۳

(۲) مدارج النبوة ص ۱۲۸ ج ۲ سنيين جو ڪتاب ۽ جلاءِ

العيون ص ۱۱۸ ج ۱ ملا باقر مجلسي شيعي جو ڪتاب

(۳) ساڳيو حوالو ص ۱۱۲ ج ۱

علامہ ابن الاثیر لکيو آهي ته حضرت ابوبڪر ۽
 حضرت عمر رضي الله عنهما جي صلاح ڏيڻ کان پوءِ
 جڏهن حضرت علي رضي الله عنه حضور عليه الصلوة
 والسلام جن کان اها مائٽي گهرڻ آيو ته مٿس حضور
 عليه الصلوة والسلام جن جي هيبت طاري ٿي وئي ۽
 مات ڪيو ويٺو رهيو، تانجو پاڻ فرمايائونس ته: ڪهڙي
 ڪم سان آيو آهين؟ ڪو ڪم آهي ڇا؟ حضرت علي
 وري به خاموش رهيو وري پاڻ فرمايائونس ته ”فاطمه
 سان نڪاح ڪرڻ جو عرض ڪئي آيو آهين؟ عرض
 ڪيائين ته هاڻو“ (۱) پاڻ ڪريڻ عليه الصلوة والسلام
 جن کيس اهلاً وسهلاً مرحبا فرمائيندي مبارڪ ڏنائون.
 حضرت انس رضي الله عنه کان روايت آهي ته مان ان
 وقت سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن جي
 خدمت اقدس ۾ موجود هوس مٿس وحي جي نازل ٿيڻ
 جهڙي حالت طاري ٿي پاڻ ان ۾ مستغرق رهيا جڏهن
 ڪجهه وقت کان پوءِ ساڳي حالت تي آيا ته مون کي
 مخاطب ٿي فرمايائون ته: اي انس! هاڻي مون وٽ رب
 العرش جي طرفان جبريل آيو هو، ۽ مون کي چيائين ته
 ”الله تعاليٰ جو فرمان آهي ته فاطمه جو نڪاح علي
 سان ڪراءِ.“ اي انس! جلدي وڃ ۽ ابوبڪر، عمر،

عثمان، طلحة، زبير ۽ ٻين اصحابن خصوصاً انصارن جي جماعت کي وٺي آ. جڏهن سڀني حاضر ٿيا ته پاڻ الله تعالیٰ جو حمد ڪندي، مسلمانن کي نڪاح ڏي توجهه ۽ رغبت ڏياريندي چانديءَ جي چار سؤ مثقال مهر تي حضرت فاطمه جو نڪاح حضرت علي رضي الله عنهما سان ڪرايائون. ان کان پوءِ پاڻ عليه الصلوة السلام جن کجور سان پيريل ٿانءُ کڻي ان مان کجور کڍي اصحابن جي مٿان چٽيائون ۽ نڪاح به پاڻ پڙهيو هيائون. (۱)

حضرت علي رضي الله عنه جي نڪاح جا شاهد

شيمن جي ڪتابن ۾ لکيو آهي ته حضرت علي جي نڪاح جا شاهد حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر رضي الله عنهما ٿيا هئا. (۲) ان کان پوءِ پاڻ حضرت علي کان پڇيائون ته ”توڻو گهر ۾ ڇا آهي؟“ عرض ڪيائين ته هڪ سواريءَ جو گهوڙو ۽ هڪ جنگ ۾ بدن تي ڍڪڻ لاءِ زره. فرمايائونس ته ”گهوڙو تنهنجي سواريءَ لاءِ ضروري آهي باقي زره بازار ۾ وڪڻي آ. جڏهن حضرت علي رضي الله عنه اها زره کڻي بازار ۾ آيو ته کانئس اها زره حضرت عثمان چار سئو ستر يا

(۱) مدارج النبوة ص ۱۲۸ جلد ۲

(۲) كشف الغمہ ص ۱۵۴ شيمن جو ڪتاب

اسي درهمن ۾ خريد ڪري پئسا سندس حوالي ڪرڻ
کان پوءِ زرمه به کيس واپس ڪري ڏنائين.

شيمن جي مشهور مصنف لکيو آهي ته جڏهن
حضرت علي اهو سڄو تفصيل حضور عليه الصلوة
والسلام جن کي ٻڌايو ته پاڻ حضرت عثمان جي لاءِ
خصوصي دعا ڪيائون. (۱)

حضور عليه الصلوة والسلام جن حضرت علي
جي انهن آندل پئسن مان ڪجهه پئسا حضرت بلال کي
ڏنا ته سيده فاطمه جي لاءِ خوشبوءِ عطر وغيره خريد
ڪري اچي ۽ باقي پئسا بيبي ام سليم کي ڏنائون ته
سيده خاتون جنت جي شاديءَ جو سامان وٺي اچي.
انهيءَ به چادرون، به چانديءَ جا بازوبند، هڪ گدو،
هڪ وهائو، هڪ پيالو، هڪ ڪلي ۽ هڪ اٿي پيهڻ جو
جند ۽ ڪجهه ٻيون شيون وٺي اچي حضور عليه الصلوة
والسلام جن جي گهر مبارڪ ۾ ترتيب سان رکيا. (۲)
شيمن جي مشهور مصنف ملا باقر مجلسيءَ
لکيو آهي ته: سيده خاتون جنت جي لاءِ ڏاج طور
جيڪو سامان خريد ڪيو ٿي ويو اهو حضرت ابوبڪر
صديق رضي الله عنه جي صلاح ۽ مشوري سان هو (۳)

(۱) بحار الانوار ص ۴۸ جلد ڏهون

(۲) مدارج النبوة ص ۱۳۰ جلد ۲

(۳) جلاء العيون مترجم اردو ص ۱۲۳ جلد ۱

جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن بدر جي جنگ کان واپس ٿيا ته حضرت علي رضي الله عنه جو نڪاح ٿيو. ڪهڙو مهينو ۽ ڪهڙي تاريخ هئي ان ۾ تمام گهڻو اختلاف آهي. هڪ روايت ۾ آهي ته شوال ۾ نڪاح ۽ ذوالحج مهيني ۾ شادي ٿي هئي. ٻيو قول آهي ته نڪاح رجب مهيني ۾ ٿيو هو ٽيون قول آهي ته صفر مهيني ۾ (۱) علامه احمد بن علي بن حجر عسقلانيءَ لکيو آهي ته: حضور عليه الصلوة والسلام جن جڏهن سيده عائشه سائن سان شادي ڪئي هئي ته ان کان چار مهينا پوءِ محرم مهيني جي اوائل ۾ حضرت علي جي سيده خاتون اطهر سان شادي ٿي هئي. (۲)

سيده فاطمه جي لاءِ گهر ٺاهڻ

جڏهن سيده فاطمه رضي الله عنها جي پرڻي جو پروگرام ويجهو ٿيو ته حضور عليه الصلوة والسلام جن سندس رهڻ واري گهر کي سٺو بنائڻ ۽ سينگارڻ جي لاءِ پنهنجيءَ پياريءَ ڪنوار ام المؤمنين سيده عائشه ۽ ٻيءَ ڪنوار ام المؤمنين ام سلمه رضي الله عنهما کي حڪم ڪيو ته: فاطمه جي شاديءَ کان پوءِ سندس رهڻ واري گهر کي سٺو بنائين. ام المؤمنين سيده عائشه

(۱) مدارج النبوة ص ۷۸۸ جلد ۲

(۲) الاصابة ص ۳۷۷ جلد ۴

رضي الله تعالى عنها جو فرمان آهي ته: سيدنا رسول
 الله صلى الله عليه وسلم جن جي فرمان اقدس جي
 مطابق اسان فاطمه زهراء جي گهر کي سٺو بدائڻ لاءِ
 بطحا نالي واديءَ مان سٺي مٽي گهرائي ۽ ان سان ان
 جاءِ کي لنب چنب ڪري صاف ڪيوسون ۽ پنهنجن هٿن
 سان ڪجيءَ جي بڙيجن مان تندون ڪڍي صاف ڪري
 انهن مان ٻه گدا ويهڻ ۽ آرام ڪرڻ جي لاءِ تيار
 ڪيوسون ۽ صاف ڪجور ۽ ڪاري ڍاڪ وجهي کاڌو تيار
 ڪيوسون ۽ پيئڻ جي لاءِ مٺو پاڻي ٺاهيوسون ۽ ڪپڙن
 تنگڻ جي لاءِ ان گهر جي ڪنڊ ۾ هڪ ڪاٺي ڪوڙي
 ڇڏي سون جنهن ۾ کلي به تنگي ڇڏجي. جڏهن مٽي
 ذڪر ڪيل انتظام مڪمل ٿي ويا ته سيده عائشه رضي
 الله عنها فرمايو:

فَمَّا رَأَيْنَا عُرْسًا أَحْسَنَ مِنْ عُرْسِ قَاطِطَةَ (۱)

يعني اسان ڪابه شادي فاطمه جي شاديءَ کان وڌيڪ
 سهڻي نه ڏٺي.

سيدة خاتون جنت رضي الله عنها جو ڏاج

سيد المرسلين، اشرف الاولين والآخرين صلى الله

تعالى عليه وسلم جن پنهنجيءَ پياريءَ ۽ ننڍيءَ نياڻيءَ
 کي جيڪو ڏاج ڏنو هو ان جو بيان امام احمد بن حنبل

(۱) السنن لابن ماجه ص ۱۳۹ كتاب النكاح باب الوليمة

پنهنجي مسند ۾ هن نموني آندو آهي.

عن علي رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لما زوجه فاطمة بعث معها بخميلة ووسادة من ادم حشوها ليف ورحبين وسقاء وجرتين (۱) يعني حضرت علي رضي الله عنه کان روايت آهي ته جڏهن سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وصحبه وبارک وسلم جن فاطمه کي ساڻن پڙايو ته ان جي لاء پاڻ ۱- هڪ وڏي چادر ۲- ٻيو چمڙي جو ٺهيل وهائو جنهن ۾ اندر کجيءَ جي بڙڇن جون تندون پيل هيون ۳- تيون اتي پيهڻ جو جند ۴- چوٿون پاڻيءَ جي کلي ۵- پنجون به پاڻيءَ جا دلا ڏنا هيائون.

سادگيءَ جو ڪمال

جڏهن حضرت علي ۽ حضرت بيبي فاطمه زهراء رضي الله عنهما جي شادي ٿي وئي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن پنهنجيءَ پياريءَ نياڻيءَ جي لاءِ ڪا پلي سواري نه طلب ڪئي جنهن تي سوار ٿي سائڻ پنهنجي مڙس جي گهر پهچي پر پاڻ بيبي برڪت المعروف به امر ائين کي فرمايائون ته ”تون پيادل فاطمه کي وٺي علي جي گهر پهچائي اچ.“

(۱) مسند امام احمد بن حنبل ص ۱۰۴ جلد ۱ تحت

مسندات علي

حضرت علي ۽ سيدة فاطمة رضي الله
 عنهما جي سمهن جو بسترو چاجو هو؟
 دنيا جو رواج آهي ته گهوت ۽ ڪنوار جي آرام
 ڪرڻ جي لاءِ بسترو نهايت نرم ۽ سهڻو رکندا آهن پر
 ڪائنات جي سردار صلي الله تعالى عليه وسلم جن
 جي نامدار نياڻيءَ ۽ ان جي گهوت جي آرام ڪرڻ لاءِ
 جيڪو بسترو هو ان جو ذڪر سيدنا علي رضي الله عنه
 منبر تي خطاب ڪندي هنن لفظن سان فرمايو هو:
 ”نڪت ابنه رسول الله صلي الله تعالى عليه
 وسلم وما لنا فراش ننام عليه الا جلدة شاة فننام
 عليه بالليل ونعلف عليه الناضح بالنهار (۱) يعني مون
 رسول الله صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي نياڻيءَ
 سان نڪاح ڪيو ۽ اسان پنهني جي تنڊ لاءِ پڪري جي
 ڪل کان سواءِ بسترو نه هورائ جو ان تي سمهندا ۽ ننڊ
 ڪندا هئاسون ۽ ڏينهن جو ان کي وڇائي ان تي اٺ کي گاه
 ڏيندا هئاسون.

ڪم ڪار ورهائي ڏيڻ

حضور پرنور عليه الصلوة والسلام جن جيئن
 پنهنجي نياڻيءَ سيده فاطمه زهراء رضي الله عنها تي

(۱) طبقات ابن سعد ص ۱۳ جلد ۸ تحت ذڪر فاطمة

مهربان هيا تيشن سيدنا علي رضي الله عنه كي به تمام گهڻو پيار ڏيندا هئا. پاڻ پنهي گهوت، ڪنوار ڪي گهريل ضروري ڪم هن نموني ورهائي ڏنا هيائون. گهر ۾ اندر ڪرڻ وارا ڪم جيئن ماني پچائڻ، بهارو ڏيڻ، اڻو پيهڻ وغيره سیده فاطمه جي ذمي رکيو هيائون پاڻ نهايت نازڪ مزاج هوندي به باهه جي سامهون ويهي ماني پچائيندي هئي جنهن سان سندس پاڪ منهن مبارڪ تي گهڻو اثر پيو هو ۽ اتي پيهڻ لاءِ جند هلائيندي سندس هٿن مبارڪن ۾ ڦلڪڻا ٿي پيا هئا ۽ حضرت علي رضي الله عنه جي مٿان اٺ ڪي پاڻي ۽ گاهه ڏيڻ، بازار مان سودو وٺي اچڻ وغيره ڪم رکيل هئا. (۱)

گهوت ۽ ڪنوار ڪي دعا

حضرت بريدة رضي الله عنه کان روايت آهي ته سيدنا علي ۽ سیده فاطمه رضي الله عنهما جي شاديءَ کان پوءِ سيدنا رسول الله صلي الله تعالى عليه وسلم جن سندن گهر ۾ تشریف فرما ٿيا ۽ پاڻي ڪڍي حضرت علي رضي الله عنه جي منهن مبارڪ ۾ پنهنجي پاڪ هٿ سان ڇنڊا هڻي دعا جا هي الفاظ چيائون:

”اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِيْهِمَا وَبَارِكْ عَلَيْهِمَا وَبَارِكْ

لَهُمَا فِي نَسْلِهِمْ" (۱) اي الله هن ٻنهي ۾ هنن ٻنهي
جي مٿان ۽ هنن ٻنهي جي نسل ۾ برڪت پيدا ڪرڻ
فرماءُ.

سيدة فاطمه جي طرفان خادم جي طلب
۽ حضور عليه الصلوة والسلام جن جي
طرفان وظيفي جي عنايت

بخاري، ابوداؤد ۽ مسند ۾ امام احمد بن
حنبل عليهم الرحمة مختلف عنوانن سان هيءَ روايت
آندي آهي ته: هڪ پيري سرورِ دوجهان، نبي آخر زمان
صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي خدمت ۾ ڪجهه
غلام آيا. اها خبر حضرت علي رضي الله عنه کي پئي
۽ پاڻ پنهنجي اهليه فاطمه زهراء کي موڪليائون ته تون
گهرو خدمت جي لاءِ حضور عليه الصلوة والسلام جن
کان خادم وٺي آ. سيده دربار عالي ۾ آئي به پر پيا
ماڻهو ويٺل ڏسي موٽي آئي. جڏهن اها خبر نبي اڪرم
عليه الصلوة والسلام جن کي پهتي ته پاڻ بذاتِ خود
سيده جي گهر تشریف فرما ٿيا ۽ اچي کانشن پڇيائون
ته: فاطمه! تون ان ڏينهن ڪهڙي ڪم سان آئي هئين؟
سيده نهايت حجاب واري هئي عرض ڪرڻ جي بجاءِ
خاموش رهي، پر حضرت علي رضي الله عنه عرض

ڪري ٻڌايو ته: يارسول الله! فاطمه گهر جو ڪم ڪار پاڻ ڪري ٿي، جنڊ هلائڻ جي ڪري سندس هٿ ڦٽجي ٿا پون ۽ بار بار پاڻيءَ جي کلي پٺيءَ تي ڪشي اچڻ جي ڪري پٺيءَ تي زخم لڳي پون ٿا. اوهان وٽ غلام آيا هئا مون کيس اوهان ڏانهن موڪليو هو ته اوهان کان هڪ خادم وٺي اچي ته ان تڪليف کان بچي پوي.

حضور عليه الصلوة والسلام جن فرمايو ته ”پياري ڌيءُ! گهر جا ڪم پاڻ ڪر. باقي مان توکي هڪ وظيفو ٻڌايان ٿو. جڏهن رات جو آرام جو ارادو ڪرين ته اهو پڙهندي ڪجهه وظيفو هي آهي. ٿيڻيه پيرا سبحان الله، ٿيڻيه پيرا الحمد لله، چوڻيه پيرا الله اڪبر- اهي سڀ هڪ سئو پيرا ٿيندا ۽ اهي تولا خادم کان پلا آهن.“ (۱)

سيدة فاطمه رضي الله عنها جي لاءِ حضور عليه الصلوة والسلام جن اٺي ٻيهندا هئا

محدث ابوداؤد سيده عائشه رضي الله عنها کان روايت آندي آهي ته: جڏهن فاطمه حضور عليه الصلوة والسلام جن جي گهر ايندي هئي ته پاڻ ان جي لاءِ اٺي

(۱) بخاري ص ۸۰۷ جلد ۲ باب عمل المرأة في بيت زوجها ابوداؤد ص ۱۶ جلد ۱ احاديث علي ابن ابي طالب مسند امام احمد ص ۱۴۶-۱۴۷-۱۵۳ تحت مسندات علي

بيهندا هئا ۽ سندس هٿ وٺي چمندا هئا ۽ کيس پنهجيءَ
 ويهڻ واريءَ جاءِ تي ويهاريندا هئا ۽ جڏهن پاڻ فاطمه
 جي گهر ايندا هئا ته اها به ائين ڪندي هئي. (۱)
 لسيدة فاطمه جي هونديءَ پيءُ شاديءَ کان منع
 امام بخاري عليه الرحمة ۽ ٻين محدثن سڳورن
 روايت آندي آهي ته: مڪي پاڪ جي فتح ٿيڻ کان پوءِ
 حضرت علي رضي الله عنه ابوجهل جي ڏيءُ (جوڀريه)
 سان شادي ڪرڻ جو ارادو ڪيو جڏهن اها خبر سيده
 فاطمه رضي الله عنها کي پهتي ته پاڻ سخت ناراض ٿي
 اها دانهن کڻي پنهجي والد سهڻي حبيب صلي الله
 عليه وسلم جن وٽ آئي. پاڻ سندس دڪ جي دانهن
 ٻڌي پنهجي منبر تي تشریف فرما ٿيا ۽ جوش سان
 خطاب ڪندي فرمايائون ته: فاطمه منهنجي جسم جو
 ٽڪرو آهي جنهن ان کي ايڏايو تنهن مون کي ايڏايو ۽
 جيڪا شيءِ فاطمه کي پسند ناهي اها مون کي پسند
 ناهي. ان کان پوءِ پاڻ پنهجيءَ وڏي نياڻيءَ سيده زينب
 جي مڙس ابوالعاص جو ذڪر ڪندي فرمايائون ته: ان
 کي به مون پنهجي نياڻي نڪاح ڪري ڏني هئي پر ان
 مون سان جا ڳالهه ڪئي سا سچي ڪري ڏيکارين ۽
 جيڪو وعدو ڪيائين پورو ڪري ڏيکارين ۽ مان

پنهنجي طرفان حلال کي حرام يا حرام کي حلال نه ٿو
 ڪيان پر الله جو قسم آهي ته الله جي نبي ۽ الله جي
 دشمن جون ڏيئرون هڪ جاءِ تي گڏ نه ٿينديون. (هن
 واقعي کي بيان ڪندڙ صحابي مسور بن مخرمه رضي
 الله عنه فرمايو ته) پوءِ جڏهن حضرت علي کي حضور
 عليه الصلوة والسلام جن جي ناراض هجڻ جي خبر
 پئي ته اڄوڃاڻ جي ڏي جوڀريه سان نڪاح جو ارادو
 لاهي ڇڏيائين. (۱)

حضور عليه الصلوة والسلام جن سيدہ فاطمہ
 رضي الله عنها کي نيڪ عمل ڪرڻ جو
 تاڪيد گهڻو ڪندا هئا

علام ابن سعد عليه الرحمة لکيو آهي ته حبيب
 پاڪ صلي الله تعالىٰ عليه وسلم جن دنيا تان ظاهري
 رحلت ڪرڻ جي قريب پنهنجي نياڻي ۽ پٽي صفيه
 رضي الله عنهما کي نيڪ عملن لاءِ هنن لفظن ۾ ارشاد
 فرمايو هو ”يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ يَا صَفِيَّةَ عَمَّةَ
 رَسُولِ اللَّهِ اِعْمَلَا لِمَا عِنْدَ اللَّهِ اِنَّي لَا اُغْنِي عَنْكُمَا مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا“ (۲) يعني اي فاطمه! الله جي رسول (صلي الله
 عليه وسلم) جي نياڻي! اي صفيه! الله جي رسول

(۱) صحيح بخاري ص ۵۲۸ ج ۱ باب ذكر اصهار النبي ﷺ

(۲) طبقات ابن سعد ص ۴۶ جلد ۲ قسم ثاني

(صلی اللہ علیہ وسلم) جي پٽي! الله تعالى وٽ هلڻ ۽
ان جي اخروي نعمتن حاصل ڪرڻ جي لاءِ (نيڪ) عمل
ڪريو مان اوهان کي اتي ڪوبه فائدو نه ڏيندس.

• ضروري وضاحت

هن لفظن سان حضور عليه الصلوة والسلام
جن جي شفاعت جو انڪار ثابت ناهي ۽ نه ان مان اها
مراد آهي چوڻ سندن شفاعت قرآن ڪريم جي آيتن ۽
متواتر حديثن سان ثابت آهي بلڪ هن مان مراد انهن
پنهني کي صرف نسب تي ناز ڪرڻ جي بجاءِ عملي
زندگيءَ ڏانهن متوجهه ڪرڻ آهي.

سيد المرسلين صلعم الله عليه وسلم جن
جي سيدة فاطمه سان راز واريه گفتگو

بخاري ۽ مسلم سيده عائشه صديقه رضي الله
عنها کان روايت آندي آهي ته هڪ ڀيري حضور عليه
الصلوة والسلام جن سان اسين گهر ۾ هيون سين ته
سيده فاطمه رضي الله عنها به آئي ۽ ان وقت سندن
اولاد اطهار مان صرف اها زنده هئي (سندن ٻيو اولاد
پٽ ۽ نياڻيون دنيا تان رحلت ڪري چڪا هئا) سيده
فاطمه جي هلڻ جو نمونو بعينه رسول الله صلى الله عليه
وسلم جن جي هلڻ جهڙو هو. جڏهن پاڻ ان کي ڏٺائون

ته مرجبا فرمائي کيس پنهنجي پاسي ۾ وهاري ۽ ساڻس
 آهستي آهستي ڪجهه ڳالهائون ته اها روئڻ لڳي.
 جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن ان کي غمگين
 ڏٺو ته ساڻس وري آهستي آهستي ڳالهائون ته ڪلڻ
 لڳي. جڏهن نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن ان
 مجلس مان ٻاهر تشریف فرما ٿيائين سيده عائشه رضي
 الله عنها فاطمه کان ان آهستي ٿيل ڳالهه ٻولھ جو پڇيو
 پر ان جواب ۾ چيو ته ”مان (في الحال) سندن راز نه
 ڪولينديس.“ جڏهن حضور عليه الصلوة والسلام جن
 دنيا مان (ظاهري) رحلت فرمائي تڏهن عائشه کيس
 پنهنجو حق (نه مومن جي ماءُ هجڻ جي حيثيت سان
 تنهنجي به ماءُ آهيان) ياد ڏياريندي ان راز واريءَ گفتگو
 جي باري ۾ پڇيو ته فاطمه کيس ٻڌائيندي فرمايو ته
 ”جڏهن رسول الله صلي الله عليه وسلم جن مون سان
 پهرين ڳالهه ٻولھ ڪئي هئي ته مون کي فرمايو هيائون
 ته ”فاطمه! هميشه جبريل مون سان قرآن پاڪ جو دور
 سال ۾ هڪ ڀيرو ڪڍندو آهي ۽ هن سال ان به پيرا دور
 ڪڍيو آهي ان مان اندازو لڳايو اٿم ته منهنجي وفات
 قريب آهي. اي پياري ڌيءُ فاطمه! الله تعاليٰ جو خوف
 رکندي صبر اختيار ڪجانءِ مان تولا ۽ ڀلو اڳواڻي ڪندڙ
 هوندس؟ سيده فرمايو ته: مون اها جدائيءَ جي ڳالهه

ٻڌي روئي ڏنو. پاڻ جڏهن مون کي پريشان ڏٺائون ته وري راز واري ڳالهه ڪندي فرمايائون ته: اي فاطمه! ڇا تون ان ڳالهه کي پسند نه ٿي ڪرين ته تون جنتي عورتن يا مومن جي عورتن جي سردار هجين؟ بعضي روايتن مطابق پاڻ کيس فرمايائون ته ”تون منهنجي گهراڻي وارن مان پهرين شخصيت هوندينءَ جيڪا مون کان پويان ايندينءَ“ يعني رحلت ڪندينءَ. اهو ٻڌي مون خوشيءَ مان کليو هو. (۱)

حضور صلي الله عليه وسلم جن جي سيده فاطمه رضي الله عنها کي وصيت

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي (ظاهري) رحلت تي جيڪو صدمو سندن گهروارين ۽ اصحابن پيارن کي پهتو ان جو ذڪر هتي نه ٿو ڪجي ڇو ته ڪتاب جو موضوع اهو ناهي، پر پاڻ ڪرمن صلي الله تعاليٰ عليه وسلم جن پنهنجي پياريءَ نياڻيءَ سيده خاتون جنت کي پٽڻ، ڪٽڻ، ماتر ڪرڻ کان منع ڪندي جيڪي هدايتون ڏنيون هيون اهي شيمن جي معتبر ڪتابن جي حوالي سان پيش ڪجن ٿيون.

محمد يعقوب ڪليني صاحب امام محمد باقر کان حضور صلي الله عليه وسلم جن جو هي فرمان نقل

ڪيو آهي: "ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لفاطمة عليها السلام "إِذَا أَنَامْتُ فَلَا تَخَشِي عَلَيَّ وَجْهًا وَلَا تُرْخِي عَلَيَّ شَعْرًا وَلَا تُنَادِي بِالْوَيْلِ وَلَا تُقِيمِي عَلَيَّ نَائِحَةً (۱) يعني رسول الله ص، الله عليه وسلم جن فاطمه سائڻ ڪي فرمايو هو ته: جڏهن مان دنيا تان رحلت ڪيان ته منهنجي مٿان نه منهن ڪي ڏک هڻجان ۽ نه وار پٽجان ۽ نه واوبلا، هاڻ گهوڙا ڪجان ۽ نه منهنجي مٿان پٽن واريون بيهارجان. سيده فاطمه رضي الله عنها ان حڪم تي پوريءَ طرح عمل ڪري ڏيکاريو ۽ حضور صلى الله عليه وسلم جن جي رحلت کان پوءِ ڏک ۽ سور سيني ۾ سانڍي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي خادم حضرت انس بن مالڪ رضي الله عنه کي فرمايو هيائين ته: اي انس! اوهان جي سرن حضور عليه الصلوة والسلام جن تي مٿي وجهڻ ڪيئن گوارا ڪئي؟ (۲)

سيده فاطمه زهراء جي طبيعت جي

ناسازيءَ ۽ صحت جو نه سڌڻ

جڏهن سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه

(۱) فروع ڪافي ص ۲۲۸ ڪتاب النڪاح باب صفة

مبايعة النبي صلى الله عليه وآله وسلم النساء

(۲) سنن الدارمي ص ۲۳ باب وفات النبي ﷺ

وسلم جن دنيا تان ظاهري رحلت ڪرڻ فرمائي ته سيده خاتون جنت سڳوري سخت مغموم ۽ پريشان رهندي هئي. علامه ابن الاثير لکيو آهي ته: وما رؤيت ضاحكة بعد وفات رسول الله صلى الله عليه وسلم حتي لحقت بالله (۱) يعني حبيب ڪريم عليه الصلوة والسلام جن جي رحلت کان پوءِ سائڻ کي دنيا ڇڏي ويڻ تائين ڪنهن ڪلندي ڪونه ڏٺو هو. بيمار ٿي پوڻ جي حالت ۾ سندس ٻچن، پٽن ۽ نياڻين جي ننڍي هجڻ جي ڪري حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه جي گهرواري اسماء بنت عميس سندس خدمت ۾ رهندي ۽ سنڀال ڪندي هئي.

شيءن جي عالم طوسيءَ به اها ڳالهه تسليم ڪندي لکيو آهي ته: سيده جي بيماريءَ جي حالت ۾ سندس سنڀال حضرت علي رضي الله عنه ڪندو هو. وتعيينه علي ذالڪ اسماء بنت عميس رحمها الله علي استمرار بذالڪ (۲) يعني حضرت علي رضي الله عنه جي سيده فاطمه جي سنڀال ۾ اسماء بنت عميس آخري زندگيءَ تائين مددگار رهي. الله تعاليٰ ان تي رحمتون نازل ڪرڻ فرمائي.

(۱) اسدالغابة ص ۲۴ جلد ۵

(۲) ڪتاب الامالي للشيخ محمد بن حسن الطوسي ص ۱۰۷ ج ۱ تحت الجزء الرابع

حضرت ابوبکر صديق ۽ حضرت عمر فاروق
رضي الله عنهما جي طرفان لسيدة جي مزاج پرالهي
شيئن جي اڳين عالمن مان مشهور ۽ معروف
عالم سليم بن قيس پنهنجي ڪتاب ۾ لکيو آهي ته:
وكان يصلي في المسجد الصلوات الخمس فلما
صلى قال له ابوبكر وعمر كيف بنت رسول الله صلى الله
عليه وسلم؟ الي ان ثقلت فسألا عنها (۱) يعني
حضرت علي رضي الله عنه پڻجي ئي نمازون (جماعت
سان) نبوي مسجد ۾ پڙهندو هو ۽ جڏهن نماز پڙهي
فارغ ٿيندو هو ته (حضرت) ابوبڪر ۽ (حضرت) عمر
رضي الله عنهما کانئس پڇندا هئا ته رسول الله صلى الله عليه وسلم جن
جي نياڻي ڪيئن آهي؟ (خوش آهي) پوءِ جڏهن ڳري
(بيمار) ٿي پئي ته خود سائڻ کان طبيعت مبارڪ جو
پڇڻ آيا هئا.

لسيدة جي طرفان حضرت علي رضي الله عنهما
ڪي وصيت ته مون کان پوءِ منهنجيءَ وڏي پيڻ
زينب جي ڌيءَ امامه رضي الله عنهما سان
شادي ڪجانءِ

سيده خاتون جنت پنهنجي والد مڪرم، نبي

معظم، نور مجسم، صلي الله تعالى عليه وسلم جن جي راز واريءَ ڳالهه کي ذهن ۾ رکندي بيماريءَ جي حالت ۾ الله تعالى جي وصال لاءِ تيار رهندي پنهنجي پياري مڙس سيدنا علي المرتضى رضي الله عنه کي وصيت ڪئي هئي ته: مون کان پوءِ جيڪڏهن شادي ڪرين ته منهنجي پايڻجيءَ امامه بنت ابوالعاص سان ڪجانءِ. (۱) حضرت علي رضي الله عنه ان وصيت تي عمل ڪندي سيده امامه سان شادي ڪئي هئي ۽ ان مان کيس محمد نالي پٽ به ڄائو هو جيئن هن کان اڳ ۾ سيده زينب رضي الله عنها جي اولاد جي بيان ۾ شيعن جي ڪتابن جي حوالن سان لکي آيا آهيون. اتي ڏسي سگهو ٿا.

سيده خاتون جنت جو انتقال ۽ ڀرملال

حضور صلي الله عليه وسلم جن جي (ظاهري) رحلت کان ڇهه (۶) مهينا پوءِ سائن بيمار ٿي ۽ نيٺ رمضان المبارڪ مهيني جي ٽين (۳) تاريخ اڱاري جي رات مغرب نماز کان پوءِ ٽيهن (۳۰) سالن جي عمر ۾ سنه ۱۱ هـ ۾ دنيا دارالفناء کي الوداع چئي دارالبقا (آخرت) ڏانهن رواني ٿي. (۲) "إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ"

(۱) اسد الغابه ص ۴۰۰ جلد ۵

(۲) الاستيعاب بهامش الاصابه ص ۳۸۰ جلد ۴

لسيده فاطمه زهراء رضي الله عنها جي وفات تي
 صحابہ ڪرام ۾ غم جي لهر ڊوڙي رهي هئي
 شيعا مڃين يا نه مڃين مگر سني پائروا جڏهن
 سيده جو دنيا تان انتقال ٿيو ته ان وقت جيڪي مديني
 منوره ۾ اصحاب سڳورا موجود هئا اهي نهايت غمگين
 ۽ ڏکويل هيا، چوڻ سيده سائن حبيب ڪريم عليه
 الصلوة والسلام جن جي سڌو ۽ بلاواسطي اولاد مان
 آخري پهچو هئي. سڀني مسلمانن لاءِ هي وڏو صدمو هو.
 سڀني اصحاب جيڪي موجود هئا گڏ ٿيا تانت سائن
 جي جنازي نماز ۽ دفن ڪرائڻ وغيره ۾ شرڪت ڪن.

لسيده خاتون جنت جو غسل

سيده فاطمه زهراء وفات کان اڳ ۾ اها وصيت
 به ڪئي هئي ته کيس دنيا تان رحلت ڪرڻ کان پوءِ
 حضرت ابوبڪر صديق جي گهرواري اسماء بنت عميس
 غسل ڏياري ۽ حضرت علي رضي الله عنه سندس معاون
 ۽ مددگار رهي. وصيت مطابق حضرت بيبي اسماء بنت
 عميس رضي الله عنها سائن جي غسل جو انتظام ڪيو
 پر سندس مدد ۽ ساٿ ڏيڻ لاءِ ٻيون بيبيون سڳوريون
 سلمیٰ ۽ ام ايمن به پهچي ويون هيون ۽ سيدنا علي
 المرتضى رضي الله عنه سڄي پروگرام جي نگراني ڪري

رهيو هو (۱)

هڪ ضروري وضاحت

بعضي ماڻهن کان پڇو ويو آهي ته سيدہ خاتون جنت وفات کان اڳ غسل ڪري ڇڏيو هو ۽ وصيت ڪئي هياڻن ته کيس وفات کان پوءِ غسل نه ڏنو وڃي اهو قول معتبر ۽ قوي ناهي ان تي اعتماد نه ڪرڻ گهرجي. (۲)

سيدة فاطمة زهراء رضي الله عنها جي جنازي جي نماز

وهنجارڻ، تيار ڪرڻ ۽ ڪفن ڍڪائڻ کان پوءِ سيدہ جي نماز جنازه جي تياري ڪئي وئي حضرت ابوبڪر صديق، حضرت عمر فاروق ۽ ٻيا جيڪي به اصحابي ان وقت مديني منوره ۾ موجود هئا حاضر ٿيا. حضرت ابوبڪر صديق حضرت علي المرتضى رضي الله عنهم کي فرمايو ته: ”اڳتي وڌي جنازه جي نماز پڙهايو.“ حضرت علي جواب ڏيندي چيو ته: ”اي ابا بڪر صديق! تون رسول الله صلي الله عليه وآله جن جو خليفو موجود آهين تنهنجي هوندي ڪيئن ٿو ٿي سگهي جو مان نماز

(۱) البداية والنهاية ص ۳۳۳ جلد ۶ سن ۱۱ جي حالات

جي ذڪر ۾ اسدالغابه ص ۴۷۸ ج ۵

(۲) البداية والنهاية ص ۳۳۳ ج ۶

جنازه پڙهائين؟ جنازي جي نماز پڙهائڻ تنهنجو حق آهي
تون اڳيان ٿي نماز پڙهه. ” پوءِ حضرت ابوبڪر صديق
اڳيان ٿي چئن تڪبيرن سان نماز پڙهائي. (۱)

سيدة خاتون جنت جو دفن

نماز جنازه کان پوءِ سيدة فاطمه سلام الله علي
ايبها وعليها کي رات جو قبر مبارڪ ۾ دفن ڪيو ويو
۽ کيس قبر اطهر ۾ لاهڻ وارا حضرت علي، حضرت
عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنهما ۽ حضرت فضل
بن عباس هيا. (۲) سندن قبر مبارڪ ڪٿي آهي ان ۾
اختلاف آهي، ڪن لکيو آهي ته سندس قبر مبارڪ
سندس گهر ۾ ناهي وٺي جيڪو هاڻي نبوي مسجد جي
حدود ۾ داخل آهي ۽ ڪن جو چوڻ آهي ته کيس پڻ ٽن
پيٽن سان گڏ جنت البقيع ۾ دفن ڪيو ويو. (۳)

سيدة فاطمه زهراء رضي الله عنها جو اولاد

سيدة خاتون جنت رضي الله عنها کي الله تعاليٰ
۾ نياڻيون ڏنيون هيون. ۱- هڪ جو نالو پنهجيءَ وڏيءَ

(۱) طبقات ابن سعد ص ۱۹ ج ۸ تحت تذڪره فاطمه
طبع ليدن الرياض النضرة ص ۱۵۶ جلد ۱ تحت باب
وفات فاطمه رضي الله عنها

(۲) الاصابة ص ۳۹۸ ج ۴

(۳) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۶ جلد ۳

پيڻ سیده زينب وارو زينب رکيو هيائين جنهن جو نکاح حضرت عبدالله بن جعفر طيار سان ٿيو هو ۽ پيءُ تي پيءُ پيڻ جو نالو امر ڪلشور رکيو هيائين ان جو نکاح سنه ۱۷ هجريءَ ۾ حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه سان ٿيو هو. بعض علماء فرمايو ته سائڻ کي ٽين نياڻي به ڄاڻي هئي جنهن جو نالو ٽئين پيڻ وارو رقيه رکيو هيائين پر اها ننڍي هوندي ئي وفات ڪري وئي هئي. (۱) ۽ سیده کي الله تعالیٰ ٽي (۳) پٽ عطا ڪيا هئا. ۱- هڪ حسن ۲- پيو حسين ۳- ٽيون محسن- رضي الله عنهم. تنهي پيارن مان ننڍو پيءُ حضرت محسن ننڍي هوندي ئي وفات ڪري ويو باقي ٻه حضرت حسن ۽ حضرت حسين وڏا ٿيا شاديون ڪيائون اولادي ٿيا ۽ ٻئي الله تعالیٰ جي وات جا شهيد آهن. سندن اولاد دنيا تي هو، آهي ۽ قيامت تائين هوندو.

سیده خاتون جنت جو شان ۽ پلايون

ڄاڻڻ گهرجي ته سیده فاطمه زهراء حبيب ڪريم صلی الله تعالیٰ عليه وسلم جن جي جسم اطهر جو ٽڪرو، حضرت علي جهڙي جوان جي ڪنوار، حسين ڪريم جي امان ۽ سڀني جنتي مومن جي زالن جي سردار آهي. مواهب لدنيه جي شارح علامه زرقاني

(۱) نسب قریش ص ۲۵ تحت ذکر اولاد فاطمه

عليه الرحمة لکيو آهي ته سيده فاطمه زهراء پنهنجين
 تنهي وڏين پينرن سيده زينب، سيده رقيه، سيده ام
 كلثوم ۽ پنهنجيءَ جيجل ماءُ سيده ام المومنين خديجة
 الكبرى رضي الله عنهن کان به شان ۾ ارفع ۽ اعلى
 آهي. (۱) پاڻ جڏهن ڪنهن سفر جو ارادو ڪندا هئا
 ته سڀني کان آخر ۾ فاطمه سائڻ کان موڪلائڻ ايندا
 هئا ۽ جڏهن سفر کان واپس ٿيندا هئا ته پنهنجيءَ مسجد
 ۾ اچي نفل پڙهي سڀني کان اول سيده فاطمه رضي
 الله عنها سان ملڻ سندس گهر ۾ ايندا هئا تنهن کان
 پوءِ پنهنجي گهر ڏانهن تشريف فرما ٿيندا هئا. (۲)
 سيداتون جنت جو ڀلايون۔ ان باري ۾ حضور عليه الصلوة
 والسلام جن جا ڪيترا ارشاد، فرمان ۽ حديثون
 صراحت سان آيل آهن جو جيڪڏهن اهي سڀ گڏ ڪري
 لکجن ته هڪ وڏو دفتر پرچي وڃي پر مالا يدرڪ ڪله لا
 يترڪ ڪله (جيڪو سڄو حاصل نه ٿئي ته جيڪو ٿئي ان
 کي نه ڇڏجي) موجب ڪجهه نبوي حديثون لکجن ٿيون
 تانت مسلمان پائر پڙهي دليون ٺارن ۽ مون گنهگار کي
 پنهنجين مقبول دعائن ۾ ياد رکن. والله الموفق والمعين

حديث ۱

مومن جي ماءُ سيده عائشه صديقه رضي الله

(۱) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۴ جلد ۳

(۲) زرقاني ص ۲۰۴ جلد ۳

عنها کان روایت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فاطمه زهراء کي مخاطب ٿي فرمايو: "أَمَّا تَرْضَيْنَ أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةً نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَوْ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ (۱) يعني ڇا تون (هن ڳالهه تي) راضي ناهين جو (قيامت ۾) جنتين جي زالن يا مومنن جي زالن جي سردار هجين؟

وضاحت

هن حديث شريف مان ثابت ٿيو ته حضرت بيبي فاطمه رضي الله عنها سڀني ايمان وارن جي زالن کان پلي ۽ انهن سڀني جي سردار ۽ اڳواڻ آهي.

حديث ۲

حضرت مسور بن مخرمة رضي الله عنه کان روایت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو: "فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِثِّي فَمَنْ أَعْضَبَهَا فَقَدْ أَعْضَبَنِي" (۲) يعني فاطمه منهنجي (جسم) اظهر جو ٽڪرو ۽ حصو آهي جنهن ان کي کاوڙايو ان مون کي کاوڙايو.

وضاحت

هي الفاظ حضور عليه الصلوة والسلام جن

(۱) صحيح بخاري شريف ص ۵۱۲ جلد ۱

(۲) صحيح بخاري ص ۵۳۲ جلد ۱

تڏهن فرمايا هئا جڏهن حضرت علي سائين ابوجهل جي ڌيءُ جو پريه سان نڪاح جو ارادو ڪيو هو، جيئن اڳ ۾ لکي آيا آهيون پر شيعا انهيءَ حديث جا الفاظ پڙهي حضرت ابوبڪر ۽ حضرت عمر رضي الله عنهما جي متعلق غلط بيان ڪري چوندا آهن ته انهن خاتون جنت کي ايڏايو ۽ ڪاوڙايو هو اهي ان ۾ داخل آهن. مگر مسلمان ڀائرو! انهن ٻنهي ڀلارن نه خاتون جنت کي ايڏايو هو نه ڪاوڙايو. جيڪڏهن سائين کي ڪا غلط فهمي ٿيندي هئي ته اهي کيس مطمئن ڪندا هئا ۽ سائين مطمئن ٿي کين دعائون ڏيندي هئي.

حديث ۳

حضرت جميح بن عمير رضي الله عنه کان روايت آهي ته مان پنهنجيءَ پٽيءَ سان گڏجي سيدہ عائشہ رضي الله عنها جي خدمت ۾ ويو هوس ۽ مون سائين کان عرض ڪري پڇيو ته: أَيُّ النَّاسِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: فَاطِمَةُ يَعْنِي مَائِثُنَ مَانَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جن کي وڌيڪ ڪير پيارو هو؟ چيائين ته فاطمه- مون عرض ڪيو ته ڀلا مردن مان، چيائين ته: فاطمه جو مڙس، جيتري قدر مون کي ڄاڻ آهي ته گهڻا روزا رکندڙ ۽ (رات جو الله تعاليٰ جي عبادت ۾) گهڻو بيهندڙ هوندو هو. (۱)

مسلمانو! هيءَ حديث غور سان پڙهو

شيءا صاحب سيده عائشه صديقہ رضي الله عنها کي (معاذ الله ثم معاذ الله) سڻو نه سمجھندا آهن پر مٿئين حديث پاڪ سندن باطل خيالن کي رد ڪري ڇڏيو ۽ ثابت ڪيو ته حضرت بيبي عائشه رضي الله عنها کي حضور عليه الصلوة والسلام جن جي پياريءَ نياڻيءَ ۽ حضرت علي رضي الله عنهما سان عداوت، بغض ۽ ڪينو نه هو، جنهن لاءِ اهي ڳالهيون دل ۾ هونديون آهن انهن جون فضيلتون ۽ پلايون بيان نه ڪيون آهن.

حديث ۴

حضرت حذيفه رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو: ”نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكٌ قَاَسْتَاذَنَ اللَّهَ أَنْ يُسَلِّمَ عَلَيَّ لَمْ يَنْزِلْ قَبْلَهَا فَبَشَّرَنِي أَنَّ فَاِطِمَةَ سَيِّدَةٍ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ (۱) يعني آسمان کان هڪ ملائڪ لهي آيو جيڪو اڳ ۾ نه لڳو هو ان الله تعالى کان مون تي سلام پڙهڻ جي موڪل گهري (جڏهن سلام لاءِ حاضر ٿيو ۽ سلام عرض ڪيائين ته ان سان گڏ) مون کي اها بشارت ڏنائين ته (منهنجي نياڻي) فاطمه جنتين جي عورتن جي سردار آهي.

حديث ۵

حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن فرمايو: "تُبْعَتْ الْأَنْبِيَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى الدَّوَابِّ لِيَأْفُوا بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ قَوْمِهِمُ الْمُحْشَرَّ وَتُبْعَتْ صَالِحٌ عَلَى نَاقَتِهِ وَأُبْعَتْ عَلَى الْبُرَاقِ خُطُوهَا عِنْدَ أَقْصَى طَرْفِهَا وَتُبْعَتْ فَاطِمَةُ أَمَامِي (۱) يعني انبياء عليهم السلام قيامت جي ڏينهن پنهنجين سوارين تي سوار ڪري اٿاريا ويندا نانت سندن قوم مان مٿن ايمان آڻيندڙن سان محشر (جي ميدان) ۾ نباهين ۽ (الله تعالى جو نبي حضرت) صالح (عليه السلام) پنهنجيءَ ڏاڇيءَ تي سوار ڪري اٿاريو ويندو ۽ مان ان براق تي سوار ڪري اٿاريو ويندس جو جتي سندس نگاهه جي نهايت ٿيندي اتي وڪ رڪندو ۽ فاطمه منهنجي اڳيان (مزار پرانوار) مان اٿاري ويندي.

وضاحت

هن مان مراد آهي ته بهشت ڏانهن اڳيان هلندي جيئن دنيا ۾ دستور آهي ته ٻچا والدين جي اڳيان پيا هلندا آهن ۽ ان کي عيب يا والدين جي شان ۾ گهٽتائي نه سمجهبو آهي پر اها شفقت تصور ڪئي ويندي آهي تيئن خاتون سائڻ جو هن حديث پاڪ ۾ ذڪر ڪيل اڳيان هلڻ به تصور ڪرڻ گهرجي.

حديث ۶

حضرت علي رضي الله عنه کان روایت آهي ته مون رسول الله صلى الله عليه وسلم جن کان پتو پاڻ فرمائي رهيا هئا ته: جڏهن قيامت جو ڏينهن ٿيندو ته پردي جي پويان ڪو سڏيندڙ سڏي چوندو ته اي محشر جي ميدان وارا! ”فاطمه بنت محمد (صلى الله عليه وسلم جي سواري محشر جي ميدان مان) لنگهي رهي آهي. اڪيون بند ڪيو ته لنگهي وڃي. (۱)

وضاحت

سيده خاتون جنت ۾ پردي جي حڪم نازل ٿيڻ جي ڪري اها صفت علي وجه الكمال موجود هئي پاڻ نهايت شرم، حياءَ واري هئي. سندس فرمان آهي ته: عورت لاءِ سڀ کان پلي ڳالهه هيءُ آهي ته اها ڪنهن غيرمحرم کي نه ڏسي ۽ نه ڪو غيرمحرم کيس ڏسي. پاڻ هيئن به فرمايو اٿس ته ”سخت ضرورت کان سواءِ هڪ عورت ٻيءَ عورت جي جسم کي به نه ڏسي پر جي ڪنهن مجبوريءَ جي ڪري ڏسي ته ان جي جسم جي ڪيفيت جو ذڪر پنهنجي مڙس وغيره سان نه ڪري.“ (۲)

(۱) حوالو ساڳيو

(۲) زرقاني شرح المواهب ص ۲۰۴ جلد ۳

سیده خاتون جنت جي پردي جي سختيءَ سان
 پائبنديءَ کي نگاه ۾ رکندي هن مسلمان عورتن کي الله
 تعالیٰ جي هڪ پانهي هنن فارسي شعرن سان هدايت
 ڪئي آهي:

اگر پندے ز درویشے پذیری

هزار امت بمیرد تو نہ میری

يعني اي مسلمان ڀيڻ! جيڪڏهن درويش جي نصيحت
 قبول ڪندين پوءِ هزارين امتون مري ختم ٿي وڃن پر
 تون نه مرندين (ڪردار جي لحاظ سان)

بتولے باش پنهان شو ازین عصر

کہ در آغوش شبیرے بگیری

يعني (سیده خاتون جنت رضي الله عنها جي نقش قدم
 تي هلي) بتول (دنيا سان تعلقات ڪٽيندڙ) ٿي هن
 زماني جي ماڻهن کان لڪل (پردي ۾) ره ته (حضرت
 امام حسين وانگر) شبير (صالح پٽ) پاڪر ۾ کنيو
 پئي هليو.

حدیث ۷

حضرت ابویوب انصاري رضي الله عنه کان
 روايت آهي ته سيدنا رسول الله صلی الله تعالیٰ علیه
 وسلم جن فرمایو ته: ”جڏهن قيامت جي ۾ فاطمه
 پلصراط تان لنگهندي ته ان سان گڏ ستر هزار

(۷۰۰۰) بجليء وانگر چمڪندڙ حورون به گڏ
هونديون. (۱)

حديث ۸

حضرت علي رضي الله تعالى عنه کان روايت
آهي ته رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن فاطمه کي
فرمايو: "إِنَّ اللَّهَ يَغْضِبُ لِعَظْمِكَ وَيَرْضَا لِرِضَاكِ" (۲)
يعني الله تعالى تنهنجي ڪاوڙ جي ڪري ڪاوڙجي ٿو
۽ تنهنجي راضي ٿيڻ جي ڪري راضي ٿئي ٿو.

وضاحت

هن حديث مبارڪ جو مطلب به اهوئي آهي
جيڪو مطلب هن ڪتاب ۾ لکيل حديث ۲ جو آهي.

حديث ۹

حضرت عمرو بن دينار رضي الله عنه کان روايت
آهي ته سيده عائشه صديقہ رضي الله عنها فرمايو: "مَا
رَأَيْتُ أَحَدًا أَفْضَلَ مِنْ فَاطِمَةَ غَيْرَ أَبِيهَا" مور فاطمه کان
ڪوبه ڀلو ماڻهو سندس پيءُ (رسول الله صلى الله عليه
وسلم) کان سواءِ نه ڏٺو.

وضاحت

هي آهي خلوص ۽ سچائي - جنهن سان الله

(۱) سفينه نوح ص ۳۹ حصه ۲

(۲) المستدرک للحاكم ص ۱۵۴ جلد ۳

تعالیٰ پنهنجي محبوب عليه الصلوة والسلام جن جي ننگ، محترم اھليه ۽ مومن جي ماءُ سیده عائشہ رضي الله عنها کي نوازيو هو جو جيڪا بہ کيس سیده فاطمہ رضي الله عنها ۽ حضرت علي رضي الله عنه جي متعلق حديث پھتي آھي يا جيڪا سندس دل مبارڪ ۾ انھن پيارن سان محبت آھي ان کي کولي کولي بيان فرمائي رھي آھي. پوءِ جيڪي ظالم ان امان جي شان جي توھين يا تنقيص ڪندا قيامت جي ڏينھن انھن جا ڪارا منھن نہ ھوندا تہ ڪنھن جا ھوندا. شال الله تعالیٰ انھن پليدن کي پنهني جھانن ۾ خوار ۽ برباد ڪري.

حديث ۱۰

حضرت انس بن مالڪ رضي الله عنه کان روايت آھي تہ: رسول الله صلى الله عليه وسلم جن پنھنجي مسجد ڏانھن ويندي چھہ (۶) مھينا هي معمول بنايو هو جو سیده فاطمہ جي گھر کان لنگھندي فرمائيندا هئا ”الصَّلَاةُ يَا أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا“ (۱) يعني اي محمد (صلى الله عليه وسلم) جي گھروارو! نماز (لاءِ تيار ٿيو) الله تعالیٰ ارادو ٿو فرمائي تہ اوھان مان پليدي ڪڍي ۽ اوھان کي پاڪ، صاف بنائي.

(۱) اسدالغاية ص ۲۷۷ جلد ۵ مصنف ابن ابی شیبہ ص ۲۲ ج ۱۲

وضاحت

عربي ٻوليءَ ۾ بيت گهر کي چوندا آهن ۽ اهل البيت گهروارين کي حضور عليه الصلوة والسلام جن جون گهرواريون ته هن آيت ۾ داخل هيون پر حضور عليه الصلوة والسلام جن پنهنجيءَ نياڻيءَ فاطمه زهراء ۽ سندس مڙس ۽ سندس ٻچن کي به هن آيت ۾ داخل ڪري ان جي برڪتن جي وند انهن کي به ڏياري.

حديث ۱۱

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنهما کان روايت آهي ته: سيدنا رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن حضرت علي ۽ سيده فاطمه رضي الله عنهما جي گهر تشريف فرما ٿيا ۽ ڏٺائون ته اهي ٻئي هڪ ٻئي ڏانهن نهاري کلي رهيا هئا پر سندن تشريف آوريءَ جي ڪري ماڻ ڪري بيهي رهيا. پاڻ ٻنهي کان پڇيائون ته ”ڇو ٿي ڪليو؟ ۽ جڏهن مون کي ڏٺو ته ماڻ ڪئي ڪيو“ سيده فاطمه رضي الله عنها جلديءَ ۾ جواب عرض ڪيو ته: بابا! علي فرمايو ته ”مان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) جن کي توکان وڌيڪ پيارو آهيان.“ ۽ مون چيو ته ”مان کين وڌيڪ پياري آهيان.“ پاڻ اهو ٻڌي ارشاد فرمايائون ته: ”يَا بَنِيَّةُ لَكَ رَقَّةُ الْوَلَدِ وَعَلَيَّ أَعَزُّ عَلَيَّ مِنْكَ“ (۱) يعني اي ڌيئري! تولا

اولاد هجڻ واري نرم دلي آهي ۽ علي مون وٽ توکان
وڌيڪ عزت وارو آهي.

وضاحت

هي آهي حق ۽ صداقت جو اظهار. سيدة فاطمه
سڳوري کين واقعي اولاد هجڻ جي لحاظ سان پياري
هئي ۽ اولاد لاءِ قلب جي نرمي فطرتي شيءِ آهي.
سيدنا علي رضي الله عنه مرد هجڻ، مجاهد ۽ غازي
هجڻ جي لحاظ سان قابل عزت ۽ احترام آهي.

حديث ۱۲

مومن جي ماءُ سيدة عائشه صديقه رضي الله
عنها کان روايت آهي ته: **سَوَّلَ اللَّهُ عَلَيَّ** جن فرمايو: "إِذَا
أَنَا إِشْتَقْتُ إِلَى رَائِحَةِ الْجَنَّةِ شَمَمْتُ رِيحَ فَاطِمَةَ (۱) يعني
جڏهن مون کي بهشت جي سرهاڻ سَنگهڻ جو شوق
ٿيندو آهي ته فاطمه جي بوءِ سَنگهندو آهيان. ان مان
اها سرهاڻ ايندي آهي.

وضاحت

هن حديث پاڪ مان ثابت ٿيو ته سيدة خاتون
جنت جو وجود مسعود جنت جي خوشبوءِ سان ڳوهيل
آهي تڏهن ئي سندس بوءِ مان بهشتي سرهاڻ ايندي هئي.

حديث ۱۳

حضرت ابن عباس رضي الله عنهما کان روایت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن سيده فاطمه رضي الله عنها کي مخاطب ٿي فرمايو ته: "إِنَّ اللَّهَ غَيْرُ مُعَذِّبِكِ وَلَا وَلَدِكَ" (۱) يعني يقيناً الله تعالى توکي ۽ تنهنجي اولاد کي عذاب نه ڪندو.

وضاحت

هن کان اڳ ۾ عرض ڪري آيا آهيون ته جيئن لا اله الا الله پڙهڻ وارو جڏهن ان ڪلمي جون سڀني تقاضائون پوريون ڪندو تڏهن بهشت ۾ داخل ٿيندو. تيئن سيده خاتون جنت جو اولاد به جڏهن سندس زندگيءَ جي حالات کي پنهنجو بنائيندو تڏهن عذاب ۾ نه ويندو. اهائي مراد آهي. ائين نه ته سيده جو اولاد سڏائي برابري ڪندو وٽي ان کي به پنهنجي عملن جو حساب ڪتاب ڏيڻو آهي.

حديث ۱۴

حضرت مسور بن مخرمه رضي الله عنه کان روایت آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن فرمايو: "فَاطِمَةُ شَجَنَةُ مِثِّي يَبْسُطُنِي مَا يَبْسُطُهَا وَبَقِيضُنِي مَا يَقْبِضُهَا وَإِنَّهُ تَنْقَطِعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الْأَنْسَابُ إِلَّا نَسَبِيَّ وَنَسَبِيَّ (۱) يعني فاطمه منهنجو
 ٽڪرو آهي جيڪا شيءِ ان کي خوش ٿي ڪري اها مون
 کي خوش ٿي ڪري ۽ جيڪا شيءِ ان کي تنگ ٿي ڪري
 اها مون کي تنگ ٿي ڪري ۽ هيءَ ڳالهه پڪي آهي ته
 قيامت جي ڏينهن منهنجي نسب کان سواءِ سڀ نسب
 ڪٽيل هوندا.

وضاحت

يعني ٻين جا نسب قيامت جي ڏينهن نفعو نه
 ڏيندا ياد ٿي نه رهندا پر منهنجو نسب اتي به ڪم ايندو
 ۽ منهنجي نسب مان اچڻ وارن تي منهنجي صدقي
 مهرباني ٿيندي.

حديث ۱۵

سيدنا علي المرتضى رضي الله عنه کان روايت
 آهي ته ”هڪ ڀيري سيدنا رسول الله صلى الله عليه
 وسلم جن منهنجي گهر تشریف فرما ٿيا. مان ننڊ ۾
 هوس ته منهنجي پٽن مان حسين کانئن پيئڻ جي لاءِ ڪا
 شيءِ گهري. ان وقت اسان جي گهر ۾ (ڪير کان خالي)
 هڪ ڪمزور ٻڪري موجود هئي، پر حضور ﷺ جن ان
 تي پنهنجا برڪت ڀريا هٿ گهمائي ان کي ڏهن شروع
 ڪيو ته ان کير ڏيڻ شروع ڪيو. (منهنجي پٽ حسن

ڪانئن) ڪير گهريو ته ان کي پاڻ پري ڪري بيهاريائون. فاطمه سائڻ کين عرض ڪيو ته: شايد حسين اوهان کي وڌيڪ پيارو آهي؟ پاڻ فرمايائونس ته: وڌيڪ پياري هجڻ جي ڳالهه ناهي پر حسين اڳ ۾ طلب ڪئي هئي تنهن کان پوءِ فرمايائون ته ”فاطمه! مان، تون، هي ٻئي (حسنين) ۽ هيءُ ستل (علي) قيامت جي ڏينهن بهشت جي هڪ جاءِ ۾ هونداسين.“ (۱)

وضاحت

هن حديث پاڪ مان ثابت ٿيو ته ڪابه شيءِ جيڪڏهن به جڻا طلب ڪن ته اول ان کي ڏجي جنهن اول طلب ڪئي آهي. پيو هيءَ ڳالهه به ثابت ٿي ته حضور عليه الصلوة والسلام جن جي هٿن مبارڪن ۾ ايتري برڪت آهي جو جنهن تي رڪن ان جي ويل طاقت به وري ايندي آهي. ڏسو جنهن پڪريءَ ۾ ڪير هيو ئي ڪونه ان تي شفقت جا هٿ گهمايائون ته ان مان ڪير وهي هليو.

حديث ۱۶

حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه کان روايت آهي ته: هڪ ڀيري فاطمه سائڻ بيمار ٿي پئي ۽ حضور صلي الله عليه وسلم جن ڪانئنس پڇڻ آيا.

فرمايائونس ته ”كَيْفَ يَجِدُ بِنْتَكَ يَا بُنَيَّةُ“ اي ڏيڻي؟ پاڻ
 ڪي ڪيئن ٿي سمجهين؟ عرض ڪيائين ته ”بابا سائين ا
 بيمار آهيان ۽ بيماري وڌندي ٿي وڃي ۽ گهر ۾ ڪاڻ
 لاءِ به ڪجهه ناهي.“ پاڻ کيس مخاطب ٿي فرمايائون ته:
 ڇا تون ان (نعمت) تي راضي ناهين ته (قيامت ۾)
 سڀني جهانن جي عورتن جي سردار هجي؟ سيده
 فاطمه پنهنجي والد سائينءَ کان عرض ڪري پڇيو ته:
 پوءِ عمران جي ڌيءُ مريم جو سڀني جهانن جي عورتن
 جي سردار آهي؟ حضور ﷺ جن فرمايو ته: اها
 صرف ان وقت جي جهانن جي عورتن جي سردار هئي ۽
 تون اڳين ۽ پوين سڀني جهانن جي عورتن جي سردار
 آهين.“ (۱)

وضاحت

هن حديث پاڪ مان ثابت ٿيو ته سيده فاطمه
 رضي الله عنها اڳين، پوين سڀني جهانن جي عورتن
 مريم، آسيه، خديجه، عائشه وغيرهن سڀني يلارين
 رضي الله عنهن جي سردار ۽ سڀني کان شان ۾ بلند ۽
 بالا آهي. والحمد لله عليٰ ذالڪ

سوال

اوهان هن کان اڳ ۾ سيده زينب سڳوريءَ

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي وڏي نياڻيءَ جي متعلق هڪ نبوي حديث لکي آيا آهيو جنهن ۾ پاڻ فرمايو هيئون ته: ”منهنجي نياڻين ۾ زينب پلي آهي.“ پوءِ هتي ڪيئن لکيو اٿو ته سيده فاطمه زهراء سڀني کان پلي ۽ سڀني جي سردار آهي.

جواب

ان سوال جو جواب علامه زرقاني عليه الرحمة جي لفظن ۾ ٻڌو. علامه موصوف لکيو آهي ته: ان ذالڪ کان متقدما ثم وهب الله لفاطمة من الاحوال السنية والكمال ما لم يشركها فيه احد (۱) يعني پهريان افضليت ۽ پيئرن کان پلي هجڻ جي مقام تي سيده زينب رضي الله عنها فائز هئي ان کان پوءِ الله تعاليٰ فاطمه سائن کي سهڻن ۽ ڪمال وارن انهن مقام تي پهچايو جو ان ۾ ساڻس ڪوبه شريڪ نه آهي.

حديث ۱۷

حضرت ثوبان رضي الله عنه کان روايت آهي ته: هڪ ڏينهن سيدنا رسول الله ﷺ جن سيده فاطمه زهراء رضي الله عنها جي گهر تشریف فرما ٿيا ته سيده فاطمه سڳوري پنهنجي پاڪ ڳچيءَ مان سوني زنجير لاهي کين

ڏيکاري عرض ڪيو ته: هيءُ ابوالحسن (حضرت علي) مون کي هديي طور ڏني آهي. پاڻ ان کي (ناپسند ڪندي سيدة سان مخاطب ٿي) فرمايائون ته: اي فاطمه! ڇا توکي اها ڳالهه وڻي ٿي جو ماڻهو چون ته (حضرت) محمد (ﷺ) جي نياڻيءَ جي هٿ ۾ باهه جي زنجير آهي؟ اهو فرمائي پاڻ ويهن جي بجاءِ اٿي هليا ويا ۽ فاطمه سائڻ اها سوني زنجير وڪڻي، ان مان هڪ ٻانهو خريد ڪري الله تعاليٰ جي وات ۾ آزاد ڪري ڇڏيو. جڏهن اها ڳالهه حضور عليه الصلوة والسلام جن تائين پهتي تڏهن پاڻ فرمايائون ته ”الله تعاليٰ جي لاءِ هر حمد ثابت آهي جنهن فاطمه کي باهه کان محفوظ رکيو.“ (۱)

وضاحت

دنيا ۾ مسلمانن جو الله تعاليٰ جي دشمنن ڪافرن سان وڙهڻ ۽ حق لاءِ لڙڻ جهاد آهي پر نفساني خواهشن جي مخالفت ڪري، حرام شين کان بچي، قرآن ڪريم ۽ نبي ڪريم عليه الصلوة والسلام جن جي فرمانن تي عمل ڪرڻ ۽ ثابت قدم رهڻ وڌو جهاد آهي ان جي ڪري حضور پرنور صلي الله تعاليٰ عليه وسلم

جن پاڻ به دنياوي لذتن کان منهن مبارڪ مٽي ۽
 مسڪيني اختيار فرمائي ته اصحابن ۽ اهلبيتن کي به
 اهو سبق سيکاري ان تي عمل ڪرايو مفتي به قول
 مطابق عورت کي سونا زيور پائڻ جائز آهن پر پاڻ
 پنهنجيءَ پياريءَ نياڻيءَ کي سوني زنجير سان محبت
 رکڻ يا پسند ڪرڻ جي موڪل نه ڏنائون ته متان سندس
 پاڪ ۽ صاف دل ۾ الله تعاليٰ کان سواءِ ڪنهن ٻئي
 شيءِ جي محبت پيدا ٿي وڃي ۽ اهوئي سبب آهي جو
 الله تعاليٰ جا پيارا ڪامل ولي ۽ پيارا جائز شين کان
 به پاسو ڪندا ۽ سلوڪ جي طالبن کي جهليندا آهن
 چوٽه اهي شيون هونديون ته حلال آهن پر انهن جي
 ڪري طالب جي ترقيءَ ۾ رکاوٽ جو خطرو هوندو
 آهي الله وارا اها رکاوٽ درو ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا
 آهن.

سيدة خاتون جنت رضي الله تعالى عنها
 باطنی صفائی ۽ روحانی ترقی
 جي اعلاٰ منزلن تي پهتل هئي

حضرت امام حسن عليه وعلى امه السلام جن
 جو فرمان آهي ته ”مون پنهنجيءَ جيگل امان کي گهر ۾
 ٺهيل عبادتگاه ۾ سڄيون راتيون غاز ۾ مشغول ۽

حضور عليه الصلوة والسلام جن جي امتي مردن ۽ عورتن لاءِ دعائون گهرندي ڏٺو. مون کيس عرض ڪيو ته امان! اوهان پنهنجي لاءِ ته دعا ڪانه گهري؟ پاڻ فرمايائين ته: اي پيارا پٽ! مان هميشه اول ٻين لاءِ پوءِ پاڻ لاءِ دعا گهرندي آهيان؟

حديث ۱۸

طبراني اوسط ۾ حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آندي آهي ته (حضرت علي رضي الله عنه) حضور صلي الله عليه وسلم جن جي خدمت ۾ عرض ڪيو ته ”يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّمَا أَحَبَّ إِلَيْكَ أَنَا أَمْ فَاطِمَةُ؟ قَالَ فَاطِمَةُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْكَ وَأَنْتَ أَعَزُّ عَلَيَّ مِنْهَا وَكَأَنِّي بِكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ حَوْضِي تُدَوِّدُ عَنْهُ النَّاسُ وَأَنْ عَلَيْهِ الْأَبَارِيقُ مِثْلَ عَدَدِ بُحُورِ السَّمَاءِ وَأَنْتَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَمُتَقِيلٌ وَجَعْفَرٌ فِي الْجَنَّةِ إِخْوَانًا عَلَيَّ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ثُمَّ قَرَأَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ”إِخْوَانًا عَلَيَّ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ“ (۱) لَا يَنْظُرُ أَحَدُهُمْ فِي قَفَا صَاحِبِهِ“ (۲) يعني يارسول الله! اوهان کي ڪير وڌيڪ پيارو آهي. مان يا فاطمه؟ پاڻ فرمايائون ته ”فاطمه مون کي توکان وڌيڪ پياري آهي ۽ تون مون وٽ ان کان وڌيڪ عزت

وارو آهين ۽ مان جن توکي پنهنجي حوض تي ڏسي رهيو آهيان جو تون ان کان (نااهل) ماڻهن کي روکي رهيو آهين ۽ ان حوض تي آسمان جي تارن جيسترا ڪونرا پيل آهن ۽ مان، تون، حسن، حسين، عقييل ۽ جعفر بهشت ۾ پائر ٿي بهشت جي تختن تي هڪ ٻئي کي سامهون وهنداسين ان کان پوءِ هيءَ آيت پڙهيائون جنهن ۾ فرمان آهي ته بهشت وارا ”پائر ٿي هڪ ٻئي جي سامهون تختن تي ويهندا.“ انهن مان ڪوبه پنهنجي ساٿيءَ جي ڪياڙيءَ ڏانهن نه نهاريندو چو ته هڪ ٻئي جي سامهون هوندا.

حديث ۱۹

ابوداؤد طيالسيءَ، حاکم، ترمذيءَ ۽ الڪبير ۾ طبرانيءَ حضرت اسامه بن زيد رضي الله عنه کان روايت ڪئي آهي ته سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن فرمايو: ”أَحَبُّ أَهْلِي إِلَيَّ فَاطِمَةُ“ (۱) يعني فاطمه (رضي الله عنها) مون کي پنهنجي اهل مان وڌيڪ پياري آهي.

حديث ۲

ابن سعد حاضري لمي رضي الله عنه کان روايت

آندي آهي ان فرمايو ته: مون کي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن ٻڌايو ته: "أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَنَا وَفَاطِمَةُ" (۱) يعني بهشت ۾ پهريائين مان ۽ فاطمه داخل ٿينداسون.

حديث ۲۱

بيهقيء دلائل النبوة ۾ حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه کان روايت آندي آهي، ان فرمايو ته: مان رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن سان گڏ هوس ته (سيده) فاطمه (رضي الله عنها) آئي ۽ اچي (سيدنا) رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جن جي اڳيان بيٺي پاڻ ان ڏانهن نهاريائون ته سندس منهن مبارڪ ۾ رت نه هو (صرف هڏا نظر اچي رهيا هئا) ۽ بک ۾ رهڻ جي ڪري سندس مٿان ڦڪاڻ غالب ٿي چڪي هئي پوءِ پاڻ ڪرمن صلى الله تعالى عليه وسلم جن پنهنجو هٿ مبارڪ سائڻ جي سيني مبارڪ مان هار پائڻ واريءَ جاءِ تي رکي پنهنجين آڱرين مبارڪن کي ڪشادو بنائي فرمايائون: "اللَّهُمَّ مُشِيعَ الْجَاعَةِ وَرَافِعَ الْوَضِيعَةِ ارْفَعْ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ" اي الله! اي بکين کي ڊو ڪرائيندڙ ۽ ڪرلن کي بلند بنائيندڙ (حضرت) محمد (صلى الله تعالى عليه وسلم) جن جي نياڻيءَ فاطمه

(رضي الله عنها) کي بلندي عطا فرماء. ۽ طبرانيءَ
 اوسط ۾ هي الفاظ روايت ڪيا آهن "اللَّهُمَّ مُشْبِعَ
 الْجُوعَةِ، وَقَاضِيَ الْحَاجَةِ وَرَافِعَ الْوَضِيعَةِ لَا تُجْعَ فَاطِمَةُ
 بِنْتُ مُحَمَّدٍ" (صلى الله عليه وسلم) اي الله! اي بکين
 کي ڏو ڪرائيندڙ، حاجت پوري ڪندڙ ۽ ڪريلن کي
 بلندي بخشيندڙ، (حضرت) محمد (صلى الله عليه وسلم)
 جن جي نياڻيءَ فاطمه (رضي الله عنها) کي بک نه
 ڏجانءِ. " راوي ٿو چوي ته: پوءِ مون خاتون جنت سائين
 جي منهن مبارڪ مان ڳڪاڻ کي ختم ڏٺو ۽ منهن
 مبارڪ ۾ رت موڪلي آيو. ۽ کانئس پڇيم، فرمايائين ته:
 ان دعا کان پوءِ مون کي بک نه لڳي آهي. (۱)

سيدة فاطمه زهراء رضي الله عنها کان
 روايت ڪيل حديثون

ڄاڻڻ گهرجي ته حضور پر نور صلى الله عليه
 وسلم جن جي دنيا تان ظاهري رحلت کان پوءِ سيده
 خاتون جنت رضي الله عنها جي به جلد وفات ٿي هئي
 ان جي ڪري کانئس حضور عليه الصلوة والسلام جن
 جون حديثون تمام ٿوريون روايت ڪيل آهن پر جيڪي
 ملي سگهيون آهن اهي هتي لکجن ٿيون.

حديث ۱

سیدنا امام حسین جی نیائی فاطمہ پنهنجيءَ
 ڏاڏيءَ فاطمہ بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم جن
 کان روایت ڪئي آهي ته: رسول الله صلى الله عليه
 وسلم جن جنهن وقت مسجد ۾ داخل ٿيندا هئا ته
 ”بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
 ذُنُوبِي وَاَفْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ“ چوندا هئا. ٻيءَ روایت
 ۾ آهي ته جنهن وقت مسجد ۾ داخل ٿيندا هئا ته
 ”اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوبِي وَاَفْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ“
 چوندا هئا ۽ جڏهن نڪرندا هئا ته به اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
 ذُنُوبِي وَاَفْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ چوندا هئا. (۱)

حديث ۲

بيهقيءَ شعب الايمان ۾ سيده خاتون جنت رضي
 الله عنها کان روایت آندي آهي ته سیدنا رسول الله صلى
 الله عليه وسلم جن فرمايو ”جمعه جي ڏينهن جنهن
 گهڙيءَ ۾ دعا قبول پوندي آهي اها سج لهن واري گهڙي
 آهي. (۲)

(۱) حاشينه اتحاف السائل ص ۷۰ ص ۹۱

(۲) ساڳيو حوالو ص ۱۰۰

حدیث ۳

طبرانی شریف ۾ سیده خاتون جنت کان روایت آهي ته: اها سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم جن جي خدمت ۾ سندن دنيا تان رحلت واريءَ بيماريءَ ۾ حسن ۽ حسين کي وٺي آئي ۽ عرض ڪيائين ته ”يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَانِ ابْنَاكَ فَوَزَّيْتَهُمَا شَيْئًا قَالَ أَمَّا الْحُسَيْنُ فَلَهُ هَيْبَتِي وَسُودُ دِيٍّ وَأَمَّا الْحُسَيْنُ فَلَهُ جُودِي وَجُرْعَتِي، فَإِنْ ابْتَلَيْتُمْ فَاصْبِرُوا فَإِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ“ (۱) يعني يارسول الله! هي اوهان جا پٽ آهن پوءِ انهن کي ڪا شيءِ ورثي ۾ ڏيو پاڻ فرمايائون ته: حسن لاءِ منهنجي هيبت ۽ سرداري آهي ۽ حسين لاءِ منهنجي سخا ۽ جرعت آهي. پوءِ جيڪڏهن امتحان ۾ آندا وڃو ته صبر ڪجو يقيناً چڱي پڇاڙي پرهيزگارن لاءِ آهي.

سیده خاتون جنت رضي الله عنها جا شعر علماء کرام سیده خاتون جنت جا مختلف شعر لکيا آهن جن مان سندس ٻه شعر هتي لکجن ٿا.

ظاهر بن يحيى علوي ۽ ڪتاب الوفا ۾ علامه ابن الجوسي لکيو آهي ته: جڏهن رسول الله صلى الله عليه وسلم جن مزار پيرانوار ۾ رکيا ويا ته سیده فاطمه رضي الله عنها آئي ۽ سندن قبر انور جي مٿان بيهي

سندن قبر مبارڪ جي مٽيءَ مان مٺ پري هي شعر
پڙهيائين:

مَاذَا عَلَيَّ مَنْ شَرَّ تُرْبَةِ أَحْمَدًا
أَنْ لَا يَشُرَّ مُدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا

يعني جنهن احمد صلي الله عليه وسلم جن جي (قبر
مبارڪ) جي مٽي سنگهي آهي اهو هميشه جي لاءِ
نھايت مھانگي خوشبوءِ به نه سنگھندو.

صَبَّتْ عَلَيَّ مَصَائِبُ لَوْ أَنَّهَا
صَبَّتْ عَلَيَّ الْآيَامِ عُدَنَ لَيَالِيَا (۱)

يعني مون تي اهڙيون مصيبتون وڌيون ويون آهن جو
جيڪڏهن اهي روشن ڏينهن تي لائون وڃن ها ته اهي به
ڏينهن مان راتيون ٿي وڃن ها.

هَذَا آخِرُ مَا أَرَدْتُ بَعُونَ اللَّهَ أَيْرَادَهُ فِي هَذَا الْبَابِ وَاللَّهُ
الْهَادِي إِلَى الْحَقِّ وَالصَّوَابِ - وَأَنَا الْفَقِيرُ إِلَى اللَّهِ الْمَغِيثِ
مُحَمَّدُ أَدْرِيسُ عَفِيَ عَنْهُ مَا كَانَ أَوْ يَكُونُ مِنْهُ بِمُؤَرِّخِهِ ۱۷-
۸ - ۱۴۱۶ - يَوْمَ الْجُمُعَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمَوْافِقَ ۱۵ -
۱۰ - ۱۹۹۵ ع

ساتي ۽ سونهان

- ۱- قرآن ڪريم _____ مالڪ مني جو ڪلام
- ۲- تفسير مظهري _____ علامه ثنائله پاني پتي
- ۳- الجامع لاحڪام القرآن _____ علامه محمد بن احمد انصاري القرطبي
- ۴- تفسير روح المعاني _____ سيد محمود آلوسي بغدادي
- ۵- روح البيان _____ محمد اسماعيل حقي
- ۶- الدر المنثور _____ علامه عبدالرحمن سيوطي
- ۷- فتح القدير _____ محمد بن علي شوڪاني
- ۸- ابن ڪثير _____ علامه ابوالفداء اسماعيل دمشقي
- ۹- ضياء القرآن _____ پير محمد ڪرم شاھ ازھري
- ۱۰- بخاري شريف _____ محمد بن اسماعيل بخاري
- ۱۱- سنن ابوداود _____ سليمان بن اشعث سجستاني
- ۱۲- ترمذي شريف _____ محمد بن عيسى ترمذي
- ۱۳- عمدة القاري شرح البخاري _____ بدرالدين عيني
- ۱۴- المستدرک _____ محدث حاڪم نيشاپوري
- ۱۵- كنز العمال _____ علي متقي هندي
- ۱۶- صحيح مسلم _____ مسلم بن حجاج قشيري
- ۱۷- مشکوٰۃ شريف _____ ولي الدين محمد بن عبدالله الخطيب
- ۱۸- سنن ابن ماجه _____ ابوعبدالله محمد بن يزيد ابن ماجه
- ۱۹- مسند امام احمد بن حنبل _____ امام احمد بن حنبل عليه الرحمة
- ۲۰- سنن الدارمي _____ محمد بن عبدالله دارمي
- ۲۱- مصنف ابن ابي شيبه _____ حافظ ابوبڪر ابن ابي شيبه

- ٢٢- مدارج النبوة ————— علام شيخ عبدالحق محدث دهلوي
- ٢٣- الاصابة ————— احمد بن علي بن حجر عسقلاني
- ٢٤- الاستيعاب ————— ابن عبد البر القرطبي
- ٢٥- سيرت حلبيه ————— علي بن برهان الدين حلبى
- ٢٦- كتاب نسب قرش ————— مصعب زبيري
- ٢٧- مجمع الزوائد ————— نورالدين علي بن ابوبكر هيثمي
- ٢٨- المعبر ————— ابوجعفر بغدادى
- ٢٩- كتاب المعارف ————— ابن قتيبه دينوري
- ٣٠- انساب الاشراف ————— احمد بن يحيى بلاذري
- ٣١- جمهرة انساب العرب ————— ابن حزم اندلسي
- ٣٢- الكامل في التاريخ ————— علامه ابن الاثير
- ٣٣- زاد المعاد ————— ابن قيم الجوزي
- ٣٤- البداية والنهاية ————— ابن كثير دمشقي
- ٣٥- تاريخ طبري ————— ابوجعفر محمد بن جرير طبري
- ٣٦- مواهب لدينه ————— علام احمد قسطلاني
- ٣٧- مروج الذهب ————— ابوالحسن علي بن حسين مسعودي
- ٣٨- نورالابصار ————— سيد مومن شبلنجي
- ٣٩- جواهر البحار ————— علام يوسف نبهاني
- ٤٠- سيرت ابن هشام ————— عبدالله بن هشام معافري
- ٤١- تاريخ ابن عساكر ————— علي بن حسن شافعي
- ٤٢- طبقات ————— علام ابن سعد
- ٤٣- اسد الغابة ————— علام ابن الاثير
- ٤٤- تراجم سيدات بيت النبوة ————— داکتر عائشه جزائري

- ٤٥- زرقاني شرح المواهب ————— محمد بن عبد الباقي زرقاني
 ٤٦- الروض الانف ————— عبدالرحمن بن عبدالله السهيلي
 ٤٧- وفاء الوفا ————— علامه سمهودي
 ٤٨- اتحاف السائل ————— عبدالرؤف مناوي
 ٤٩- سفينة نوح ————— علامه محمد شفيع اوکاڑوي
 ٥٠- سيرت بنات مطهرات ————— محمد صديق لاهوري

شيعن جا ڪتاب

- ١- اصول ڪافي ————— يعقوب ڪليني
 ٢- فروع ڪافي ————— يعقوب ڪليني
 ٣- جلاء العيون ————— ملا باقر مجلسي
 ٤- كشف الغمة ————— علي بن عيسيٰ اربيلي
 ٥- الانوار النعمانية ————— نعمت الله جزائري
 ٦- تهذيب الاحكام ————— ابو جعفر طوسي
 ٧- منتهي الآمال ————— عباس قمي
 ٨- تاريخ يعقوبي ————— احمد بن ابي يعقوب
 ٩- حياة القلوب ————— ملا باقر مجلسي
 ١٠- منتهي المقال ————— علامه ابو علي
 ١١- نهج البلاغه ————— حضرت عليؑ ذاتهن منسوب خطاب مرتب: شيخ شريف رضي
 ١٢- تنقيح المقال ————— عبدالله مامقاني
 ١٣- ڪتاب الامالي ————— شيخ صدوق
 ١٤- ڪتاب الخصائل ————— شيخ صدوق
 ١٥- تفسير مجمع البيان ————— الفضل طبرسي
 ١٦- ترجمه مقبول ————— مقبول احمد دهلوي

مصنف جو ناميارو تفسير

اھن البيان في تفسير القرآن

(جلد ۲)

صفحہ ۷۴۰

سنڌي ۽ ٻوليءَ ۾ علم فهم ۽ آسان تفسير اسلام جي فڪر سان ٺهڪندڙ، مستند ۽ معتبر تفسيرن جي حوالن سان سينڪاريل تفسير الله جل شانہ جي پيغام جي سهڻي ۽

سنڌي ۽ ٻوليءَ ۾

تشریح:

ست سو چاليهن صفحن تي سورة آل عمران ۽ سورة النساء جي سمجهاڻي تي مشتمل تفسير جنهن جو هر مسلمان پيءُ ۽ پين جي مطالعي ۾ هجڻ نهايت ضروري آهي.

چيائيندڙ

اداره خدمۃ القرآن والسنة

مدرسہ عربيہ جامعہ محمديه

شاهپور جهانيان ضلع نواب شاہ سنڌ

مصنف جا ڪجهه ٻيا محبوب ڪتاب

- ۱- الله جو احسان شرح قصيده نعمان
- ۲- الدولة الكبرى شرح اسماء الله الحسني
- ۳- احسن التشريع لبردة المديح
يعني
(قصيدي برده جو سنڌي ۾ شرح)
- ۴- سيرت بادشاهه بغدادی
- ۵- التحفة المرضیة شرح القصيدة الغوثیة
- ۶- مناقب الصالحين
- ۷- الاربعين في فضائل الخلفاء الراشدين (رضي الله عنهم)
- ۸- قادري تحفه
- ۹- مومن جي ماءِ حضرت عائشه صديقہ رضي الله عنها
- ۱۰- احسن البيان في تفسير القرآن
- ۱۱- التحرير المقبول في اخبار اولاد الرسول
- ۱۲- سيرت سيدنا اويس قرني رضي الله عنه
- ۱۳- جامع تصوف
- ۱۴- (ترجمو) مدح نامہ سنڌ
- ۱۵- احسن التحقيق في سيرت الصديق رضي الله تعالى عنه

بهترين طباعت ۽ مناسب قيمتن تي هيٺين
پتي تان گهرايو يا هٿو هٿ خريد ڪريو.

مدرسہ جامعہ محمدیہ

شاھپور جھانيان- ضلع نوابشاھ سنڌ.

Maktabah.org

This book has been digitized by www.maktabah.org.

Maktabah.org does not hold the copyrights of this book. All the copyrights are held by the copyright holders, as mentioned in the book.

Digitized by Maktabah.org, 2011

Files hosted at Internet Archive [www.archive.org]

We accept donations solely for the purpose of digitizing valuable and rare Islamic books and making them easily accessible through the Internet. If you like this cause and can afford to donate a little money, you can do so through Paypal. Send the money to ghaffari@maktabah.org, or go to the website and click the Donate link at the top.

www.maktabah.org